

AHMED HULÛSİ

SİSTEMİN SESLENİŞİ - 2

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

Tüm eserlerimiz gibi, bu kitabın da telif hakkı yoktur.

Bu kitap orijinaline sadık kalmak kaydıyla herkes tarafından basılabilir, çoğaltılabilir, yayımlanabilir ve tercüme edilebilir. Allâh ilminin karşılığı alınmaz.

AHMED HULÛSÎ

SİSTEMİN SESLENİŞİ - 2

AHMED HULŪSİ

Yayın ve Dağıtım: KİTSAN

ISBN: 978-975-7557-90-6

1. Baskı: 1999

. Baskı: 2014

Kapak Tasarımı: Serdar Okan

Grafik Tasarım: Ŗznur Erman

Film, Baskı ve Cilt:

İKON Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Őti.

Çobançeşme Cad. NO: 14

Kağıthane - İstanbul

Tel: 0212 3211193, Faks: 0212 2959334

info@ikonmatbaa.com

www.ikonmatbaa.com

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŐTİ.

Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tefvikkuşoğlu İşhanı

No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144

www.kitsan.com

AHMED HULÛSÎ

SİSTEMİN SESLENİŞİ - 2

www.ahmedhulusi.org

Sonuçlarını düşünmeden konuşan, sonuçlarına katlanır.

Ahmed HULÛSİ

İçinde bulunduğun hâl, bu an'a kadar yaptıklarının sonucudur.

Ahmed HULÛSİ

Ne ödedin ki ne umuyorsun?

Ahmed HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

1. Senaryo	1
2. Er ya da Geç	7
3. Kuantsal Boyut ve Genler	11
4. Zaman	17
5. Bu “Kitap” a Arınmadan Dokunma!	21
6. “O” ve “Ben”	27
7. “O”	31
8. Er Kişi Niyetine	37
9. Kaç Kurabiyen Var?	43
10. Kurabiyenin Gücü	49
11. Mangal Tahtası	55
12. Rotan Nereden?	61
13. Yolundan Allâh’a	67
14. Ağzından Çıkanı	73
15. Sonradan Görme	79

16. Duygu ve Akıl.....	85
17. Denge.....	91
18. Realite.....	95
19. Tevekkül.....	101
20. Oradan Buradan.....	105
21. Ders Almak.....	109
22. Kara Bulutlar.....	115
23. Uyanmak.....	121
24. Sınav.....	127
25. Cennet.....	133
26. Kandıramadım.....	139
27. Hor Görme!.....	145
28. Zulmetmeyin!.....	151
29. “Tanrı” Adına.....	157
30. Vurup Geçmek.....	163
31. Mantık.....	169
32. Kurtar!.....	175
33. Kurban Kes?!!.....	179
34. Yazgı.....	185
35. Son Umut.....	191
<i>Ahmed Hulûsi Kimdir? Amacı Nedir?</i>	197

SENARYO

Amerika, New Jersey’de oturduğumuz bu ev ufak sayılır... İki yatak odası var üst katta... Bir de benim çalışma odam; bir masa üstü PC, ve iki koltuk, bir de kütüphane... Topu topu 1.80 x 1.90!

Buradan fırsat bulduğumda aşağıya iniyorum, Türkiye’de bıraktığımız evin yatak odası büyüklüğündeki, geçmeli 2 odalı salona!!! Birinde yemek masası sandalyeler, ötekinde de üç-dört koltuk ile benim dev ekranım 53 inç TV!

Bana kafamı dinlendirip düşünmek için iyi geliyor TV’deki filmler... Hem İngilizce’mizi Amerikan’laştırıyoruz; hem de adamların neler hayal ettiklerini seyrediyoruz...

Filmler, ya pembe dizi tarzından duygusal-romantik... Ya da, ultra teknoloji, “**action**” denilen vurdulu kırdılı hareket filmleri...

Yalnız onları seyrederken anlayamadığım şeyler oluyor mesela...

Korkunç bir teknoloji harikası işlemlerle dolu filmler var; hani bir zamanlar bizde oynayan “**Görevimiz Tehlike**” türünden; fakat onun çok çok gelişmiş diziler var burada... Mesela “**Dişi NİKİTA**”...

Öyle teknoloji kullanılıyor ki filmde şaşır kalıyorsunuz...

Sonra da, tekrar şaşırıp kalıyorsunuz; böylesine teknoloji var da Amerika'da, niye bir Saddam ile başa çıkamıyor?.. Niye bir Miloseviç ile başa çıkamıyor, diye...

O zaman olayların arka planında başka şeylerin döndüğünü fark ediyorsunuz!.. Görünenle görünmeyen birbirinden çok farklı olduğunu!.. Gösterilenle gösterilmeyenin çok farklı olduğunu!..

Anarşiyi, terörü, savaşı kısa sürede önlemeyenlerin, bundan menfaatleri olduğu için önlemediklerini; önleyecek güçleri olduğu hâlde, bunu kısa sürede kesip atmamakla, büyük vurgunlar vurduklarını fark ediyorsunuz!.. Silah sanayisi Dünya'da önemli kaynak; petrol sanayisi gibi!.. Satanlar ve satın alınanlar dünyası! Filler ve sivrisinekler dünyası!

Sonra yazıp çizip, lalıklıyoruz... **“Kahrolsun ...!”**

Ben filmleri seyrederken bazen şaşırıyorum; konuşuyorum:

– Olur mu böyle gerizekâhlık!.. Burada bu hareket yapılır mı?.. Şimdi onun öyle değil, böyle yapması gerekirdi!.. Saçmaladı işte!..

Bakıyor bana **Cemile Kamer**; gülüyor hâlime... Diyor ki:

– **Hayatım, bu senaryo gereği!.. O adam öyle yapmasa, daha sonraki olaylar nasıl oluşacak? Hem o adamın senaryo gereğini oynamak mecburiyetinde olduğunu unutuyor musun?.. Senaryo böyle yazılmış!**

Şimdi o adam senin düşündüğün gibi düşünüp, öyle yapsa, oyun böyle gelişmez ki!.. İlle de kızacaksan, senariste kız! Lütfen kızıp sinirlenme!.. Hep birileri bir yerlerde senaryolar yazıp; oynatmıyor mu bizi?..

Uyarı gelince böyle, büyük yerden; dilimi alıp iki çenemin arasına, susup oturuyorum!.. Hak veriyorum O'na, o an için!..

Oyuncunun elinde değil ki, senaryoyu değiştirmek!..

Tekrar PC başına geçip, yazılara koyulmadan önce, biraz daha

Senaryo

seyrediyorum NBC'yi, FOX'u, CNN'i... Kosova'ya kaç sorti yapıp; kaç Kosovalı'nın daha kahrolası Sırp lar tarafından katledildiğini dinliyorum.

Türkiye'den sayısız ölüm haberleri geliyor, üzülüyorum!..

Bunlar **“yaşamın gerçekleri”!**

Film değil, bize göre!

Doğuyoruz, büyüyoruz; büyürken, içinde yaşadığımız toplumun doğru ve eğrileriyle şartlanıp; onları doğru ve eğri kabul ediyoruz!.. Sonra genetiğimiz de yönlendirdiği karakterle, başlıyoruz en iyi şekilde yaşamak amacıyla savaş vermeye...

Kâh aldatıyoruz, kâh kandırıyoruz, kâh ezip geçiyoruz, kâh vurup geçiyoruz, kâh egomuzu tatmin için birilerinin üstünden geçiyoruz!..

Kimimiz için, dünya, o olmasa dönmez hâle geliyor!.. Kimimiz, yorumları olmasa, insanlar yönlerini tayin edemeyecek sanıyor!..

Kimimiz cep, kimimiz koltuk veya etiket uğruna nice savaşlar verip; hep vatan uğruna millet uğruna yaşıyoruz!!!

Millet deyip, cebimizi dolduruyoruz; Din deyip, cebimizi dolduruyoruz!.. Cebimiz olmazsa, etiketimizi; şanımızı dolduruyoruz!

Yaşamın evrensel amacı ne mi olmuş?.. Para... Koltuk... Nam... Dişi...

Tüm oyunlar bunun üzerine kuruluyor...

Her şey, eline geçene kadar değerli!.. Satın alana kadar, değerli!..

Elde ettin mi, değeri tüketiyor; haydi yenisine!.. Satın alınmayacak, elde edilip hükmedilmeyecek yok sanıyoruz! **“Kaça?”** demekte devam ediyoruz!.. Allâh'a bile, paha biçmeye kalkıyoruz!

Paraya doymuyoruz!..

Koltuğa doymuyoruz!..

Nama doymuyoruz!..

Dişiyeye doymuyoruz!..

Ötesini, bilmiyoruz ki!..

Allâh Rasûlü'ne de imanımız yok ki, gösterdiği hedefe ulaşmak gibi bir amacımız olsun!..

Doyasıya, patlayasıya, çatlayasıya, yiyip içip, çiftleşmenin yollarını arayıp duruyoruz!..

Tanrı korkusu olmasa, ne zekât vereceğiz, ne bir iyilik yapacağız!

Ama ya varsa, öte dünya?..

İşte bu korku bazılarımızı biraz dizginliyor!

Hayvani arzularımızı frenliyor!

Ateş ve azap korkusu tanrı korkusuyla birleşince, disk fren gibi işlev görüyor!.. Bu korkuları olmayansa dolu dizgin, patlamış frensiz araba gibi! Nereye kadar?.. Toslayacağı yere kadar!

Ama tüm bunlar, oyunun bir sahnesi daha... Farkında değiliz! Arkada, bu sahneye göre gelişecek çok sahne var daha!

Bu sahnede kimlerle olduğun, kimlere hükmettiğün; kimlere vurup geçtiğün; kimlerin sırtında kimleri ezip tükettiğün, gelecek sahnelere göre çok önemli... Tohumunu, ruhsal genlerini düzenliyorsun bu arada... Bak o tohum sana neler yaşatacak zorunlu olarak genetiği istikametinde sana!

Dedesi erik yemiş, torunun dişi kamaşmış!..

Dedesi vurup geçmiş, torunu delinip geçmiş!..

Oynadığın rolün, sana gelecekte hangi sahneleri yaşatacağın düşünene kadar çalışmıyorsa artık beynin; ister biraz daha bu hâliyle kullan; faturanı yükselt!.. İstersen bir sakatatçıya sat!.. Mezelik ya da salatalık niyetine değerlendirilsin!

Ölüm ötesi yaşamı idrak edemeyip; gelecek yaşamına göre hayatına yön vermeyen; yalnızca, para, dişi, nam, koltuk için gününü

Senaryo

gün eden beyin; gelecek sahnelerde, ateşte kızartılıp ya da haşlanıp, **“ötekilerin”** sofrasını süsleyecektir!

Bu senaryoda, sana hangi rolün verildiği benim hiç derdim değil!..

Ama sen, senaryoda sana verilen rolün, gerisini de düşün; diğer sahnelerde başına gelecekleri de artık idrak etmeye çalış!

Senaryoyu anlayamasan, okumamış olsan da; hiç olmazsa, yaşamdaki rolün iyi olsun; buna çalış! **Başarıyorsan, nasip demektir!** Başarmak için gayret sarf etmiyorsan veya gerek duymuyorsan; şimdiden sakatatçının yolunu öğren!

Ben, **Cemile**'nin dediği gibi, artık **senaristi** görüp, senaryoyu canlandırانlara kızmamayı öğreniyorum...

Selâm olsun sizlere!

21.4.1999

ER YA DA GEÇ

Rabbime şükürden âciz olduğumu, herkesin huzurunda bir kere daha itiraf ediyorum!..

1985 yılında açıklayıp, 1986 yılında “**İNSAN ve SİRLARI**” isimli kitabımda, **Dünya’da ilk defa olarak yazdığım**, “**insan beyninin çeşitli burçlardan ve Güneş sistemimizdeki planetlerden gelen kozmik ışınlarla programlandığı**” konusu, nihayet bilim dünyası tarafından ispatlandı!

Evet, yukarıda eli kalemlili bir tanrı, beyinleri eline alıp, **KADER** yazmıyor kıvrımlar üzerine!..

“**Gökte tanrı var**” kavramından kurtulamayanların; **İslâm Dini’nde anlatılan SİSTEMİ OKUYABİLMELERİ** imkânsız!

Onlar belki, mukallit müslümanlar olarak yürümeye mahkûmlar...

14 sene evvel açıklayıp yazdıklarımı, ilim dünyası nasıl tasdik etmeye başlıyor, görelim...

ENGİN ARDIÇ yazıyor 11 Nisan 1999 Pazar günü **STAR** Gazetesinde:

“...*Elektronik mühendisi ve yazar Maurice Cotterell, Dünya’nın*

çevresini atmosfer gibi saran radyasyon kuşaklarını incelerken pirenlenmiş... 1957 yılında NASA'da çalışan bilim adamı James Van Allen tarafından keşfedilen ve onun adıyla anılan bu kuşakların, Güneş'ten gelen radyasyonu süzdüğünü ve Dünya'ya gönderdiğini, Güneş'in yıl boyunca 12 çeşit ışın gönderdiğini ve bunların da 12 çeşit çekim alanı yarattığını görmüş. (Bu manyetik alanları keşfeden de Profesör Iain Nicolson.)

12... Cotterell'in zihninde ampul yanmış... Yahu, burçlar da toplam 12 adet değil mi? 12 aya 12 burç, 12 ayrı manyetik alan! Bunda bir iş var!

Aramış taramış, eline Oakland Üniversitesi'nden Profesör A.Lieboff'un bir incelemesi geçmiş. Profesör Lieboff, tüp bebekler üzerinde yaptığı bir araştırmada, laboratuvarındaki ışık düzenlemesinin, tüplerde büyümekte olan ceninlerin hücrelerini etkilediğini söyleyerek ilgilileri uyarıyordu...

Maurice Cotterell, bu verilerden yola çıkarak, 12 ayrı çeşit Güneş ışınımının cenin kromozomlarında 12 ayrı çeşit mutasyona yol açtığını (cenin ister tüpte ister ana rahminde olsun), bunun sonucu da ortaya 12 ayrı çeşit insan tipi çıktığını söylüyor.

Aha size burçlar!..

Verileri bilgisayara yüklemiş. Belli ışınımaların dalga boyları ve buna 'tekâbü'l eden' Güneş lekeleriyle insanların belli davranış biçimleri ve doğum tarihleri arasında 'korelasyon' aramış. Bilgisayar buluşu doğrulamış. Güneş'teki lekelerin (yani radyasyon patlamalarının) belli bir şekil aldığı dönemde giriştiyse ananız babanız sizi yapma işlemine, belli bir karaktere sahip oluyorsunuz..."

İşte böyle!.. Bu gelişme, **bu ilmin** saklı olduğu şatonun, kapısının aralanması!..

Kapı önümüzdeki yıllarda daha da açılacak ve içeri girildiğinde, bu konuda da, yazdıklarımızın tümünün doğruluğu tasdik edilecek!..

“Ahmed Hulûsi bunu çok yıllar önce yazmıştı!” denecek...

Şu an için önemli olan, beyindeki genetik dizinin, burçlardan gelen kozmik ışınımların Güneş’ten yansımısıyla, genlerde bir tür mutasyon oluşturduğunun tespit edilmiş olması!..

Daha sonraki aşamalarda, olayın bu kadarla kalmadığı; Güneş’le beraber, Güneş sistemindeki tüm planetlerin de bu yansıtma görev aldığı fark ve tespit edilecek...

Ayrıca, olayın, yalnızca sperm-yumurta bileşmesi anında değil; 120. günde; doğum gününde ve Dünya’ya çıkış dakikasında da çeşitli programlamalara yol açtığı anlaşılacak...

ER, YA DA GEÇ!..

Ama yavaş yavaş!.. Belki de, ben dünya değiştirdikten sonra!.. Yaş gelmiş 54’e... Bundan sonra ne kaldı ki! Olsun! Allâh nasip etmişse, dünyadakiler ayakta kalmışsa, bu fakîrin yazdığı kitaplar, o gün de kitapçılarda satılmaya devam edecek... O zaman denecek ki, “**Medya ve birtakım insanlar Ahmed Hulûsi’yi, bir şeyh efendi ya da hoca efendi sanarak; açıklamaya çalıştıklarını hiç anlamamışlar... Bu yüzden değerlendirilmesi gereken düşünceleri değerlendirmeyerek, kendilerine de topluma da yazık etmişler!**”!..

Evet dostlarım...

Tefekkür dünyamda bulduklarımı, “**OKU**”duğum **SİSTEMİ** açıkladım büyük ölçüde sizlere... Diğer bir kısmını ise, açıklamam zaten mümkün değil; olayın temeli mahiyetindeki bugüne kadar anlattıklarım anlaşılmadan...

Eğer bu anlattığım **SİSTEMİ anlarsanız**; yukarıda bir tanrı olmadığını, **İslâm’ın teklifi olan hususların, içinde yaşanan SİSTEMİN gereği olarak**, kendi çıkarınız için, uygulanması icap ettiğini fark edeceksiniz!

Hz. Muhammed’in bildirdikleriyle, günümüzde anlatılan müslümanlığın, birbirinden çok farklı olduğunu kavrayacak; ölüm ötesi ebedî yaşam için artık birtakım tedbirler alacak; gününüzü, yarın

hiçbir değer taşımayacak boş işlerle tüketmeyeceksiniz.

Bilin ki, insanlığın huzur ve saadeti, savaşların son bulması, ancak **GERÇEK İSLÂM DİNİ'nin ne olduğunun anlaşılmasıyla** mümkündür.

İnsanların, **bin küsur yıldır yanlış yorumlarla çığ hâline getirdiği müslümanlıktan** arınıp; son derece basit, sade, kolay ve zorlayıcı olmayan **İslâm Dini'nin orijinine** sarılmadıkça sorunlarımız bitmez!

Lütfen, yeni baştan, **Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa'yı** ve **Kurân'ı** tanımaya çalışalım; araya girmiş bin küsur yıllık indî ve yerel yorumları katmadan...

Teşekkürler **Engin Ardıç**, bize bu bilgiyi ulaştırdığın için...

Şükrederim Rabbim, 14 yıl sonra bu konuda da tasdik edildiğim için...

11.4.1999

KUANTSAL BOYUT VE GENLER

Kafatası içindeki organik teybine yüklediği “**Kur’ân**” metnini defalarca çalmış!..

Bu yüzden “**hâfız**” demişler adına!

Ama, bir kez bile “**OKU**”yamamış O metni!

Bırakın “**OKU**”mayı tüm metni; daha birkaç âyetini bile “**OKU**”yamamış!

Belki de, “**OKU**”nması lazım geldiğini ya da “**oku**”manın nasıl olacağını bile duymamış!

Ezberci ve nakilcilerin “**âlim**”lerden sayıldığı; hikâye, masal, menkıbe anlatanların “**evliya**”dan kabul edildiği bir **fetret** devri sürüp gidiyor!

Bir olay ve konuyu açıklamaya çalışıyorsun; “**ben anlayışı kıtın biriyim**” anlamına gelen şu soruyu soruyor:

– *Ama Kurân’da şöyle bir âyet var; hadiste şöyle buyruluyor!*

Bu ifade, düşünebilme kabiliyeti yoksunu ezberci beynin,

kalelerini yani şartlanma yollu ezberlediklerini savunma güdüsüyle söylediği sözler!

Hayatında düşünmemiş; bırak tefekkürü, tezekkür bile etmemiş o âyetlerin **Allâh kelâmı** olarak, ne amaçla “**nâzil**” olduğunu; kaç anlamı olabileceğini, nelere işaret edebileceğini?..

Tüm yapabildiği şu, o gelişmemiş organik teybin:

– *Tamam tamam senin dediğin gibi... Öyleyse söyle şimdi bana, ben ne yapayım?*

Git yeşillik ye!

Bana sorma ne yapacağını anlayışı kıt!.. Ne istersen yap!

Eğer beynin biraz çalışsa; “**OKU**”yabilsen **Kurân**’ı, ne yapman gerektiğini elbette kendin anlarsın ve gerekeni uygularsın!

Soruyor:

– *Seni ne zaman görebileceğiz?..*

Hiçbir zaman!

Yazdıklarımı “**oku**”yamıyorsan, “**ben**”i nasıl görebilirsin ki?

Et-kemik görmekle eline ne geçecek, beynini çalıştırmasını, tezekkür etmesini öğrenemedikten sonra!

Aradığın “**sen**”de, diyorum... Bana, “**seni görsek**”, diyorsun!

Ben, “**sen**”deyim, “**sen**”im, diyor!..

Sen hâlâ, “**BANA(?) görün**” diyorsun!

Ne zaman Yahudilikten, Hristiyanlıktan çıkıp, “**İSLÂM DİNİ**”ni kabullenenler arasına gireceksin?

Ne zamana kadar, **dışarıda** aramaya devam edeceksin!!?

NANKÖR!

Bu kelime kendisine verileni değerlendirmeyip, eline geçeni tepen, kadir kıymet bilmeyenler için kullanılır. Bana denildiği gibi!

Nankörlerin alacağı en büyük ceza, nimetin ulaştığı kapının kapanmasıdır!.. Kapıyı kapatan da o nimeti veren değil; o nimeti önemsememesi, değerli bulmaması sebebiyle kendisidir!

Nankör, kendine eder!

İlmi değerlendirmeyen nankörler, kendi kendilerini, o ilimden ebeden mahrum kalarak cezalandırırlar!

“Kur’ân” en büyük nimettir bize, Allâh Rasûlü tarafından ulaştırılan!

Kurân’ı, anlamını düşünmeden, yalnızca teyp çalar gibi seslendirerek, tekrar etmek; **içindeki evrene** geçmemek en büyük nankörlüktür!

Kur’ân, “Halife” olan “insan”a “indirilmiş(?)”=“nâzil olmuş” evrensel sırları açıklayan; ve o varlığın kendini tanınmasına vesile olan Yüce **Kitaptır!**

Sen hâlâ, kendini et-kemik sanarak, bu et-kemik boyutuna ait konularla ömrünü tüketiyorsan; etin bol olsun! Yolun açık olsun! İnsanların yaşamlarını ve **sonsuz geleceklerini** cehennem etme özgürlüğü vardır!

Zaman ve mekân kayıtları ötesindeki **“insan”!..**

Evrensel değil, Galaktik boyuta göre et-kemik ömrü birkaç saniye olan **“insan”**ın bundan sonraki yaşamı acaba nerede ve nasıl?..

Ne diyor **KUR’ÂN?..**

“Subhan’dır; arzın (bedenin) oluşturduklarından, nefslerinden

(bilinçlerinden) ve daha bilmedikleri şeylerden bütün çiftleri (gen sarmallarını) yaratan!” (36.Yâsiyn: 36)

“Bizim onların zürriyetlerini o dopdolu gemilerde yüklenip taşımamız da onlar için bir işarettir!” (36.Yâsiyn: 41)

“O ki, bütün çiftleri (gen çift sarmalını) yarattı ve sizin için gemilerden (bilinçler) ve en’amdan (biyolojik beden) bindiğiniz şeyleri oluşturdu.” (43.Zuhruf: 12)

“Her şeyi iki eşten (pozitif - negatif güç; gen sarmalını oluşturan çiftten) yarattık... Belki hatırlayıp düşünürsünüz diye.” (51.Zâriyat: 49)

1970 yılında yazdığım “RUH İNSAN CİN” isimli kitap ile 1995 yılında kaleme aldığım “TEK’İN SEYRİ” kitapta **Kuantum fiziğinden, evrenin holografik yapısından** söz etmişim bir miktar...

Kurân’ın, bu konulara nasıl işaret ettiğini elimden geldiği kadarıyla anlatmaya çalışmışım özellikle “TEK’İN SEYRİ” isimli kitabımda; bilmem okumuş muydunuz?..

Algıladığımız madde boyutunun ve her “şey”in orijini ve hakikati, aslı olan Kuantsal boyutta-Evrende, her parçacık ÇİFT olarak vardır.

Şimdi önce şunu hatırlayalım...

“Allâh” kelimesi bir “**isim**” kelimesidir ve bir **işaret** kelimesidir.

“**Atan Allâh’tı**” âyetinde olduğu gibi, her şey, aynı orijin ve hakikatten meydana geldiği için, madde, et-kemik-kol boyutunda olay bu kelimeye bağlanmakta olduğu gibi; “**nokta**” diye tarif edilen “**Kuantsal boyut**”uyla **TEKİL bir yapı olan evren** de, elbette “**ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen**”e bağlanır.

Ancak ne var ki, gene “**ALLÂH İsmi ile İşaret Edilen**”in,

yaratmış olduğu her “şey”den münezze-berî olduğu da başka bir gerçektir.

Yani...

Kuantsal boyut olan, “RUH” ya da “Ruh-u Â’zâm” ismiyle tasavvufta işaret edilen mertebe, tüm algıladığımız ya da algılayamadığımız her şeyin hakikati olan **TEKİL** bir yapıdır; ve “**Vitriyet**” mertebesidir; ki, bundaki bilinç “**her an yeni bir şan’dadır**”; kuantların her anki değişkenliği dolayısıyla!

Tüm kuantlar bir çift hâlinde ve algılayana göre foton ya da dalga biçiminde yaşamlarına devam etmektedirler... Her an birbirleriyle iletişim hâlinindedirler biri galaksinin öbür ucunda olsa bile!..

Kuantsal evrenin kuantları, bizim algıladığımız hayvan boyutun (bedensel boyut) genleri gibidir!..

“GEN”ler, Kurân’da “gemi” olarak sembolize edilmiştir! Çeşitli anlamları kuantsal boyuttan madde boyutuna “**taşıyıcı**” olarak “gemi”!

Öyle “**Uzay gemi**”leridir bunlar ki; “**kuantsal uzay**”dan ışık hızıyla madde boyutumuz “**anlam**” yolcularını taşır!

Çiftler hâlindeki “**gen**”lerden, hayvanlarınızı-bineklerinizi yani madde bedenlerinizi yaratmıştır. Kromozomlar da hücre stoplazması içinde **taşıdıklarıyla** yüzmektedir “gemi” olarak!

Nefislerinizden, yani varlığınıza oluşturan genlerinizin -çiftlerin-eseri olan bilinç dalgalarınızdan da, gene çiftler hâlinde kişisel ruhlarınızı yani ebediyet bineklerinizi yaratmaktadır... Ve daha **bilmediklerinizi!**

Kuantsal boyutta her şey **Tek bir şuur** hâlinindedir.

Bu **Tekil şuur**, “**İlk akıl**”=“**Akl-ı Evvel**” diye tanımlanmıştır.

Kuantsal boyut, “**Hayat**” sıfatının ta kendisidir!

Sistemin Seslenişi - 2

Var olan tüm melekler, bu “**RUH**” adlı **tek** melekten, yani bizim “**kuantsal boyut**” olarak nitelendirdiğimiz, orijinimiz boyuttan meydana gelmiştir!

Yani, kuantal boyut **tekilliğinde** meydana gelen melekî katmanlar(?) ile, algıladıklarımız ve algılayanlar oluşmuştur.

Esasen her şey, **kuantsal boyutun kendi kendisini** “**seyr**”inden ibarettir!

Bu boyutta zaman ve mekân kavramı yoktur!

“**İnsan**” kendi hakikatine yolculuğunu tamamlarsa, kendi **derûnu** doğrultusunda; “**ben**” kalmaz, seyreden “**Kendi**” olur Kendini!

Yaşamı ve kavgası et-kemik ile cüzdandaki paradan öteye geçemeyen **nankör**lerin bu yazılardan alacağı ne olabilir ki?

7.7.1999

ZAMAN

Fena işgalci!

Kötü yerleşmiş dünyamıza!

Aklımızı esir almış; düşüncelerimizi kilitlemiş; fikrimizi istediği gibi yönetiyor...

Zaman!..

Biz ölümlüler, düşünce sistemimizin efendisi etmişiz onu!.. Onsuz düşünmesini bile beceremiyoruz! Onsuzluğu, hayal bile edemiyoruz!..

En fazla yapabildiğimiz, lakırdısını tekrarlamak... **“Zaman izafidir, gerçekte yoktur”**; falan gibilerinden!.. Tıpkı gri papağanlar gibi!

Falanca yaşayım... Filanca zamanda... **Ne zaman?!!**

Et-kemikle yaşayıp, etle düşünenenden, ne kadar bekleyebilirsiniz ki etin olmadığı boyuta ait gerçekleri ve kavramları?..

Et alanlar... Et satanlar... Eti etle tartanlar!..

Etle yatıp, etle kalkan, et peşinde koşanlar!..

“İnsan”ı, et sanan; et için yaşayanlar!..

“**İnsan**”a, etiyle değer biçip; “**zaman**”la kayıt altına sokanlar!..

“**Yok**”un, yokken varsaydığı; aslı “**yok**” olan yaşam kriteri!..

Biz ise, hâlâ soruyoruz; “**Eee ne zaman?**”...

Allâh Rasûlü, olacak olaylardan söz etmiş... Gün gelecek, kıyamet yaklaşınca kadınlar erkekler gibi giyinecek; saçlarını deve hörgücü gibi yapacak; demiş... 1400 küsur sene önce!!! Ama bütün bunları bildirirken zaman vermemiş...

Daha nice “**kıyamet**” alâmetleri saymış; ama yine onlarda da “**zaman**” vermemiş!..

Bir nice ermiş de gelecekten söz etmiş; ama onların da çoğu zaman vermemiş... Yalnızca olacak olaylardan bahsetmişler...

Niye bu böyle?..

Çünkü onların, yaşamakta oldukları **etsiz boyutlarında**, “**zaman**” kavramı yok da ondan!.. Bütün bu olan biteni, etsiz boyutlarıyla yaşıyorlar ve etsiz bir boyutta algılayarak bize indiriyorlar da ondan!..

Derlerse, bizim ısrarımız yüzünden, bir zaman; çoğunlukla yanılmış olurlar!.. Çünkü, zamansızlığı zamanla yorumlamak, büyük ölçüde yanıltıcı bir iştir...

“**Zaman**”sızlıkta seyredilir-yaşanılır olaylar dizisi; dalga dalga!

Tıpkı peşpeşe görülen rüyalar gibi!..

Her ne kadar, rüyanın içinde olana, bir zaman kavramı varsa da, kendi hissiyatına göre; bu da, daha önceden beynine yerleşmiş verilerden kaynaklanır bir şeydir; gerçek değil!..

Bu sebeptendir ki, rüyalarda görülen olaylardan **zaman** tespit etmek mümkün değildir!.. Olacağı görebilirsin; ama zamanını kestiremezsin!

Bu gerçek, **Allâh Rasûllerinin** takipçileri olan ermişlerin boyutunda biraz daha farklıdır...

Onların algıladıkları boyutta, rüya türünden görüntü de yokmuş!..

Zaman

O boyutta, yalnızca görüntüsüz bir algılama, sezgi; ve bunun idrakta açığa çıkışı söz konusuymuş!..

Çünkü o boyut, zaman ve mekân kavramının mevcut olmadığı salt bilinç boyutu imiş!..

Bu boyutun altında, vizyonların söz konusu olduğu; **uyanikken rüya görme**, diyebileceğimiz bir ikinci algılama boyutu daha varmış... Bunun misali, bildiğimiz rüya imiş!..

Az önce anlatmaya çalıştığımız, gerçek yani **görüntüsüz algılama** ise, **Allâh Rasûllerinde “vahiy”**, takipçilerinde **“ilham”** denilen bir şekilde açığa çıkarmış...

O algılamanın söz konusu olduğu boyutta, algılanan olaylar, şekilsel mahiyet arz etmezmiş... Sıralamanın getirdiği zaman kavramı da geçersizmiş o yüzden!

Duyduk ki... Bir farklı imiş onların yaşadıkları(?) o boyut, bizim etsel dünyamızdan!..

Sanki **“burak”**la, **“refref”**le giderlermiş o şekilsizlik, zamansızlık boyutuna onlar; ve bilinçlerinde bir anda bulurlarmış bulduklarını!..

Sonra **“tenezzül”** ederlermiş bizim etli dünyamıza...

Konuşanı olursa, dillendirirmiş algıladıklarını, ete-kemiğe bürüyerek... Bazı acemileri de, bu bürünmüş olanları **“zaman”**la paketleyerek!

“Zaman”la paketlenenler çoğunlukla adresi bulmazmış; zira etle bürünenler, **“zaman”**la paketlenince, ne zaman açığa çıkacaklarını bilemezmiş!!!

“Dedi ama çıkmadı işte”; *“Bilemedi bak”* gibi etsel muamelelere muhatap olurlarmış!..

Ders alanı, yanlışını anlayanı; artık **“zaman”** kullanmazmış!..

Kullananı ise, yanlışını fark etmesi için; *“uyduruyor”*, *“atıyor”*, *“palavra sıkıyor”*, *“felaket tellali”* sopsasıyla terbiye edilirmiş!..

Ve bir gün gelir, fark ederlermiş ki **“zaman”**la paketleyenler,

yaptıklarını yapmamak gerek!.. Düzeltirlermiş bu yanlışlarını...

Onun içindir ki, geçmişten pek çoğu “**zaman**” vermemiş; yalnızca olaylardan ve dizinden söz etmişler... İleri gidip “**zaman**”la paketleyenler de sopayı yemişler!

Bilmek gerek bu gerçekleri; ondan sonra yapmalı değerlendirmeleri!..

Şayet yanlış yaparsak değerlendirmeleri... Kendimize en büyük zararı vermiş oluruz!.. Kimsenin veremeyeceği kadar! Çelik örgülü kurşun kaplı beton duvarlar içine hapsetmiş oluruz kendimizi ve kilidini de imha etmiş oluruz!

Hatta daha da ötesi!.. **Ete hapsetmiş** oluruz kendimizi!..

Etle yatar, etle kalkar, et peşinde koşar, etli düşünür, etli yaşar... Sonunda da zaman kozasında kurur gideriz!..

“**İnsan**”, zamansızlık ve mekânsızlık boyutunda, **o boyuttan**, o boyut için yaratılmıştır!..

Bu sözünü ettiğim boyuttaki varlığı itibarıyla bir “**ruh**” bile değildir!.. Ama buna karşın varoluşunun “**ruhu**” vardır! O “**ruhu**”nun gereğidir ki, kendi hakikatini arar; bunu bulup eremediği sürece de “**ruhu**”nun huzur bulup tatmin olması, sükûna ermesi mümkün olmaz!

Dünya’dan yaratılan, dünya peşinde koşar... Sonunda dünyaya döner!..

O boyuttan yaratılan da boyutunun özlemiyle yanar; sonunda boyutuna erer!..

Her şey aslına dönüçüdür!..

5.4.1999
NJ - USA

BU “KİTAP”A ARINMADAN DOKUNMA!

Düz mantıkla **okursa Kur’ân-ı Kerîm’i**; “**Biz size misallerle anlattık**” uyarısını dikkate almadan...

Kıyametten sonra gene toprak-madde yapılı bedenler var...

Bir yangın yerinde (cehennem) yaşayanlar...

İçinde envai çeşit meyve ve huri ve gılman isimli cinsî lâtiflerin dolaştığı bostanlar, bahçeler (cennet)!..

Yukarıda bizi seyreden, eli olan bir tanrı!..

Ya Berzah ve Kıyamet evresi?..

Dünya prese girmişcesine dümdüz olmuş; kenarsız tepsi gibi!..

Üstünde toplanmış gelmiş geçmiş tüm insanlar...

Uzayda dökülen(?) batan yıldızlar!..

Cehennemi tutmuş kulplarından getirmiş bir tür sûretli melekler...
Cehennem kaynıyor alev alev altında dünya tepsisinin!..

Kolcular, insanları alıyor teker teker bir terazinin başına; koyuyor günah ve sevaplarını terazinin kefelerine... Orada elektronik terazi kalmamış; ya da kullanılmıyor elektrikler kesik olduğundan!!!

Tartı işleminden geçtikten sonra insanların milyar kere milyarlarca; bir köprü kuruluyor Dünya'nın kenarından, ateşin üstünden, ateşin öte yakasındaki cennet denilen bahçeye doğru...

Ateşin sardığı Dünya çevresi milyonlarla kilometre...

“Kim neye tapıyorsa onun peşine takılsın” komutu geliyor oranın genel kurmay başkanından; herkes, Dünya’da iken tapındığı kişinin canlı heykelinin peşinden yürüyor!.. O tapınılan, köprü yerine Dünya’nın sonuna gelip, ateşe düşüyor; takipçileri de ardından!..

Belli bir sûrete tapınmayıp, **“Allâh”**a secde ederek, onun için toprağa baş koyduklarını söyleyenler ise oldukları yerde bekliyorlar...

Sonra onlara, **“Tâbi olduğunuz Rasûl veya Nebi’yi takip ediniz”** deniyor... Onlar da, tâbi oldukları Nebi veya Rasûl’ün arkasından sıratın-köprünün üzerine giriyorlar...

Kimi şimşek, kimi de topal hızıyla ateşin üzerinden geçiyorlar köprü boyunca!..

Bostana-bahçeye yani cennete giriyorlar!..

Özetle, Kur’ân ve Rasûl açıklamalarına dayalı gelecek anlatımı böyle; olduğu gibi kelime anlamıyla!!

Mirâc’da, peygamber göğe çıkıp uzayda bir yerde tanrı ile mi buluşmuş!??

Namazda, kafatasını toprağa koymakla **secde** edilmiş **mi** olunuyor!??

Anlayacağınız, **namazın** anlamı dinsel jimnastik olmuş! Jimnastik hocası da imam!

Dünya imamını duyduk belki de; ya gerçek **“müezzin”** kimdir dünyada?

“İnsanların en kayıpta olanı salâтта secde ve rükûnun hakkını vermeyendir” şeklindeki **Rasûlullâh** uyarısından söz eden **“imam”** etiketliye sordum...

Bu “Kitap”a Arınmadan Dokunma!

– Secdenin hakkını vermek, kafatasını, alnını toprak üstünde uzunca tutmak mıdır?..

Bilgisiz insanın, “**insan**” olduğunu fark etmesi için önce bilgiye ihtiyacı vardır.

“Kur’ân”, bilgi kitabıdır!..

Allâh Rasûlü, Allâh’tan zâhir olan ilim ile, algıladığı vahiy ile “**insan**”ı uyarır; **HAKİKATE TAM DAVET EDENDİR!**

“Tanrı ve tanrılık kavramı yoktur sadece ALLÂH” vardır vurgulamasıyla nâzil olan bu **Bilgi Kitabı**’nı; “**tanrı**” fikrinden “**arınmamış**” olanların algılaması ise asla mümkün değildir!

Kur’ân, baştan sona, **“Tanrı” ve tanrılık kavramı mevcut değildir** temeline dayalı olarak, “**insan**”lara yol göstermeye çalışmaktadır.

Kur’ân NÛR’dur!.. Işıktır!.. Karanlıkta kalmış beyinlere, ışık tutmaktadır gerçekleri görmeleri için!

Kur’ân kıyamete kadar, nasıl geçerli olabilir?..

Bu çağdışı göktanrı anlayışımızla mı? Yoksa yukarıda anlatılan senaryoyu yazıyor denerek mi?..

Yoksa işaret ettiği gizli sırlar **desifre** edilerek; mecazlar, semboller çözümlenerek mi?..

Sır...

“Biz size her şeyi misallerle anlattık”; uyarısında!..

Eğer bu sırrın ipucunu değerlendirmezsek, birçok saçma fikirlere saplanır; kendi anlayışımızdaki bu saçmalıklar yüzünden de, zaman üstü **Bilgi Kitabı**’ndan hiç yararlanmadan; özümüzdeki gerçeklere ve kuvvelere ermeden; hayalimizde varsayıp içinde yaşadığımız uydurma bir dünya ile cehennemi boylarız!

“Kitap”ı tebliğ eden Allâh Rasûlü...

“**Salâta davet edildiğinizde...**” uyarısında bulunuyor!..

“**Kitap**”ı, günde en az beş defa “**oku**”maya davet ediyoruz!

Abdestsiz “**salât**” niye olmaz?.. Nedir abdest; nasıl alınır?..

Niçin, “**FÂTİHA**’sız **salât olmaz**”?..

Acaba farkında mıyız?..

Müezzin...

Ezan ile çağrıda bulunuyor inananlara...

Neye **davet** ediyoruz?..

Müezzin vâkıf mı, neye **davet** ettiğine?..

Dinleyen farkında mı neye davet olunduğuna? Niyet davet edildiğine?..

Nasıl **abdest** almak, yani **nedен ARINMAK** gerekiyor, müezzinin davetine icabet için?..

Allâh Rasûlü, “**DUA ve ZİKİR**” kitabında naklettiğim üzere, her ezan arkasından şöyle başlayan bir duayı “**oku**”mamızı tavsiye ediyor:

“**Bu TAM davetin Rabbi olan Allâh’ım...**”

Neden **TAM davet**?.. Neye **TAM davet**?..

Müezzin, neye davet ediyor?..

Sakın, “**namaza**” demeyin, tüm ezan duymamışlar gibi!

Her “**namaza**” duran, müezzinin davetine icabet etmiş midir?..

Farkında mısınız, müezzinin sizi, “**Müminin mi’râcı olan salâ**”ya davet ettiğinin!..

Artık fark edin ki, ezanı seslendiren, “**salât**”la yaşanan “**mi’râc**”a davet ediyor günde beş ayrı zamanda!..

“**Mi’râc**” mı “**salât**”; **salât**” mı “**mi’râc**”?..

Bu “Kitap”a Arınmadan Dokunma!

“Mi’râc”a davet edene mi **“müezzin”** deniyor yoksa?..

Gavsı Â’zâm Abdulkâdir Geylânî, “RİSÂLE-İ GAVSIYE” isimli eserinde, **“Mirâc”ı olmayanın namazı yoktur”** diyordu!..

“Mi’râc” araçtır; amaç olan, yaşanılması istenilen nedir?..

Vitriyet mertebesine ulaşmayanın **“mi’râc”ı** olur mu?..

Niçin, günde elli defa **mi’râc daveti** farz olsun istenmiştir?..

Hiç ezanı, **“mi’râc”a davet** olarak algılayıp; **icabet** ettiniz mi bu TAM davete? Nasıl?..

Ezan nasıl okunur?..

Ezanı kimler duyar, kimler algılar; kimler icabet eder?..

“Salât” niçin farzdır her mümine? En az günün 5 ayrı vaktinde?..

Ezana yani TAM DAVETE icabet etmeyenler neler kaybetmektedirler?..

Kulaklar, sağır olmuş sanki!..

Kıyamet mi kopuyor nedir!..

Güneş kararmış, yani ilim ortadan kalkmaya başlamış!.. Yıldızlar dökülmüş, yani ilim ehli birer birer ortadan kaybolmuş!..

Ortalık benim gibi **HAKİKATİ göremeyen** kör; ezanı duymayan sağır ve gerçeği dillendirmekten âciz dilsizlerle dolmuş!..

“İnsan”lar susmuş! Yalnızca teyp beyinler, bantlarındakini tekrarlar olmuş!..

Sanki, **“İSLÂM’IN TEMEL ESASLARI”** isimli kitabı yazmamışım himmet ve inayetle!

Keşke algılamıyor olsa **Allâh Rasûlü**, Dünya’daki müslümanların hâlini!..

“İslâm Dini”nin tebliğ ettiği gerçeklerin, insanlar tarafından nasıl anlaşıldığını!..

“Müslümanlık dini”nin nasıl **Göktürk dinine** benzediğini!..

Düşünmeyen, sorgulamayan; yazılanları beş dakikada, gazetede falancanın fıkrası gibi okuyup geçen; sonra da para ve beyaz et yani tavuk veya piliç peşinde koşturmacasına devam edenlerin arasında niye yaşamak zorunda bırakılmışım ki!?

Paslanmış tefekkür dişlilerini harekete geçirmek; şartlanma, ezber ve taklit yollu kabullendiklerinin hakikatine ermek için, bir ömürdür uğraş veren bu garîb ve fakîre dua buyurun lütfen!

Meded, inayet Allâh'ım!..

19.7.1999

“O” VE “BEN”

Bir büyük beden... Ama, bugüne kadar gördüğümüzden hayli farklı!

Boyuna eni hayal edilemeyecek kadar büyük!

Bize göre, **sonsuz!**..

Bir azametli beden! Düşünemeyeceğimiz kadar **derinlikli!**..

Bize göre, **sınırsız!**..

Sanki onun başı var, milyonlarca; kolları var, milyarlarca; ayakları var yüz milyarlarca!..

Bedeninin **organları**, milyarlarca galaksiler!..

Organların **hücreleri**, yüz milyarlarca yıldızlar!..

Hücrelerdeki dizinler, yıldız sistemleri!..

O bedeninin, bir de **ruhu** var; tıpkı bizim **ruhumuz** gibi!..

O bedeninin, **şuru** var; tıpkı bizim **şuurumuz** gibi!..

O bedeninin, **“ben”**i var; tıpkı bizim **“nefs=ben”**imiz gibi!..

O bedeninin **“ben”**inde bilinç var, kendi varlığına ve boyutsal

sonsuzluğundaki hiçliğe! Tıpkı, derûnumuzdaki **hiçliğimize** olduğu gibi!..

O, sonsuz, sınırsız; adı **“evren”!** Oysa, **yaratılmışın rölatif kavramı sonsuzluk, sınırsızlık!..**

“Ben” sonsuz, ebedî; adım **“insan”!**

“O”, mahlûk, yaratılmış; **“RUH”** adıyla isimlenmiş!..

“Ben”, mahlûk, yaratılmış; **“insan”** adıyla isimlenmiş!..

O’nun organları yenileniyor, bedeni yenileniyor; süper novalar patlayıp, yerlerine yenileri oluşuyor!.. Sonsuz!..

Benim organlarım yenileniyor, bedenim yenileniyor; hücrelerim patlayıp ölüyor, yerlerine yenileri oluşuyor!..

O’nun bedeninin ruhu var, bedenini ayakta tutan! RUHunun şuuru var sistemini organize eden!..

Benim bedenimin genleri var, bedenimi organize edip ruhumu açığa çıkaran!..

Ben yolculuk yapıyorum, O’nda... O’na... O’nunla!..

O seyrediyor bende; beni, benimle!..

Urûc ediyorum semâma!..

“Kalb”ime, **“RUH”**uma, **“sır”**rıma, **“hafî”**me; **“ahfâ”**da!

Hiç oluyor insan; Hep oluyor **O!**.. Seyredilen ve Seyreden!..

“Kalb”imle düşünüyor, **“nefs”**im!..

“RUH”umla Esmâyı seyrediyor!..

“Sır”rımla müsemmayı görüyorum!..

“Hafî”de yalnızca **“ben”** varım diyor!.. Hitabı işitense, **“Kendisi”!**..

“Ahfâ”da!.. Hişş! Dur ve sus orada!

“O” ve “Ben”

O evren!.. O, âlemler!.. O, “RUH” adlı melek!

O’nun da “Nefs”i var...

O’nun da “Kalb”i var!..

O’nun da “RUH”u var!..

O’nun da “Sır”rını var!..

O’nun da “Hafî”si var!..

Ve “Ahfâ”sıyla; NOKTA!

NOKTA, evren!.. Evrende nokta, ben!

Nokta, mahlûk; nokta yaratılmış!..

Noktada bir hiç olan ben; fakîr, garîb, âciz, muhtaç!..

Nokta, **Yaratan**’ı tespih etmede; milyarlarca organı, yüz milyarlarca diliyle...

Ben yaratanımı zikretmekteyim trilyonlarca hücremin her biriyle her an!..

Hücrelerimin her birinin dili... Organlarımin her birinin dili... Ruhumun dili, şuurumun dili, varlığımın anlamının dili, varlığım adı altında var olanın dili, ve ötesi zikretmekte, her an binbir lisan ile **Kendisini!..**

Âlem zikirde, âlemler zikirde...

Âlem tespihte; âlemler tespihte... Nokta dönüyor, kendi yaratılış amacı çevresinde...

Noktada dönüyor her nokta kendi yaratılış gayesi çevresinde!..

Her şey dönüyor, Bir **Şey** çevresinde!..

Melek var, “RUH” adıyla mümtaz!..

“**Melek**”ten olma melekler... Meleklerden olma melekler!..

Melekler var azîm... Melekler var, perdeli!.. Melekler var,

melekeleri seyrettiklerinden perdeli!..

Melekler, nûr!..

Melekler, şuur!..

Melekler, gayyur!..

Melekler kâh oluyor bir yaratık; kâh oluyor bir başka yaratık!
Melekler kendi aralarında oynaşıyorlar!.. Evrende, çarkıfelekler
dönüyor; çarkıfelek iş bitiriyor, diyoruz biz!

Melek yaratılış amacına hizmet veriyor!..

Şeytan adı takılmış olan öyle... Bizler de öyle... Ama kimimiz,
kimimize göre, biraz şöyle!..

Kimimiz bir derya, kimimiz deryadan bir damla... Ama hepimiz
sonuçta aynı salda!.. Gidiyoruz bir semti meçhule!..

Varlığın sonu, yokluk!..

Cennetin sonu, hiçlik!..

Nokta'nın yaşanı, bitik!..

Ğaniyy "Allâh"!..

Hû "Allâh"!..

“0”

– Kıyamet alâmetisin sen!

Derdi bana rahmetli anneannem **Cenan** hanım!.. Mekke Posta müdürü **Hüsameddin** Efendiyle evlenip; dördüncü kızı annem, rahmetli **Adalet**'i (şimdi Silivrikapı'da yatıyor), Mekke'de doğurduğunda; âdet üzere **Kâbe**'nin kapı eşiğine koymuşlar; orada onun hayırlı evlat olması için dua etmişler... Bunları anlatır, sık sık tekrar ederdi hep anneannem...

Rahmetli babası Mekke eşrafından **Seyyid Hasan** Efendi o zamanki Mekke Emiri **Şerif Hüseyin**'le kavga edip, sülalenin şeceresini yakmış bir tipmiş! “**Allâh'ın bildiği bana yeter, sen bana vız gelirsin**” diye kafa tutmuş **Şerif Hüseyin**'e... O yüzden de, annem küçükken Türkiye'ye geldiklerinde anneannemle dedem “**Yeşilbağ**” soyadını almışlarmış... Zira seyyidler yeşil bağ sararlarmış kafalarına o zamanlar...

İşte anneannem, beni, o kafası kızınca şecereyi yakan babasına benzetirdi!.. Ama daha da ötesi, İstanbul'da yetişen ateist çocuk beni, bir türlü hazmedemez, sorularımdan bunalır, “**kıyamet alâmeti bu çocuk**” deyip dururdu... O, 80 küsurunda öte boyuta intikâl ettiğinde, ben 17 yaşındaydım ve bir ani dönüşle, evimizin karşısındaki

Cerrahpaşa Camisinde, çocukluk hevesi, gudubet sesimle sabah ezanları okumaya başlamıştım!

İnsanları uyandırmaya çalışıyor; bu arada da kimbilir kimlerden ne küfür yiyordum! Buna rağmen, gene de “**kıyamet alâmeti**” olarak kaldım onun gözünde!

Bundan, neredeyse bir asır öncesi Mekke'nin hayat şartlarını yaşamış bir insan için, 1945 doğumlu İstanbul çocuğu, elbette ki anlaşılmaz geliyor ve **kıyamet alâmeti** olarak nitelendiriliyordu...

Oysa şimdi ben de, gençlerin konuşmalarına ve ilgi alanlarına bakınca, onlar da bana **kıyamet alâmeti** gibi gelmeye başladı!

Neredeyse kırk seneye dayanan geceli-gündüzlü araştırma ve çalışmalarımın mahsulünü, yaşça yakındaşlarıma anlatmakta her gün aczi yaşarken; on beş-yirmi yaşında gençler konuyu anlayıp, bir-iki sene içinde beni öyle zorlayan sorular sormaya başlıyorlar ki; bir yandan onlara cevap yetiştirmeye çalışırken, bir yandan da içimden söyleniyorum...

– **Kıyamet alâmeti bunlar!..**

Kıyamet alâmetleri(!) oldukça kolay anlıyorlar, gökte bir tanrı olmadığını!.. Hele taassub sahibi bir ailede yetişmemişlerse!..

Anlıyorlar da **tanrının var olmadığını**, iş “**ALLÂH adıyla anılan**”ı fark etmeye; hele hele hissetmeye gelince, sarpa sarıveriyor!

Evrenin ölçülerini, hiç olmazsa fikir yollu anlıyorlar da; iş **buovutsallığı** fark etmeye gelince, çakılıp kalıyorlar!

Bizim, “**ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen**”i açıklamaya çalıştığımız kitap, internet yoluyla çok çok geniş bir alanda okunmaya başlandı son zamanlarda... Bunu okuyanlardan biri de burada, New Jersey'deki bir araştırmacı olan **Bill Donahue**...

Her hafta 45 dakikalık televizyon sohbeti yapan **Bill**, dört-beş konuşmasını “**ALLÂH**” kitabının açıklamasına ayırmış... Bana da video kasetleri ulaştı... Adam ben yaşlarda... Belki biraz yukarı... Bir

“O”

anlatıyor ki Tanrı kavramının geçersiz olduğunu; yalnızca “Allâh”ın var olduğunu; görmeye değer!..

Evet buraya kadarı hoş da; iş başlıyor bundan sonra zorlaşmaya... Anlatıyor hep Bill; “Gökte değer, içimizde” diye...

Tıpkı bizim tasavvuf sonradan görmeleri gibi!..

Oysa...

“İçimizde” değer!..

“İçte” değer!..

“AHAD” ve “SAMED” O!

İç ve dış kavramları geçersiz “O”nun için!.. Öyle bir “O” ki; “ben” ve “sen”siz bir “O”!

Sen tutup da, “ben” düşünüp, hele hele “içinde” sanıyorsan “O”nu, bu çiftlikte yaşamaktır.

“HÛ” dediğinde, “ben”siz ve “sen”siz bir “AHAD” ve “SAMED” hissedemiyorsan; dikkat et, tanrı yaratıp, sonra da kurabiye niyetine yeme onu! Anla bunu!.. Tanrı değer “O”!..

“Allâh âlemlerden Ğaniyy’dir” işaretini fark etmek yetmez; hissetmek lazım... **Ki hisseden de Kendisi olur ancak!**

Binlerce yıllık “Zen” öğretisinden nakil yaparak “ölmeden evvel ölürsen, ölünce ölmezsin” diyen Bill; kendini tanımanın yolunun, tanrı kavramını terk ederek “ALLÂH”ı anlamaya dayandığını anlatırken, sık sık “inside” diyor; “içimizde”!

İşte sorunun çok iyi anlaşılması ve çözümlenmesi gereken yanı burası...

Neresi “iç”imiz?..

“İÇİMDE” diye düşünürken; “içim” olarak neyi veya nereyi düşünüyorum?..

Bireysel bir “iç” mi, “kolektif” bir “iç” mi?..

İkisi de yanlış! Zira, **“ALLÂH”** hatırlayalım ki **“AHAD”!**..

“İç” ve **“dış”** kavramı yaratılmışa **GÖRE**dir! **Zâhir** ve **Bâtın** oluşu da **GÖRE**dir!.. Bunlar **yaratılmışa göre** olan tanımlama vasıflarıdır!

Mutlak gerçek, **“AHAD”** ve **“SAMED”** oluşudur!

“Allâh”ı düşündüğünde aklına gelen her vasıf, özellik ve fikir; **“O”**nun **“Ahadiyet”**i yanında yok olur!.. **“O”**, her fikirden **“Ġaniyy”**dir!..

“Sen”de kendini seyrettiğinde, sen kalmazsın!.. Fikir de kalmaz!.. **“İç”** ya da **“dış”** dahi kalmaz!.. **“İçimde”** veya **“içimizde”** düşüncesi de kalmaz!

“O”, öyle kendini bilir ki; kendinden başkası asla **“var”** olmamıştır!

“O”, öyle kendini bilir ki; **“iç”** ve **“dış”** kavramlarından münezzehtir!

“O”, öyle kendini bilir ki; yaratılmışların tümü zaman kavramsız olarak **“yok”**tan ibarettir!

Ve **“O”**, öyle **“Allâh”**tır ki; tanrılık ve tapınanları kavramları geçersiz olarak, yalnızca kendisi olan **“O”** yani **“ALLÂH”** vardır!

Bak sen **“kıyamet alâmetine”** neler yazıyor!

Gün geldi, **“kıyamet alâmeti”**, seslenişi oldu **Sistemin!** Müezzini oldu minarenin!

Nice dillerde terennüm etti bu gerçek, nice zamanlarda!..

Kâh ateşten hitap etti, kâh ağaçtan!.. Dinleyen gene **“Ol kendi”** oldu!

Ateş, ağaç neyse ama; etten-kemikten gelince hitabı, iş çetrefil oldu!

Yazdığı senaryoda oyuncu olup, senaryoyu beğenmez oldu!

“O”

Kâh çıktı gökyüzüne, yerdekileri tutmadı... Kâh indi yeryüzüne, göktekini takmadı!.. Oyun bu ya, çarkıfelek, ezel ebed dönedurdu; döndürenin elinde bir hayal balon oldu!

Evet dostum, ben şimdi **“kıyamet alâmeti”** olan gençlere anlatmaya çalışıyorum ki...

Hz. **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm) Efendimiz’in açıkladığı **“Allâh”**ın ne olduğunu çok çok iyi anlayıp hissetmeye çalışın!.. Belki her an bunu hissedemezsiniz; ama hiç değilse belli zamanlarda bunu **hissedip yaşamaya** gayret edin!

Sakın unutmayın ki; **“O”** ne **“dış”**ınızda, ne de **“iç”**inizde!

“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen” tüm bu kavramlardan münezzehtir!

Âlemler, **“O”**nun indinde asla **“var”**lık kokusu almamış bir hayal!..

“Ben” ise, **“O”**nun yarattığı âciz, garîb, var sanılan bir **“yok”**tan ibaret **“kulu”**!..

Umarım rahmetle anarsınız beni, şu toprak mezarımda!

*1.4.1999
New Jersey*

ER KİŞİ NİYETİNE

Kozanız dışındaki gerçekler dünyası!..

Gerçekler dünyasının kavramları...

Bu kavramlara dayalı, gerçekçi değer yargıları!..

Koza içi varsayımlar ve hayaller dünyanız!..

Dünyanızın kavramları...

Bu kavramlara dayalı değer yargılarınızla, bir kat daha kalınlaştırdığınız **kozalarınız!**..

Dün, hayal oldu bugün!..

Bugün, hayal olacak yarın!..

Yarın bir başka dünyada olacaksın; ama bugünün temelleri üzerine bina olmuş dünyanda!..

Dün, ağladın!..

Dün, güldün!..

Dün, kızıp köpürdün!..

Dün, sevinip coştun!..

Dünden bugüne erişti isen, bugün onlara yalnızca gülüp geçtin!..

Ama buna rağmen, fark et ki; bugün, dün yaptıklarının sonuçlarını yaşıyorsun yalnızca!..

Mutlu değil misin bugün?.. Dününe bak!

Dün ellerinle yaptıklarının karşılığını almaktasın bugün! Kime niye kızılıyorsun ki?..

Sanıyor musun, 40 bin veya 100 bin kere **“Lâ ilâhe illAllâh”** veya **“Allâh”** ya da **“Kul hû vAllâhû...”** çekmekle işi bitirdin de cennete girivereceksin!..

Sen bunları sadece çektin!

Bir kerecik yaşayabilseydin tekrarladığının anlamını; şimdi cennete girmene tek engel yalnızca bedenin olurdu!..

Belki çok defa, alnın seccade, halı ya da toprağa değdi de; bir kere olsun **suurunda** **“secde”** edemedin!

“Oruçluyum” dedin sayısız defa; o süreç içinde bile yamyamlıktan vazgeçemedin!..

Dilin **“Allâh”** derken, tüm yaşamın **“yallâh”**larla doldu!

Böyle iken, ne beklersin hâlâ yarından bilmem!

Yaşamın kumar üzerine kurulmuş!.. Elime kağıt almadım, diye yemin edersin!

Yürü dendi, durdun geçtin; **“Güzel”** sev dendi, vurdun geçtin!

Basîretine perdeyi kendi elinle çektin!

“Kırk yaşına erdiğinde bir kişi, yüzünü Allâh’a döndürmezse; şeytan başına oturur, iki ayağını sallandırıp gözlerini perdeler ve ben bunu esir aldım; artık bu benim kulumdur; der” buyuruluyor!

Kulluğun, kime veya neye ise, ecrini de ondan bekle! Sakın başkasından umma! Bir kere daha kendini aldatma!

“Ben tanrıya tapınıyorum sadece” diyorsan, zaten karşılığını da

almaktasın! Memnun musun hâlimden? İliminin gereği bu yaşamakta oldukların, yaptıkların mı?..

Aldığın karşılık, ettiğın kulluğın cezasıdır! Mutluysan ne âlâ! Ama hâlimden memnun değilsen, bil ki yanlış adrese kulluktasın farkında olmadan!.. Acele bilgilerini yenile!

Ölmedin!..

Ölemedin de!..

Gel son nefes ulaşmadan tövbe et de, semâların ve arzın (bilinç katları ve bedeninin) yaratana dön DERÜNUNDAN!..

Bak dostum...

Ben bunu mu **hak ettim**, diyorsun...

Ben buna **lâyık** mıydım, diyorsun...

Âlemlerin Rabbi'nin yaratmış olduğu **Sistem ve Düzenin** iki anahtarını vereyim sana...

Kozandan bunlarla çıkmaya çalış gerçekler uzayına...

Lâyığın, ellerinle yapmış olduklarının karşılığıdır ancak; başka bir şey değil!..

Sana şunu yap, dendi; aksini yaptın!

Akıl ile ilim doğrultusunda yaşamak istedin; sonra da bildiğine gidip, duygularının getirisi davranışlar ortaya koydun!.. Sonra da oturup ağlıyorsun!.. Ben buna mı lâyığım, diye dertleniyorsun!..

Bu daha bir şey değil...

Nasreddin Hoca kaybettiğı eşeğini ararken, ıslık çalıyormuş hani... Demiş, Hoca ıslık çala çala eşek mi aranır, üzölmüyor musun?.. Yok, demiş; bozuntuya vermiyorum daha!.. Umudum şu tepenin ardında... Orada da bulamazsam, o zaman sen seyreyle bendeki vaveylayı!

Ansızın gelecek olan gelince, o zaman seyredeceğiz sende vaveylayı!

Bil ki...

Hak ettiğin, sen yaratılmadan önce, sana takdir edilmiş olan hedefindir... Yaratılış amacındır!

Her birim, **yaratılış amacına ulaşması** için, neler gerekiyorsa, **gerçekte** onları **hak etmektedir!**

Hak ettiklerin sana, seni hedefine ulaştırıcı olarak karşına çıkar... Kâh bağış yollu; kâh **mekr** yollu!..

Mekr yollu geleni eğer fark edemez de; geldiği gibi kullanırsan, sonunda perişan olursun!

Ellerinle, kulaklarını sağır; gözlerini kör eder; şuurunu işlemez hâle getirirsin! Ondan sonra ne dinlediklerin sana yarar sağlar, ne okudukların! Divâneler gibi koşturursun sağa sola avunmak için; gündüzün perişan, gecen perişan! Görüntünse eşeğini yitirmiş Hoca efendi misali!

Gene de, şükret yitiğinin farkındaysan!

Bir de neleri yitirdiğinin ya da yitirmekte olduğunun hiç farkında olmayanlar var!

Kozalının “Tanrı”sına dayanan, “hepimiz tekiz, biriz, Hakk’ız” avuntusu içinde, **“Âlemlerin Rabbi’nin yarattığı Sistem ve Düzen”**den perdelenip; gününü şimdilik keyifle geçirenler var!..

Elle gelen düğün bayram, diyen dangalaklar var! Ellerini soksalar ateşe de elle beraber; görsek kaç saniye dayanabilecekler ateşe, elle beraber!

Liyâkat kesbetmek mi?..

Eğer **müşrik terminolojisi** olarak kullanılmıyorsa bu kelime; anlamı, **senin ortaya koyduklarının karşılığını hak etmen** anlamındadır!

Fark ediniz ki...

Tüm yanlışlarınızın temelinde **Sistem ve Düzeni**

“OKU”yamamak; “tanrı” kavramına dayalı düşünmek; vehminizin varsayımlarıyla hayalî beklentiler içinde; yani bir tür mucize umutlarıyla yaşamak yatmaktadır!

Fark edemezsen bu yaşına rağmen taşın sert olduğunu, ateşin yaktığını, suyun boğduğunu; yani sistem ve düzenin ne olduğunu; o zaman benim gibi olgunluk sembolü olursun, ateşin boğup, suyun yaktığını anlamış(!) bir hâlde!!!

Neyi **hak ettiğini** anlamak istiyorsan, yaşantına bak!

Kendini kandırma!.. Kendini aldatma!..

Azrâiliyet ardından İsrâfiliyetle ruh boyutunda yaşamaya başladığın zaman; dün, dünde kalacak; buna karşın sen ise, dünün üzerine inşa ettiğin binanın içinde hapis!

Musalla taşında pašalar için de söyleniyor aynı cümle:

– **ER kişi niyetine!..**

KAÇ KURABİYEN VAR?

Bu ara nedense bana soruyorlar, “Kaç kurabiyen var?” diye...
Düşünüyorum; bir hayli çok!..

Ya sizin?..

Kurabiye yapıp tapındığım, o kadar çok değer yargısı var ki, hesabını bilemiyorum! Bez parçalarından, etten, camdan, taştan, demirden yontulara kadar!..

Elimle ya da başka bir organımla, yoktan var ederek, bir değer atfedip, karşısına geçip tapınıp; bir süre sonra da bıkip usanıp, yediğim kurabiyelerimin haddi hesabı yok!

Hissediyorum; göremediğim birileri, bir yerlerden, bir yerleri ile gülüyorlar benim bu kurabiyeciliğime!

Biraz da toplumsal koşullandırmanın, beyin yıkamalarının etkisinde kalarak; ne kadar çok kurabiye ürettiğimin; kendimi, bu kurabiyelere nasıl köle ettiğimin, bazen hiç farkına bile varamıyorum!

Kurabiyeme secde ettiğimin bilincine bile varamadan, geçip gideceğim ötelerde bir yere!

Okuduğumda gülmüştüm, makâmı nûr olsun **Halife Ömer**'e;

cahiliye devrinde kurabiyeden put yapıp; yolculukta, önce tapınır, sonra da yermiş diye... Ayıpladığım, başıma kötü geldi!..

O'nun cahiliye devrinden hâlâ kurtulamadığımı, çok acı gelir bir şekilde fark ettim!

Kendimi, **İslâm akîdesini kabul etmiş biri** saydığım hâlde; sayısız kurabiyemin oluşunu, hayretle seyretmeye başladım!..

Uyanmamdan uykuma; orucumdan secdeme; düşünmemden sohbetime; cahilliğimden hüner sergilememe kadar pek çok zamanım kurabiyelerle geçiyor da, farkında bile olamıyorum...

Neler yaratmış **Allâh**, kurabiye yapalım diye!..

Neleri kurabiye yapmışız, ilâh diye!..

Öylesine kurabiyelerimiz var ki, ya yemeye bile kıyamıyor; ya da kara kuru, ne yenilir ne yutulur hâlde olmasına rağmen, yanımızda taşımaktan, elimiz altında bulundurmaktan bir türlü vazgeçemiyoruz!

Hadi burada kurtulamıyoruz bu kurabiyelerden; ya ötede?

Ölümlle kurtulabilecek miyiz onlardan?

Yoksa o kurabiyelerimizi de, eski firavunlarda olduğu gibi bizimle beraber kabirlerimize koyacaklar; onları gideceğimiz yerlere taşıyacak mıyız?

Ya ötede, **“herkes kurabiyesinin peşine”** komutu geldiğinde; o zaman nasıl, kaç parça olup; **hangi organımız hangi kurabiyenin peşine takılacak otomatik ve zorunlu olarak?..**

Kurabiyeler nereye? Biz oraya!.. (Hani, herkes dünyada iken neye tapınıyorsa, şimdi de onun peşine takılsın; denecekmiş ya...)

Dostum, seni bilmem ama, 54 senelik yolculuğum sonunda hâlim **perişan!** Allâh âgah; kuldan ne saklayayım!

Kimi dedikoduculuğumu, kindarlığımı, fitneciliğimi yüzüme vuruyor; kimi nankörlüğümü, yüzsüzlüğümü, para için yaşadığımı!.. Kimi de daha nicelerini!.. Allâh cümlesinden uzak etsin beni de, gayrı

Kaç Kurabiyen Var?

bir zararım dokunmasın onlara!

Anlayacağımız, yatacak yerim yok dünyalarında!.. Ya kurabiyelerim! Bilmedikleri kurabiyelerim; onlar ne olacak?..

Ne anam var, ne bir hayrım dokunan, ardımdan ağlayacak!..

Bak dostum, ibret al hâlimden!

Acı kendine, düşme benim düştüğüm çukura!

Para pul, şan şöhret; azıcık dedikodu gıybet! Derken cehennem âkibet!

Yanıyorsan bu dünyada, sanma kalacak o da bu kadarla!

İnsan kaptırınca kendini çeşitli duygulara, hiç farkında olmuyor dünyada geçen günlerinin... Ama, bir an bir el uzanır da sana, kaldırırsa havaya; bakıyorsun ki, kendine; Allâh'ı bilmek, bulmak, ve yaşamak uğruna elde hiçten başka bir şey yok!

Kurabiyeler çok!..

Meded, çare yok!

Lafi, doldurmuş tüm ömrünü; fakat elinde hiçbir şey yok!

Fragmanı şimdi seyrediyorsun; film belki Ağustos'ta, Eylül'de!..

Belki yanlışlarını şimdi fark etmeye başlıyorsun; ama henüz fark ettiklerin seni bir eyleme yönlendirmiyor!..

Dostum, bil ki, bazı gerçeklerin lafını etmen, seni bir yere vardırılmayacak!

Elhamdulillah!.. Orada kendi başına kalacaksın; benden ve zararlarımdan uzak; kendi başına!.. Aklın varsa, ilmin ile hâlinin muhasebesini yap şimdiden!

Şu kurabiyelerini fark edip, onlardan kurtulmaya bak!

İyi ezberledin artık; **“ötelerde değil, içimde!”** demeyi... Ve lâkin **“içinde”** olamadı bir türlü!..

Şöyle durup bir düşünsene, **“içimde”** sözünü derken, ne hissettiğini..?

“İçinin”, nerede veya neresi olduğunu?..

Allâh’ı ötelede aramayın, o **“içinizde”** diyorlar!..

Neresi bu **“içiniz”**?..

Kafanızın mı **“içi”**?..

Beyninizin mi **“içi”**?..

Hücrelerinizin, atomlarınızın mı **“içi”**?..

RUHunuzun mu **“içi”**?..

Varsa eğer, nûrunuzun mu **“içi”**?..

Yoksa...

Nerede, neyin **“içi”**; bu **“içimde”** dediğiniz?..

“İçimde” diyen kim?..

“İçi” neresi?..

“İçinde” neler var?..

“Dışı” ne?..

“İçi” ne, **“dışı”** ne?..

“Dışı”nın **“içi”**!.. **“İçi”**nin **“dışı”**!..

“Sen” mi, **“dış”** ve **“iç”**... **“İç”** ve **“dış”** mı **“sen”**?..

Yoksa, sen, sensiz bir **“iç”** ve **“dış”**... Ya da **“dış”** ve **“iç”**siz bir **“Sen”** mi?..

Sen, **“sen”**i hisset; sen, nasıl bir **“sen”**?..

Dünyanın farkında olmayanları hiç fark etmemişleri kapsayıp da, her an onlar üzerinde hükmü aşikâre çıkan bir **“sen”** mi? Yoksa, dillerde ezilip büzülüp bir kenara atılan sen mi?

Kaç Kurabiyen Var?

Merkür rötari aynasında kusurlarımı seyrederken; **Pluto-Kayron** (Şiron) kavuşumunda **varlığımla aşikâr olanı** seyretmek, şuurumu lâl etti!

Şuurum şuursuz kaldı; lisanım tutuldu; klavyede parmaklarım, genetiğinin sonuçlarını sergileyip; (umarım başışlanır) kusurlarımı konuştu! **Organların dile geleceği gün**, bugünden yaşandı!

Bağışlayın dostlar; rahmet okuyun! **Bırakın kabrimizde rahat kalalım!** Siz de bu hâlimizden ibret alın!

Allâh, kurabiyelerimizi fark etmeyi kolaylaştırsın; kurtulmayı nasip etsin.

25.3.1999

KURABİYENİN GÜCÜ

Biliyor musunuz, bir kısım insanların kurabiyeleri olan tanrıların gücü nereden geliyor?..

Neden bu kadar insan, mum yakıp adakta bulunuyor tanrılara, azîzlere, türbelere?..

İnsanların bir çoğunun cevap aldığı bu kurabiyeler, hangi kuvvetle varlıklarını devam ettiriyorlar?..

Azîzlere, türbelere mum yakanların bir kısmının muradı nasıl oluyor?..

Allâh, onlara hile mi (mekr) yapıyor?..

Önce, isterseniz geçen haftalarda çıkan son iki yazının konusunu hatırlayalım...

“Bâtın”ın zâhirde gizli olduğunu... Sâfiye'nin emmârede, kabın rengine göre açığa çıktığını... Tüm mertebelerin, aslında tek bir mertebe olup; **“Ganiyy”** orijinin, zâhirin şekil ve kalıbına büründüğünü...

Güneş ışığının tek renk olmasına rağmen, prizmayla çok renkliliğinin açığa çıkması gibi; Sâfiye'nin de, alt bilinç

tezahürlerinde renklenmesi olayını...

Elektriğin, ampulün camının renginde görünmesini... Ve dahi ortaya koymak istediğini ortaya koyduğunu, anlatmıştık!..

Bunları göz önünde tutarak eğilelim konuya...

Kişi kurabiyesinden, toteminden ya da bir türbeden bir şey istemeye gittiği zaman...

Âhirete geçmiş olanların Gavs mertebesi düzeyindekileri bir yana koyarsak... Diğerlerinin de bu yaşama müdahale etme kuvveleri olmadığını hatırlarsak...

Oraya gidip dilekte bulunan kişinin dileğine kim icabet etmektedir? Ki, böylece o kişinin arzusu yerine gelmekte?..

Bundan önceki iki yazıda, hükmün nereden ve nasıl geldiğinden söz etmiştik... Anlatmaya çalışmıştık ki...

Dışarıdan değil, senden! Varlığın açığa çıkan her şey, “sen”den kaynaklanıyor!

Allâh, sana dışarıdan müdahale etmiyor!.. Özünden geliyor zâhirine, Allâh’ın takdiri...

Başaramıyorsan, nedenini kendinde ara! Gerçekten, tüm kalbinle istesen, o şeyin oluşmamasına engel, ancak **takdir** olabilir!

Evet bunu da anladıysak...

Sanırım, “**kurabiyedeki güç kaynağı**” çıktı ortaya!

“Sen”deki Allâh’ın yaratıcılığı!

Yöneliyorsun, **vereceğine İNANÇLI olarak diliyorsun**; oluşması için **himmetini o konu üzerinde topluyorsun** ve öylece talep ediyorsun... Dileğin oluyor!

Kurabiyen sana icabet etmiş oluyor!!!

Putuna yaktığın mum; türbeye bağladığın çaput; adadığın horoz ya da kurban, senin dileğini yerine getirdi sanıyorsun!.. Alnındaki

gözlüğü sokakta arıyorsun! Oysa o şey, senin konsantrasyon objen!

Anlatılanları anlamıyorsan, durum kötü!..

Anlamadığımı da anlayamıyorsan, işte o zaman durum vahim!..

Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir!

Başrolünde sen varsın oyununun!

Daima sen dürtüstsündür, **değerlerine GÖRE**; başkaları eğri!

Zannındaki göresel doğrularla perdelenirsin, anlayışının sınırlılığı yüzünden; ama bakarsın ki bir gün, **senin eğriler** çok iyi bir yerde; şaşarsın! Nereden çıktı bu, diye...

Eleştirmezsin kendini, **niye bu bana böyle yaptı** veya böyle göründü, diye; gördüğüne, davranışına göre hüküm verip suçlarsın karşıdakini; aklarsın kendini!..

Oysa, ortaya koyduğun davranış karşılaştırmıştır seni, o hoşuna gitmeyenle!..

İdrakında güneş tutulmuş; karanlıkta, yanlış değerlendirmeler yapmış; sonucunda bunlarla karşılaşmışındır!

“Ararsan kendinde ara; her ne var ise, kendinde var!” diyen Zâtın bu işareti, neye idi acaba? **“Karşılaştığımı oluşturan sensin”** de var mı ki bu uyarıda?..

Oyununun baş rolünde sen varsan; kaderini yaşıyorsan; başına gelenleri, **bâtınından çıkarttıklarıyla** davet ediyorsan... Kurabiyelerini üretilip, kâh o kurabiyelerden medet umup; kâh yiyorsan; bazen de **elinle yaptığın kurabiye** sert gelip dişini kırıyorsa; kime ne şikâyet hakkın olabilir ki?

Anlayışı sınırlıya anlatmada zorlandığım şu...

Sen kendi oyununun baş aktörü veya aktristisin!.. Sen, oyun bitince tek başına sahneden ayrılacak, tek başına gideceksin kulübene ya da sarayına!.. Sahnede kalacak, orada oyunda sahip oldukların!

Kendini yetiştirmek için varsın bu Dünya'da... Kurabiyelerle, manitu para ya da seksle oyalanmak senin kârın değil! Tapılmaktan vazgeç artık, manitu paraya; ya da, manitu sekse!..

Boğulmak üzeresin suda; sana el uzatanı beğenmeyip, vermiyorsun elini! Kurtulmak istiyorsan, vereceksin elini! Al elimi, diyeni beklersen, bulursun bu arada ölümü!

İnsan gençken bir deli kanlı oluyor sakın ve objektif düşünemiyor!..

Yaşlanınca da akıl gücünü kaybediyor, tüm yaşamı boyunca bağlandıklarından kopup, gerçekçi değerlendirme yapamıyor!..

Muhasebe yeteneğini kaybediyor; değerlendirmeleri alt-üst oluyor; **ne için yaşadığını unutuyor**; hedefi, **semânın krallığı** olmak yerine, **yeryüzü sultanlığı** oluyor! **Başlıyor insanlarla didişmeye!..**

Oysa, bâtilı seçen, kendi seçmiştir! Ve sen, bâtil için yaratılmışsa, mücadeleye onu asla kurtaramazsın! Talebi yalnızca odur onun!

Rasûller ve onların yolundan gidenler, asla **insanlarla didişmezler** ve mücadele etmezler! Onlar, yaşamlarını korumak zorunda kalmadıkça kimseyle de savaşmamışlardır! Çünkü bilirler ki, **herkes ne için yaratılmışsa, ona o kolaylaşacak ve o yolu seçecektir!** Bunun içindir ki **Rasûller yalnızca tebliğ ile görevlidirler; onların yollarından gidenler de!..** Ama onlardan öğrendiklerini **dünya sultanlığı** için kullananlar da elbette ki çıkar!

Dostlarım bilelim ki; biz Allâh için yaratıldık!

Kurabiyelerden medet ummayı bırakıp, kendimizdekini fark edelim; ve O'nu idrak edip, gereğini yaşamaya çalışalım...

Dostumuz; bizi enfûsîmizdekine yönlendiren, onu anlatan ve yolunu gösterendir.

Düşmanımız; bizi çokluk mücadelesine sürükleyip, ömrümüzü dedikodu, gıybet gayyâsında tüketendir.

Gününüzün ne kadarı ulaşmayı çok istediğiniz hedefe dönük uğraşı

Kurabiyenin Gücü

ile değeri leniyor?..

Gününüzün ne kadarı, yarınki hayatta sizin için bir değer ifade etmeyecek kişi veya nesnelere laklakası ile tüketiyor?..

Sohbet ehliyseniz, sözünüz ilim olsun, dedikodu değil!

Dostum tekrar ediyorum...

Kurabiyenin kuvvesi senin inancından geliyor!..

O kuvveyi kurabiyeye vermek yerine hedefine ulaşmak için kullanırsan, semânın krallığına erersin.

Bâtınındaki Allâh'a iman et ve ona göre yaşa!

2.3.1999

MANGAL TAHTASI

Adam demiş ki...

– Bu mal çok kaliteli... **Mısır ipinden!..**

– Yaaa! demiş; dinleyen hatun; ve almış bana o tişörtü baba(!)lar günü hediyesi diye...

Yolda düşünmeye başlamış...

Mısırın püskülünü nasıl bürüp ip yapmışlar; diye... Mısırın püskülünü bürüp yapsalar, acaba ne kadar mısır gerek... Mısırın kendisini öğütüp, ip mi yapmışlar acaba? Teknoloji ne günlere gelmiş!.. Kıyamet alâmeti!!!

Sonra, dolaylı biçimde bana soruldu... Mısırın püskülü nasıl işlem görüp tişört olacak hâle geliyor diye...

Oysa benim bildiğim kadarıyla olayın içyüzü ve gerçeği biraz farklı!

Akdeniz'in karşı sahilinde, İsrail ile Kıbrıs'ın güneyinde piramitleri ve firavunlarıyla ünlü bir ülke vardır; "**Mısır**" deriz adına... Bu ülkede yetişen **pamuk**, Dünya'nın en kaliteli pamukları

arasında önde gelir... Bu pamuktan elde edilen iplikte **Mısır kotonu** yani **Mısır pamuğu** diye anılır kısaca... “**Mısır’da yetmişmiş pamuğun ipliği**” anlamında olarak...

Ama dillerde dolaşan meşhur **Mısır pamuğundan üretilen iplik**, bize ulaşana kadar olmuş **mısır püskülü tişört!**

Allâh indindeki Din olan **İslâm**’ın, **Evrensel SİSTEM** ve **DÜZEN**’i açıklamasına karşın; günümüzde çok iyi anlaşılıp(!) yanlışları(?) tartışılan **MÜSLÜMANLIK DİNİ** gibi...

Yazılarımı okumaya değer bulmayanlar bir yana...

Okumaya değer bulup da, anladıklarını başkalarıyla paylaşanların çok büyük bir kısmı hâlâ “mısır püskülünden tişört” gibi değerlendiriyorlar bizi!

Kimi bir şeyh efendi, kimi bir hoca efendi, kimi de ağlama duvarı olarak görüp; ne mesajlar, mektuplar gönderiyorlar!.. Verdikleri pâyelerle, kendilerine kurtuluş ve mertebe aracı olarak bizi görmek istiyorlar...

Ne kadar yazarsam yazayım, beni böyle görmeyin, böyle değerlendirmeyin, diye; ben bir **OKU**r-düşünür-yazar ötesinde hiçbir şey değilim; yaşamdan gördüklerimi okuduklarımı **yalnızca yazdıklarımla paylaşıyorum**; bunun ötesinde bir şey ummayın diye; nafi!..

“Bayram haftası”, ne hikmetse ulaşıyor insanların kulağından beynine “mangal tahtası”!..

O zaman fark ediyorum, nasıl ve neden dönüşmüş Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)’ın bildirip açıkladığı “**İslâm Dini**”, sonradan “**Müslümanlık Dini**”ne!..

Beni anladıklarını söyleyenler, mısır püskülünden söz ederken, nasıl anlaşılacak Mısır pamuğundan imal edilmiş iplik?..

Her kişinin, birebir, **Kur’ân** ve **Allâh Rasûlü**’ne muhatap

olduğunu, **FETVANIN DİNDE YERİ OLMADIĞINI**; fetvanın asla kişiye âhirette mazeret olamayacağını; şayet Ahmed Hulûsi yanlış yorumda bulunmuşsa; kişinin, “Ben Ahmed Hulusi’nin fikrine tâbi oldum da onun için bunu böyle yaptım” demesinin, kendisini kurtarmayacağını; acaba nasıl anlatabilirim?

“Benim öğrendiklerime, okuduklarıma göre bu konu böyledir... Ama hakikatini Allâh bilir... Belki de yeni öğreneceklerim bu konudaki fikrimi değiştirebilir. Dolayısıyla kanaatim, ancak şu anki veritabanıma GÖRE böyledir”...

Demeyen herkes, hem kendini yanıltmaktadır, hem de başkalarını...

Evrendeki yerimiz ne ki, evrensel gerçeklerden bu derece kesin söz edebilelim..?

Ne kadarıyla **“İKRA=OKU”**yabıldık ki, **“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”**in yoktan yarattığı, bize göre başsız-sonsuz bu evren içre evrenleri, ne kadar bilebilelim?..

Görebildiğimiz kadarıyla...

Her insan **ölümü “tadarak”**, bu Dünya’dan ayrılıp yoluna devam etmektedir, dünyasını yanında götürerek!..

Bu Dünya’daki edindiğin tüm mertebe ve etiketler yalnızca ölüme kadar geçerli olup; ötede hiçbir şey ifade etmemektedir.

İnsanlar, bir diğerlerinin yanına, yalnızca ondan çıkarları (maddi ya da manevî) olduğu için değer verip gelmektedirler!..

Kafasındaki köyünün ötesine çıkmamış etiketli şehirlî; ülkesinin diğer ucundaki toplumsal değerlerden ve bakış açılarından habersiz etiketli veya etiketsiz grup; tüm Dünya insanlığına ve hatta galaktik ölçülere fetva ve ferman verirken; düştüğü komik ötesi acınacak zavallılığını hiç fark etmemektedir!

“ALLÂH”tan habersiz; hayalinde yarattığı **“tanrı”**sı adına

insanları yargılamaya ve yönetmeye kalkan mısır püskülünden iplik anlayışındakilerin din değerleri ve bakış açılarıyla, “İslâm Dini”ni değerlendirmeye kalkan anlayışı sınırlılar, bunun pahasını ödeme gününe geldiklerinde, çok acı gerçeklerle yüz yüze geleceklerdir Kurân’a göre...

Zan, asla gerçek değildir!..

Kur’ân; “OKU”nası kitaptır! Nihavent makâmından okumaya kalkışılması Türk Ceza kanunu misali, duygusal metin değil! Hele Hicaz makâmından okunması Fransızca İsviçre medeni kanunu hiç değil!

“Pek çok şeyi misallerle anlattık” diyen “Kitap”ı, mısır püskülünden iplik anlayışıyla değerlendirmeye kalkanlar, “İslâm Dini” yerine öyle bir “müslümanlık dini” oluştururlar ki; “Akl ve mantığı terk et, buna akıl ve mantıkla yanaşılmaz, körü körüne iman et” demekten başka çareleri kalmaz! Zira o saçma yorumlara hiçbir aklıbaşında insan yanaşmaz!

İnsanlara, **salât** ile **Allâh’a mi’râc** teklif edilmiştir; olay, “**beş vakit tanrı huzuruna çıkıp tapınma**” ve jimnastiğe dönüştürülmüştür!..

İnsanlara **oruç** ile **Samediyet nûrlarını yaşamak** teklif edilmiştir; konu, dedikodu-gıybetle ölü kardeşinin çiğ etini yiyen yamyamların açlığına çekilmiştir!..

İnsanlara **hac** ile geçmişin tüm negatif yükünden arınıp **kalbî hakikat** bilincinde kendilerini bulmaları tavsiye edilmiştir; vakıa, paralıların dinsel turizmine çevrilmiştir!..

İnsanlara **zekât**la Rabbin veren eli olmaları teklif edilmiştir; daha fazlasını nasıl alabilirim düşüncesiyle dine yatırım yapmayı düşünenler türemiştir!..

Yalancı şahitlik yemini edenlerin hesabını tutmaya melekler yetişebiliyordur umarım!!!

Mangal Tahtası

Emri Rabbimin, yaşamak!.. Kulluğumun zorunlu sonucu, yaşamak!..

İstemiyorum, hiç kimseyle görüşmek ve konuşmak! Aranmazsam mutlu oluyorum! Sorulmazsam huzur duyuyorum! Anladım deyip, mısır püskülünden tişört örenlerden uzak olmak istiyorum!

Tatile çıkıp da, “*Bir de onu görelim*” diyenler yorgunluk veriyor!

Kendi çiğnemeleri gereken lokmaları benim çiğneyip yuttuktan sonra, onların bedenlerine hokus pokusla enerji olarak yükleyeceğimi sananların, bu varsayımları beni tüketiyor!

“**Kızım Fatma, gerekeni yapmazsan, ben seni kurtaramam**” diyen **Zât**’ın bu uyarıyla işaret ettiği, **ne yaparsan onun sonucunu yaşarsın evrensel gerçeğini** anlamayan anlayışı kıtların; havadan bir şeyler kotaracaklarını sanmaları ve kendilerini böylece ateşe atmaları içimi eritiyor... Tıpkı aslana av olan ceylanı ya da zebraı seyrederek gibi!

Şeyhlere para yatırıp, maneviyat ve mertebe satın alacağını sanan, bu arada elini sıcak sudan soğuk suya sokmayan **uyanık tüccarların**, gerçekleri fark etmeleri için, acaba son nefeslerini verip, ölüm ötesi yaşamın gerçekleriyle mi yüz yüze gelmeleri zorunlu?..

Yazık ediyorsun, hem de çok yazık ediyorsun kendine dostum!..

Nefsine ZULMEDİYORSUN!..

Bırak şu **mısır püskülü anlayışlıların hayalî din ve tasavvuf anlayışını** da; gel, **KİTABI OKU!.. SİSTEM ve DÜZENİ fark et ve OKU!..**

Geri dönüşün ve telâfinin olmadığı yaşam gerçeklerini fark et; yaşamını bu GERÇEKLERE göre yeni baştan düzenlemeye bak!

İnsanlardan maddi veya manevî ne alırsan al onları bırakıp da gideceksin bu Dünya’dan! Arkandan da belki birkaç gün ağlanacak ve sonra unutulup gideceksin! Belki de daha çok bırakmadığın için küfür

Sistemin Seslenişi - 2

yyerek!

“**Allâh**” için yaşa... **Allâh Rasûlü**'nün izinden yürü!..

Sana ebedî huzur ve saadeti yalnızca bu verecektir!

14.6.1999

ROTAN NEREDEN?

Dostum, nereden gelip nereye gittiğimizin farkında mıyız acaba; ne dersin?..

Şimdi bu soruyu okuyanların, bir kısmı diyecek ki; elbette farkındayız...

Birkaç saniyelik Dünya yaşantısını tamamlayıp âhirete gideceğiz!

Bazıları da diyecek ki, okuduğu veya duyduğu üzere... **Allâh'tan gelip Allâh'a gideriz!..**

Allâh nerede, biz nerede; ki, **Allâh'tan** ayrılıp, nereye gelmiş olalım; sonra da tekrar nereden, **hangi mekândaki Allâh'a** gidelim... Bu anlayış "**Allâh**" ismiyle etiketlenen bir "**tanrı**" anlayışına işaret olmuyor mu?..

Evet, gerçekten düşündünüz mü; **Allâh'tan nasıl ve nereye geldik?..**

Muhakkiklerin dediğine göre... Her an "**yok**"tan var olan ve bir an sonra tekrar "**yok**" olan!.. Sonraki anda, yeniden yaratılan; bir sonraki anda tekrar "**yok**" olan; ve sonsuza dek, böyle devam edecek olan bizler, **nereden geliyoruz bu bir "an" içinde?..**

Diyeceksiniz şimdi; **“yok”**tan gelip **“yok”**a gidiyoruz!.. Bana kalırsa, bu kadar **“varlık”** yüküyle, her ne kadar **“yok”**tan geldiyssek de, pek **“yok”**a gidemiyoruz!.. Dünyamızı terk edemiyoruz!..

Dünyamızla beraber gidiyoruz bir yere kadar!.. **“Yok”**a ulaşmadan orada kalıyor ve tekrar oradan geliyoruz gene **dünyamızla!..**

İyi ama, **Allâh Rasûlü**'nün dediğine göre, **“Dünya içindekilerle birlikte cehenneme atılacak ve yanacak! Dünya, cehennem için yaratılmış! Ona bağlı kalanlar da!”**...

Öyle ise **“dünya”**dan kurtulmak gerek!..

Varlığı olmayanlara ne mutlu!

“Varlıksız”, “yok”luğa hayli yakınlar; bir de **“kendi varlıkları”**ndan kurtulabilseler!..

Peki, bu arada; **“ben”** nereden ve nasıl gelmekteyim acaba?..

Rota nereden?..

Muhakkikler; beden, nefs, kalp, ruh, sır, hafî, ahfâ diye bir tasnif yapmışlar...

Gene bu muhakkıkîn, nefs mertebelerini de **Emmâre, Levvâme, Mülhime, Mutmainne, Radiye, Mardiye** ve **Sâfiye** diye tasnif etmiş ve sıralamış kendilerine ulaşan bilgiye ve müşahedelerine dayanarak...

Bunlardan ne anlıyoruz biz?..

Bir merdiven yedi basamaklı... Teker teker çıkacağız bu basamakları!!!

Bunları çeşitli yükseklikte merdiven basamakları yerine; dıştan içe-öze sıralanan ve bir sonraki bir öncekini kuşatan boyutlar olarak düşünsek?..

Buzun neresinde hidrojen ve oksijen atomları?.. Beynin neresinde akıl?.. Emmârenin neresinde Sâfiye?..

Rotan Nereden?

Yıllar önce, bir sohbetle doldurduğumuz “NEFS” adlı kaseti hatırlayın!

Kişi tekâmül ederken, emmâre nefis bilincinden çıkıp levvâme bilincine; levvâme bilincinden çıkıp mülhime bilincine geçmez gerçekte; her ne kadar anlatım, açıklama sadedinde böyle konuşulsa da... **O bilinç boyutunun bakış açısı kendisinden açığa çıkar!..**

Herkeste bu yedi nefis mertebesi toplu hâlde, bir bütün olarak mevcuttur!

Zaten öyle olmasa, kişi var olmaz! Kişi, anlatım sadedinde yediye ayrılmış mertebelerin toplamı olarak vardır... Ne var ki, **kişi bunlardan, bilincinde olduğu kadarını, müşahede eder.**

Mesela, emmâre'deki kişiye levvâme'yi anlatamazsınız; belki anlar gibi olur da HİSSEDEMEZ! Ama levvâme'deki, hem emmâre'yi anlar, hem de levvâme'yi... Mülhime'deki kimseye, mutmainne'yi anlatamazsınız; ama o, hem mülhime'nin farkındadır; hem de levvâme ve emmâre'nin ne olduğunu bilir...

Varın diğerlerini de buna göre kıyaslayın!..

Eğer fark ettirmeye çalıştığım bu hususu kavradıysanız, şimdi bir basamak daha ileri geçelim anlatımda...

Bu yedi isimle birbirinden ayrılmış gibi anlatılan bilinç, hakikat itibarıyla tek bir bütündür, dedik ya... Bunun yanı sıra, kuvveden fiile çıkış itibarıyla, **Emmâre'den başlayıp, Sâfiye'ye doğru yedi mertebe gibi saydıysak da bu tümel yapıyı; gerçekte olay, işlevişi itibarıyla tam tersinedir!..**

Dikkat edile!

Varlığınızda tüm olup bitenler ve olacaklar daima Sâfiye noktasından başlayıp; bilince doğru olarak açığa çıkmakta; buna göre çalışmaktadır! Yani kişi, hangi nefis-bilinç mertebesinde olursa olsun, kendisinde ve kendisinden açığa çıkan her şey, kendi Sâfiye boyutundan, bulunduğu nefis mertebesine doğru akarak o bilinçte açığa çıkmaktadır her an!

Ancak kişi, bulunduğu mertebenin yukarisına agâh olamadığı için; kendisinde açığa çıkanın nereden geldiğinin de farkında olamamaktadır! Bu olaya da işaret amacıyla din, tasavvuf terminolojisinde “**ALLÂH’tan geldik**” denmektedir!

Tasavvufta bahsedilen tüm mertebeler, herkeste mevcuttur!..

Fark, bunların şuurunda olarak yaşamak ile farkında olmadan yaşamak arasındaki farktır!..

Kendinde bunları bulmuş olan, bulduğu kadarının cennetini yaşar...

Kendindeki üst boyuttan gâfil olan da, bunun sonucu olarak, kesret görüşünün getirdiği yaşamla, dünyasında, cehenneminde perişan olur!

Bu yüzdendir ki, içten dışa; özden maddeye; Tek’ten çoğa yani vahdetten kesrete; hakikat boyutundan fiili dünyaya bakmak tavsiye edilir.

Birisiyle iletişime girdiğinde veya birisini düşündüğünde, onu ancak, **kendi boyutun ve içinde bulunduğun mertebenin ilmi kadarıyla** değerlendirebilirsin.

Bu yüzdendir ki; “**Alt mertebedeki üst mertebedekini bilemez ve onu en fazla kendi kadar sanarak ona göre değerlendirir**”, denmiştir! Zaten ötesi de mümkün değildir!

Eğer bunu idrak ettiysek, o takdirde şunun da farkına varabiliriz belki?..

Kimse kimsenin takdirini değiştiremez; herkes kendi takdirini yaşar; belki karşısındaki, kendi takdirini yaşamasına vesile kılınmış olabilir!..

Evet şimdi konuyu özetlemeye çalışalım... Yaşamakta olduğunuz her şey, her an, bânâtınızdaki Sâfiye boyutundan kaynaklanıp; sırasıyla mertebelerden tenezzül ederek bilincinizin farkında olduğu boyutta, bazen de hiç farkında bile olmadan siz; sizden açığa çıkmaktadır! İşte bu açığa çıkışa, zâhir oluşa Allâh’tan

geldi, demektedir!

“Allâh istemedikçe, siz isteyemezsiniz” işareti bu düzenedir!

“Sen atmadın atan Allâh’tı”da da bu vurgulanmaktadır! Ve daha nice böyle işaretlerde de...

Oysa biz, bulunduğumuz **nefs-bilinç mertebesinin derinliğindeki hakikatten ve bu işleyişten** gâfil olduğumuz için, **takdirin** fark edilir boyutta açığa çıktığı **görünümüne göre hüküm vererek**; genelde, karşımızdakileri suçlamaya gider; böylece de yalnızca gaflet perdelerimizi kalınlaştırır bu yüzden de üzülürüz; **Allâh dileğince!..**

Fark edin ki, bu çok önemli bir konudur; ve açıklanmaya çalışılanlar, **Allâh dilemişse**, gafletten çıkmamız için yararlı bir ipucudur!

25.2.1999

YOLUNDAN ALLÂH'A

Bak dostum...

Bu köşe yazılarını tiryakisi olduğun bir köşe yazarını okur gibi takip edebilirsin... “Bakalım bugün de ne yazmış; **kime yazmış**” havası içinde... Hiç üstüne alınmadan! Elbette haklısın; senin için yazılmadı ki bu yazı...

Peki, ne kazandırır o zaman sana bu?..

Belki, birkaç dakikanı da bunları okuyarak, böylece harcamış olursun!..

Ötesinde, biraz daha dedikodu malzemesi elde etmiş olursun!..

Daha daha?..

Belki biraz da gıybet malzemesi!..

Oysa ben niye yazıyorum bunları?..

Yarın, huzur içinde başını sokacak bir damın olsun diye... Hatta, bugünden!..

Rüyadan uyandığında bir gecekonduda, aç açıkta kalmayasın, diye... Sahneden ayrıldığında, rol arkadaşlarını terk ettiğinde; kabir âleminin belki milyarlarca yıl sürecek yalnızlık ortamında, **“vurup**

geçecek” birini bulamayacağın boyutta, kâbuslarla hayatını zindan etmeyesin diye...

Deccalinin dünyası renkli, şatafatlı...

Evin iyi, işin idare eder, aşın yerinde... Sağın solun eş dost, torun torba, kız kızan!.. Ama gene de bir şeyler var seni boğan!

Bir tatminsizlik!.. Bir yetersizlik; bir bunalım... Bir vicdanî sıkıntı!

Dar geliyor Dünya! Boğazına sarılmış, sıkıyor sanki birileri!

Kabir âlemin dar!.. Belki, fark edilenden daha da dar!

Avutmuyor seni komşular!.. Avutmuyor yârenler, ahbablar; dost bildiklerin, arkadaşlar!..

Kabir sıkıyor seni! Atamıyorsun kendini kabrinden dışarı! Bedenini taşıyorsun oradan buraya; bir rahat soluk almaya!..

Sigara molaları tatmin etmiyor seni!..

Tad vermiyor eline geçirdiklerin! Vurup geçtiklerin; yıkıp geçtiklerin!..

Bir daha... Bir daha!..

Bir kurt kemiriyor derinden... Bir zayıf soluk geliyor içinden...

“Yanlış!.. Yanlış yoldasın!”...

Sen de biliyorsun, farkındasın yapman gerekenleri yapmadığının!..

Uğraşman gerekenlerle uğraşmadığının! Uğraşmaman gerekenlerle ömrünü boşa harcadığının...

Dünyan başını kemiriyor!.. Beynini, iliğini tüketiyor... Ömrün geçiyor!.. Esas yapman gerekenleri yapmadığının çok iyi bilincindesin!..

Bildiklerini hatırladıkça, şaşalayıp donuyorsun!..

İnkâr edemiyorsun onları! Etmeye kalksan, hâlindeki imansızlığı

kabullenemiyorsun! Kabullensen, bu defa gereğini yerine getiremiyorsun!..

Öyle bir çıkmazda kalıyorsun ki düşünmeye başladığında; düz duvara tırmanmak daha kolay!

Hadi gene koşturuyorsun, işe, eşe, aşa, avunmaya... Kâh kadehe, kâh dumana, kâh vuracak birini bulmaya!

Tik tak!.. Tik tak!.. Tik tak!..

Geri sayım hızla ilerliyor! Süreç hızla kısalıyor!..

Tik tak!... Tik tak!.. Tik tak!

Çıkış yok Yâ Rab!..

Çıkamıyorum bedenimden!.. Çıkamıyorum etten mezarımdan!.. Kurtulamıyorum tabiatımın, duygularımın esaretinden!

Dünyam kuşatmış dört bir yanı; delemiyorum hiçbir türlü kozamı!

Oyalamıyor renkler, kokular, sesler artık!..

Silmek, kurtulmak istiyorum tüm bildiklerimden, dünyamdakilerden olmuyor, kurtulamıyorum! Durup durup karşıma dikiliveriyorlar... "Sen yanlış yoldasın!"...

Bir evden diğer eve; bir şehirden diğer şehre; bir ülkeden diğer ülkeye; bu dünyadan bir başka dünyaya kaçmak istiyorum... Ama kendimden kaçamadıkça ne fayda!

Gittiğim her yere, yanımda kendimi götürdüğçe ne fayda!..

Olmaz olası aynalar!..

Görmemiş, bilmemiş, tanımamış olaydım seni ayna!..

Tutmamış olaydım seni yüzüme!.. Bakmamış olaydım kendime!.. Hiç bilmemiş olaydım, senin yüzünden bildiklerimi...

Ne güzel geçiyordu günlerim, seni tanımadan evvel ayna!..

Sistemin SesleniŖi - 2

Zevkle yiyordum... Zevkle içiyordum... Zevkle, vurup vurup geçiyordum!.. Tanrıyla ne iyiydi günlerim ayna!..

İçine ettin yaŖamımın ayna!.. Ne yediğimin zevki sürüyor Ŗimdi; ne itiğimin; ne de vurup getiğimin!..

Sana bakmamıŖ gibi olamıyorum artık hiç, ayna!..

Gördüm bir kere!.. Unutamıyorum!..

Gördüm dernumdakini sende ayna!..

Tad vermiyor artık hiçbir Ŗey bana!..

Yalan konuŖuyorum... Aldatıyorum... Birkaç günümü daha kurtarayım, diyorum... Ama olmuyor!.. Günler kurtulmuyor... Ne yakınlarımı aldatabiliyorum, ne de uzaktakileri!.. Bırak baŖkasını, kendimi bile kandıramıyorum artık ayna!..

Biliyorum dernumdakini; ve yaŖıyorum derinden derinden, ona ulaŖamadın geçip gitmenin vicdan sıkıntısını ayna!

Nereden seni tanıdım ayna!.. Nereden sana baktım ayna!..

Hiç olmazsa ayna görmeyen mlar gibi geçip gitseydim ya!

Evet, böylesine konuŖmalar yükseliyor bazı mezarların vicdanlarından!

Duyduk ki, kabir yakınlarından geçen bazıları, kabirlerin içinden gelen ızdıraplı iniltileri, feryatları iŖitirmiŖ... O yüzden mezarlığı gitmeyi kaldırmazmıŖ yürekleri!.. Bu yüzden mi insanların arasından uzaklaŖıp, uzlete ekilirlermiŖ acaba?

Gecenin bir yarısında kaldırıyorlar ve yazdırıyorlar... Yaz; diyorlar...

Elbette bir kabire ulaŖır, diyorlar... Bir nasiplisi vardır; diyorlar...

Sen söyle, gerisi seni ilgilendirmez; diyorlar...

Kendinden kendine olarak yaz sen; ama gene de bil ki, kendine alınacaklar çok olacak; diyorlar...

Yazıyorum... Yazdırıyorlar!.. Yazıyor!.. Yazılıyor... Her ne istersen de işte!.. Hâli keyfiyet böyle!

Sendekilerin hiçbiri olmasa da bende, kim ne yazar?

Ancak dünün hikâyelerini Ahmet-Mehmet yazar!.. Ama benim hikâyelerle geçirecek boşa ömrüm yok ki!.. Ahmet'in-Mehmet'in yazdığı systemsiz eleştirilerle harcayacak fuzuli bir ömrüm yok ki!

Sistemsiz eleştiri; sistemi göremeyen aklın, gerçekleri lokalize inkârıdır!

Aklı olan, fikirleri; aklı yetmeyen, insanları eleştirir!

Eleştiri, yol göstermek için olmalı, yanlış buldurmalıdır!

Yanlış, yanındakine ya da şartlanmana göre değil; tüm sistem içindeki yerine göre olmalıdır ki, eleştirilebilsin....

Yoksa, bulunduğu açıdan sana yanlış gelen nice şeyler vardır ki, onlar hep yerli yerinde doğrulardır! Ama şaşının biri iki görmesi gibi; tüm sistemi göremeyen bulunduğu yerden, az ötesindeki yanlış görür...

Sistemi açıklayanlar, asırları deldi geçti!.. Dedikodu üretenler, kendilerine sıkıntılı birer mezar seçti!

Evet, sendekiler bende olmazsa bana bir şey yazmaz; ama bendekiler sende olmazsa... İşte o zaman hâlin yaman!..

Diyeceksin ki, ne var sende?..

Kulluğunu edâ etmenin rahatlatığı vicdan!..

Allâh'ın âlemlerini seyreden bir göz!..

“İnsan”ların derûnundan gelen feryadı işiten bir kulak!..

“İnsan”lara hitap eden bir dil!..

“Geçici dünya çıkarları için yakınlarınızı ve uzaklarınızı aldatmayın, kandırmayın, ikiye bölme yapmayın; bunları yapmanız, size kabir azabından başka bir şey getirmez”, diye

yazan bir el...

Dağın tepesinde, ömrümü dolduracağım, bir göz kulübe!..

Bu **fakîre** çok bile!.. Daha ne olsun!..

Aç değilim, açık değilim... Sağlığım yerinde... Oturduğum yerde huzur içinde oturabiliyor; arayanlarla ilmimi paylaşabiliyorum...

Allâh'a, nimetlerinin şükründen aczimi itirafım da, en önde gelen kulluk görevim!..

Evet dostum...

Haydi... Sen yoluna... Ben yoluma!..

Bak ki yolun Allâh'a vara!..

Sonunda pişmanlık duyulmaya!..

9.4.1999

AĞZINDAN ÇIKANI

Bilirsiniz dostlarım çok meşhur bir deyimdir bu...

“Ağzından çıkani kulağın duyuyor mu?” denir...

Hiç düşündünüz mü bunun üzerinde biraz derin olarak?..

Buna yakın anlamda başka bir deyiş daha vardır...

“Dili belâsı!” denir... Bazen de o **“dili belâsı”** olur!

Elbette ki, **“ağız”** ve **“dil”** yalnızca bir araç... Alet!.. Ona hükmeden ise beyin! (mi) (?)...

Hani bir de başka bir deyiş vardır gene...

“Büyük lokma ye, ama büyük söz söyleme!”

Sözün büyüklüğü metreküple ölçülmüyor herhâlde!

Bunlara özetle işaret ettikten sonra, esas üzerinde durmak istediğimiz hususa gelelim...

Söylediğiniz söz, ağzınızdan çıkan nereden geliyor acaba?..

Beyinden dersenez; elbette doğru!.. Ama beyinde nasıl oluşuyor ve

beyinden hangi etkenle açığa çıkıyor o fikir?..

Neden ağzımızdan çıkanın sonuçlarını yaşamaktayız?..

Başımıza gelenlerin pek çoğu, geçmişte, hiç farkında olmadan bizden çıkanlardır... Belki bazılarını unutmşuzdur bile... O an söyler geçeriz!..

Sonra o söylediklerimizin sonuçları ile karşılaşınca da başlarız feryadı figâna!..

“Nereden geldi bu başıma!??”

Talep senden çıktı!.. Sen öyle olmasını istedin ve oldu!

Sen unutursun ama Allâh unutmaz!..

Ne ektiysen onu biçeceksin!

Dön geriye ve bak... Yazdıklarını, söylediklerini, düşündüklerini hatırlamaya çalış!..

Sen onu öylece düşündüğün anda, onun sonuçlarını da yaşamaya mahkûm ettin kendini... Ve lâkin bunun hiç farkında değilsin!

Hatırlayın şu uyarıyı:

“Nefsinizde olanı (DÜŞÜNDÜĞÜNÜZÜ) açıklasanız da, açıklamasanız da, varlığınızdaki Allâh size muhasebesini (sonuçlarını) yaşatır!”

Şimdi isyana kalkabilirsiniz, *“İyi ama ben nasıl düşünceme hâkim olabilirim?”* diyerekten... Bu hüküm veya oluş, açıklandığı zaman, bazıları da bunu yapmışlardı... Ama bir şey değişmedi!..

“Ve len tecide lisünnetillahi tebdila”

“Allâh’ın sünneti (SİSTEMİ) kesinlikle değişmez!”

Unutmayın ki, Allâh’ın ezelde yaratmış olduğu SİSTEMİ açıklayan Allâh Rasûlü, bu itirazlara karşı, bu sistemin

İşlemeyeceği yolunda bir açıklama getirmedi!

Atılan bir okun, havada giderken kendi kendine bir anda istikamet değiştirip başka bir yöne gittiğini gördünüz mü hiç?..

Fikir, beyinden atılan ok gibidir! Düşünüldüğü anda işlevini yerine getirmeye başlar! **Fikrin yaratıcısı Allâh'tır!**

“Attığın zaman sen atmadın Atan Allâh'tı!”

“Seni de, fiillerini de Allâh yarattı!”

“ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen”i gökte bir **“TANRI”** gibi anlarsan, elbette bu muammayı çözemez; sayısız açmazla karşı karşıya kalırsın!..

Bir de, **“ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen”**in, kendi varlığında gerçekte mevcut olan **BÂKÎ** olduğunu anlayabilsen... İşte o zaman muamma çözülmeye başlayacak!

“Sizde istek oluşmaz Allâh istemedikçe!”

Biraz daha çözüldü değil mi olay şimdi; eğer isteyenin gerçek kimliğini fark edebildiysek...

Sen, **“fâni”**sin ezelden ebede... Allâh, **“BÂKÎ”** ezelden ebede!..

“Yok”tan ne var olur ki?.. **“Yok”!**

Öyle ise var sanılan türlü görüntündeki, **“BÂKÎ”, AHAD!**

Ben gâfil, sanırım ki, *“Ben diledim”*; oysa tüm melekler ve rasihûn şehâdet eder ki dileyen yalnızca **“BÂKÎ”!**

O zaman hemen bir ampul yanar ârifanın beyninde!..

“Hükmettiğimiz bir şeyin olmasını dilersek ol deriz; ve olur”!

Yukarıdaki mi dileyen; yukarıda, gökte bir yerlerde mi?..

Yoksa, algıladığın veya algılayamadığın her şeyin hakikati olup;

tümünden de “**Ğaniyy**” olan; “**Bâkî**” mi?

Senden, senin takdirini açığa çıkaranı tenzih ederim!

Hükmü veriyorsun; beyninle açığa çıkarıp, dilinle ortaya atıyorsun!.. Sonra da, verdiğin hükmün sonuçlarını yaşayınca, şaşırıp kalıyorsun; “*Ben böyle olmasını istememiştim*”, diye!

Değerli dostlarım...

Eğer irfan yolunu tutmak istiyorsak...

Ârif olmaya çalışalım her an; dilimizle “**Söyleyen**”i fark edelim! Dillerde “**Hitap eden**”i, fark edelim... Ve dahi, dillenenlerden, takdir edilmiş hükmü ve başa gelecekleri algılamaya çalışalım!

“**Ne düşünüyor benim hakkımda O**”; diye merak ediyorsan...

Sorma karşındakine; kendine dön; **düşüncene bak!**.. Orada gördüklerin senin hakkındaki diledikleridir!

Sevdiğini düşünüyorsan; bil ki seviliyorsun Allâh indinde!..

Sevmeyip uzaklaşmak istiyorsan, senin uzaklaşman takdirden oluşuyor demektir!..

Başarmayı kafana koymuşsan; başarmanı dilemiştir... Bıkıp yüz çeviriyorsan; ondan uzaklaşman takdirdekidir!..

Zor bir yazı bu...

Bilemiyorum işaret etmek istediklerimin ne kadarını fark ettirebileceğim; ama işaretimin ne olduğunu anlarsan, çok şeye bakış açın değişecek ve değerlendirmelerin çok daha huzurlu yapacak seni!

Diyen falancayı değil; “**Dileyen**”i görerek, yaşamaya başlayacaksın artık ve kavgan bitecek! Cehenneminin ateşi soğuyacak ve selâmet hâsil olacak senin için!

Ezelden ebede “SİSTEM”de inan ki hiçbir değişiklik yok ve

olmaz! Herkes, kendisinden çıkanların, düşüncesinden çıkanların sonuçlarını yaşayacak... Başına gelecekler hep kendisinden açığa çıkanların sonuçları olacak!..

Bu yüzden de, **“Hasiyb”** yani **“Yaptıklarının sonuçlarını görücü ve yaşayıcı olarak nefsin yeter”**, denmiştir.

“Hasiyb”lik, gelecekte bir günde değil; her dem yaşanmaktadır; tıpkı tüm Esmâ gibi!

Öyle ise iyi düşünmeye çalışalım ki, iyiyle karşılaşıp, iyi yaşayalım!..

Karşıdaki için ne düşünürsen; kim olursa olsun, senin için de o düşündüğün oluşacaktır; bunu sakın unutma!

Çarkıfelek dönüyor ve SİSTEM çalışıyor!

Allâh, **“BÂKÎ”!**..

*25.2.1999
Wayne-NJ*

SONRADAN GÖRME

Genelde parayla ilgili olarak kullanılır bu tâbir...

Yeterli kültürü, görgüsü, alt yapısı olmayan gelişmemiş kişilerin eline, **hasbelkader** para geçtiğinde; değer yargıları ile, veya toplum ya da çevreleri içinde ortaya koyduğu davranışlarla alâkalı olarak söylenir.

Hazımsızlık ya da cahillik sonucu, kişinin ortaya koyduğu bir kısım davranış veya konuşmalar, onların bu sözcüğe muhatap olmalarına yol açar...

“Sonradan görme”!..

Genelde, bu konuda yeterli terbiye görmemeleri dolayısıyla, kendini bulunduğu ortamda gereksiz yere öne çıkartma; belirgin bir konumda kendisini kabul ettirme arzusundan kaynaklanır!.. Çevrelerindeki kimselerin kendisine saygı gösterip, pâyeye verip; karşısında el pençe divan durmalarını amaçlar... Eline hasbelkader geçen nesne ile “*Büyük adam*” olduğunu kabul ettirmek ister!..

“**Sonradan görme**”yi kısaca özetlemek gerekirse; aralarında bulunduğu insanların kendisine hayranlık duymalarını sağlamak amacıyla, onların seviyelerinin üstünde olacak şekilde, elindekileri

ortaya koyarak aralarında sivrilmek amacını güdenler, diyebiliriz.

Paranın **“sonradan görme”**si olduğu gibi; bilginin de **“sonradan görme”**si vardır!

Tasavvufun da “sonradan görme”si vardır!..

Tasavvufun **“sonradan görme”**si, görgü ve kültürden yoksun yoksulun tek nesilde multimilyarder olması gibi; kişinin **seyri sülûktan** geçmeden yani **“nefs terbiyesi”** görmeden **“mülhime”** bilgisini elde etmesi ile meydana gelir!

Tasavvufta olayın temeli, kişinin bir mürşit elinde **“nefs terbiyesi”** görmesi esasına dayanır.

Her mürşidin yetiştiği bir yol vardır. O yolun esaslarına göre, kendisine teslim olan kişiyi, **tekkede olabildiğince yanında yaşatarak** terbiye eder... Oturup kalkmasından, konuşmasından, yeme-içmesine, insan ilişkilerinde konuşma adâbına kadar!..

Bir mürşidin nasıl davranıp neler öğreteceği, konuyla ilgili kitaplarda detaylı bir şekilde vardır.

Bu terbiyeyi almış biri, daha “levvâme nefs” mertebesine ulaştığında, dedikoduyu, gıybeti, çekiştirmeyi; başkalarının arkasından konuşmayı, insanları maddi veya manevî beklentileri uğruna istismar etmeyi, baş olma arzusunu, insanlara hakaret etme hâllerini geride bırakır.

Bu, ister yakınları ister uzaktakileri olsun herkese karşı böyledir.

“Mülhime nefs” mertebesinin ilmine ulaşip bunu yaşamlarında hazmetmeye başladıklarında ise; insanlara büyüklük taslayıp, başkalarının arkalarından konuşup, onları birilerine, ne gerekçeye olursa olsun gammazlamak veya onların dedikodularını yapmak yerine; tüm insanlara hizmetçi olurlar, ellerinden geldiğince...

Çünkü, bu anlayıştakine göre, karşısındaki Hakk’ın varlığıdır ve ona hizmet Hakk’a hizmettir! Hakkında konuştuğun Hakk’tır!

Ne çare ki, gerçek anlamda, **“tarikât”** terbiyesi, Türkiye’de uzun

yıllar önce son bulmuştur! Günümüzde devam eden, çoğunlukla ismi ve resmidir tarikatın!

Günümüzde, **“nefs terbiyesi”**ne dayanan bir tarikat sistemi, benim görüş alanım içinde yoktur!

İnsanları kötü yollara gitmekten koruyan, âhîret korkusu, tanrı korkusu ve cennet talebine dönük; tarikat ismi taşıyan birçok topluluklar mevcuttur.

İşte bu realite dolayısıyla da, meraklı ve arzulu fakat kendisine hazım sağlayacak alt yapısı olmayan insanlar; gerçek **“nefs terbiyesi”** almadıkları için; yazıtlara veya ilim ehlinin sohbetlerine dayanarak, mevcut **“emmâre nefis”** bilinci üstüne, **“mülhime bilgisi”** giydirecek, **“tasavvuf sonradan görmelerine”** dönüşmektedirler!

“Sonradan görme zenginlerin” katıldıkları sosyetik ortamlardan yılların **“asil sosyete ehlinin”** uzaklaşması gibi; **“tasavvuf sonradan görmelerinin”** öne çıktığı toplumlarda da **“gerçek sûfiler”** toplum içinden uzaklaşıp, ötelere **“seyr”**lerine devam etmektedirler.

“Ben şunları yaptım da karşılığımı alamadım” diye sızlanan insan; yapması gereken en önemli ve önde gelen iş olan, **emmâre “ben”inden** kurtulamamıştır ki; **“levvâme”** bilincinden **“mülhime”** bilincine geçmiş olsun! Üstelik kâh kendini Hak görür, kâh daha da ötesi!!!

Ama bir hâl gelince de, sızlanmaya başlar gerçek mertebesinden... **“Ben saçımı başımı ağarttım, saçımı süpürge yaptım, bunca yıl bu yola emek verdim vs. vs...”**

Kâh **“Ene’l Hak”** der, her şeyi kendi çüppesi içine alır; bir an sonra döner yetmiş yedi milleti hedef tahtası yapıp; onların dillendirmedik kusurlarını bırakmaz kendisine göre! Hepsini yerin dibine sokar!..

İnsanları batırarak kendisini tek mâbud hâline getirir! Yamyamlığı meslek edinir!

Gerçek **“mülhime bilincinde”** olan, işinin, eşinin, aşının hakkını

verir... Eline aldığı her şeyi en mükemmel şekilde “Allâh’ın kendisine emaneti” görerek yapar...

Erkek ise, erkekliğinin eşine karşı tam hakkını verir... Kadın ise, eşine ve yuvasına karşı kadınlığının tam hakkını verir. Bunu yapmadan, **BEN YALNIZCA ALLÂH’A YÖNELDİM DEMEK, HAYALİNDEKİ TANRISINA TAPINMAKTAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR!..**

Hanımında veya beyinde veya çocuğunda ya da yakın arkadaşlarında Hakk’ı göremeyip; onlara, isimleri perdesince davranmak, **perdeliliğin** açık itirafıdır!

Yaşamı, yemek-içmek ve seks üzere kurulmuş; gününün çoğu, bunları düşünerek, bunların daha iyisini araştırarak geçen insan, “**Sâfiye**” mertebesinden söz etse; ya da “**Mardiye**” bilgisinden dem vursa da, “**Emmâre**”den milim ileri gitmemiştir!

“**Mülhime**” bilgisine bürünmüş “**emmâre**”nin; “**levvâme**”si de hemen hiç görülmemiştir neredeyse!

Zira, “**Mülhime bilgisi**” onun Deccali olmuş; “**emmâre**”sindeki **Deccal cennetini** tercih etmiştir!

Deccal, bireyin bilincinde açığa çıkar! Deccal, bireyin karşısına çıkar! Deccal, bir ülkede toplumun karşısına çıkar! Deccal, tüm dünyanın karşısına çıkar!

Nasıl ki bireyin eceli; toplumların, ülkelerin eceli, Dünya’nın eceli varsa; Deccal konusu da öyledir!

Deccal kelimesini “**Deccaliyet**” olarak anlamak gerekir.

İşlevi; “**akı kara**”, “**doğruyu yanlış**”, “**cenneti cehennem**” göstermektir! Kısacası “**Deccaliyet**”; **her gerçeği saptırma, olduğunun aksine gösterme ve kabul ettirme işlevidir!**

Birey açısından, Deccal’in en önemli açığa çıkışı da, kişideki “**mülhime bilgisi**” sırasında açığa çıkışıdır.

Eğer kişi, “**nefs terbiyesinden**” geçmemiş ise; **vehim, deccaliyete**

Sonradan Görme

destek vererek, kişinin nefsinin firavunlaşmasına yol açar! Sonucu da ebeden perdeliliktir!

İşte saydığımız bu durumlar, bildiklerimiz kadarıyla, “**tasavvuf sonradan görme**”liğinin ana sebeplerini teşkil eder.

Muhakkik; sistemi “**oku**”yarak, o güne kadar söylenmemişleri dillendirir; **mukallit**, o güne kadar söylenmişlerin dedikodusuyla ömür tüketir! **Herkes lâıyığını bulacaktır!**

Not: Kimse bu yazıyı üzerine alınmasın.... Bu yazı aynaya bakılarak yazılmıştır.

5.5.1999

DUYGU VE AKIL

Savunma ve yönlendirme mekanizması ile akıl nasıl bir çalışma düzeni içinde?.. Herhangi bir yanlış uyarısına karşı, tepkimiz nasıl ve neden oluşuyor?.. Neden çocuğumuz veya eşimiz bir yanlış söylendiğinde hemen şiddetle savunmaya geçiyor?.. Bütün bunlar nasıl oluşuyor?..

Ne psikolog ne de psikiyatri uzmanı değilim...

Ancak konu bana sorulduğunda, olayı şöyle yorumladım üç paralık aklımla...

Beyin bir bütün... Ne var ki bu bütünün çalışmasını iki ana bölümde değerlendirmek zorundayız, konuya açıklık getirebilmek için...

Beyinde, farkında olduğumuz fikir faaliyetleri var; farkında olmadığımız fikir faaliyetleri var...

Bunları ikiye ayıralım...

Üst bilinç diyelim; düşünerek, **akıl** yürüterek, mantıkla değerlendirme yaparak ele aldığımız konu hakkındaki faaliyetlere...

Alt bilinç diyelim; biz farkında olmadan çeşitli fikirler üreten beyindeki **veritabanımıza**...

Alt bilinç adını verdiğimiz -bilinçaltı da denilen- fikir üreten ve **duyguları** oluşturan veritabanımızın kaynakları birkaçtır.

Genetik yoldan bize intikâl eden sevgi, korku, kıskançlık, doğal savunma güdüsü vs. gibi bizden öncekilerin bize gönderdiği veriler...

Doğum anından itibaren çevrenin beyin dalgalarının beynimizde yaptığı açılımlar...

İçinde yaşadığımız toplumun bizi şartlandırmaları...

Okuduklarımız, seyrettiklerimiz ve iletişimde olduklarımızdan bize yansıyan ve alıp kabullendiğimiz değerler...

Ana hatları ile işte bunlar bizim beynimizin veritabanını oluşturmakta.

Üst bilinç ise, alt bilincin bunlardan elde ettiği sonuç yanı sıra, **evrensel gerçekler** kriterine göre belli bir **sistematik içinde değerlendirme yapan akıl**...

Akıllı; dıştan, bizim farkında olarak ve üzerinde değerlendirme yaparak bir sonuç çıkarttığımız olayları **irdeleme** özelliği.

Bu özellik belli bir sistematik kullanıyorsa, buna **“mantık”** adını veriyoruz.

Sistematik değerlendirmeden yoksun fikir zincirine ise **“mantıksızlık”** ismini takıyoruz.

Yaşamımızın çok önemli bir kısmı genellikle, alt bilinç yönetiminde geçip gidiyor...

Hayvanlardaki güdüsel davranış biçiminden farkımız, onlarda fikrî potansiyelin olmayışı.

Dünya'nın neresinde, hangi toplum içinde var olursa olsun, tüm insanlar bu temel alt bilinç yapı ile var olurlar.

Bu **alt bilinç** aynı zamanda **“kişinin şeytanı”** diye de tanımlanır. **Alt bilincin üretimi olan fikrî faaliyetin kaynağı, zekâdır.**

Bunu kontrol edebilen mekanizma ise **üst bilinç** yani **akıldır**.

Bir insan, tüm dünya yaşamını “**zekâ**”sı ile geçirebilir ve kurtarabilir.

“**Mantık**”, zekâ tarafından da kullanılır; akıl tarafından da...

Kişide akıl varsa ve akılla yaşıyorsa, ölüm ötesi yaşamı düşünme ve evrensel düşünceye açılma kapasitesine sahiptir.

Bununla ölüm ötesi yaşam gerçeğine göre kendisine bir rota çizer ve ona göre fiiller, davranışlar ortaya koyar.

Zeki bir insan ise, dünyasını en iyi şekilde yaşamak için ne gerekiyorsa, mantığı o yolda kullanır ve çok iyi konumlara da ulaşabilir; senaryodaki rolü uygunsu.

Bana sorulan şu idi...

“Niçin çocuğuma ya da eşime bir yanlışını düzeltmek için bir şey söylediğim zaman, hemen savunma kalkanını kaldırıyor; söylediklerim kendisine ulaşmadığı gibi, üstelik bir de azarlantıyorum?”

Anlayın ki, esasen bu savunma kalkanını kaldıran kişi, bunu bilinçli olarak yapmıyor. Yani, **seni dinleyip, söylenenleri akıl ile mantıksal olarak değerlendirip ondan sonra cevap vermiyor**, dedim.

Sana gelen tepki, o kişinin alt bilincinin zekâ yollu kendini savunma mekanizmasındandır!

Kişi, küçüklüğünden itibaren veya genetik yoldan, o konuda belli sâbit fikirler edinmiştir. Bunun neden öyle olması lazım geldiği yolunda belli bir tefekkür sonucu oluşmuş düşüncesi bile yoktur.

Ancak ne var ki sonuçta, sana karşı çıkararak kendi varlığını ve **YERLEŞİK** kişiliğini devam ettirme fikri, onda doğal savunma mekanizmasını harekete geçirir. Hatta birçok zaman, aceleyle söylenene karşı çıkarken, zekâsını da yeterince çalıştırıp mantığı devreye sokmaz bile!

İşte bu durumda **mantıksız söylemlerle** savunma kalkanı kalkar ve hatta bazen sözle saldırı silahını bile kullanır kendi kişiliğini korumak amacıyla...

Alt bilincin, “**kişinin şeytanı**” olması da şu yöndendir...

Beyin veritabanındaki yerleşik bilgiler; ya genetik kanaldan ya da çevreden, şartlanma yollu, sorgulanmadan ve hatta farkında bile olunmadan yerleşmiş verilerdir.

Kişi, bunlara ters düşen bir gerçek ile karşılaştığı zaman, önce ilk reaksiyon olarak onu reddeder. Çünkü zekâsı, korunma ve elindekileri koruma dürtüsü doğrultusunda, onu reddetmeyi gerektirecek şekilde çalışır. **Sisteme dayalı gerçeklere** göre değil, **kendi veritabanına göre** geleni değerlendirir **zekâ!**

Bunun sonucunda da, gelen veri sorgulanmadan, **akıl ile yaşam gerçeklerine göre ölçülmeden** hemen red oluşur.

Bu durumda kişi, içinde yetiştiği ortamın yaşam tarzına veya kendisini şartlandıran toplumun değerlerine ters düşen bir fikir ile karşılaştığı zaman, o fikir kendisine çok büyük manevî kazançlar sağlayacak olsa bile, kendindekileri koruma amacıyla konuya karşı çıkar! Böylece de o gerçekten mahrum kalır... Yani, **kişinin şeytanı** devreye girmiş, onu, o güzellikten mahrum etmiştir.

Alt bilinç, veritabanı itibarıyla, akıl tarafından kontrol edilemiyorsa; kişi, yaşamını mutlaka kendisini güden bu veritabanı doğrultusunda yönlendirecektir.

Bu yüzden de **Rasûller ve Nebiler** genelde red görmüşlerdir! Çünkü onlar evrensel gerçekler doğrultusunda insanları uyarılmışlar; onların bu gerçeklere göre yaşamlarına yön vermelerini tavsiye etmişlerdir.

Buna karşın, annesine itiraz eden kızın ya da Rasûle itiraz eden kişinin bu itirazı, kişisel çıkarını korumak isteyen alt bilinç tarafından oluşturulmuştur.

“**Şeytanımı müslüman ettim**” ifadesinin anlamı, “**Alt bilincimi,**

evrensel gerçekler doğrultusunda kontrol altına aldım”dır!

Kişinin çektiği tüm manevî azap ve ızdıraclar, pişmanlıklar; hep alt bilincin dürtüsü doğrultusunda ortaya konan davranışlar sonucudur.

İmanın taklidi olmaz; fakat İslâm Dini’nin gereği olarak teklif edilen fiillerin takliden yapılması mümkündür.

Aklı olmayanın imanı olmaz!

İman; üst bilincin, evrensel gerçekleri mantıksal bütünlük içinde değerlendirmesi ile Sistem ve düzenin Yaratıcısını kabullenmektir!

Rasûl; bu evrensel gerçeği özünde ve üst bilincinde fark edip; özünden gelen hakikat doğrultusunda insanları uyarandır!

“Tanrı”yı ötede, galaksinin bir köşesinde kabul eden Göktürk anlayışının uzantıları; melekleri de onun yanından Dünya’ya gönderilmiş obje veya nesne olarak tahayyül ettiler!

“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in tek evrensel gerçeğin Yaratıcı olduğunu fark edenler ise, O’nun KUDRETİNİN BÖLÜNMEZLİĞİ dolayısıyla, “RUH” adlı meleğin, tüm yaratılmışların hakikatini oluşturduğunu kavrayarak; bunun da ötesinde, Cebrâil’in uzayda bir yerden gelmediğini idrak ettiler!

“Azrâil” ismiyle işaret edilen “kuvve”nin, tüm yaratılmışların varlığındaki bir meleki katman(?) -veya boyut- olduğunu ise pek çokları anlamadan geçip gitti!

Alt bilinç tarafından üretilen fikirlerin, beyinde belirli hayal sûretleri oluşturularak üst bilinç tarafından değerlendirildiğini; bu yüzden, insanın, varoluşundan ebede kadar, hep hayal içinde yaşayacağı gerçeğini ise pek az insan fark etti!

Sonuçta...

Kimi, alt bilincin çıkarları doğrultusunda ömür tüketirken, bazıları da buna ek olarak **imanın lafiyla kendini avutarak** yaşayıp; bu

dünyadan **zeki bir birim** olarak çekip gitti!

Kimi de, üst bilincini kullanarak “**iman**”ı değerlendirip, o gerçeklere göre yaşamını düzenleyerek gerekenleri yapıp dünyasını değiştirdi.

Sistemde, mazerete yer yoktur!

Sistemde, telâfi etmek yoktur!

Sistemde, **aklı** olmayana, dışarıdan “**akıl**” vermek mümkün değildir!

Sistem ve düzen içinde, pek çokları “**insan**” etiketi altında yaşadı ve geçti; ardlarından, “**Sürüden birini daha kestiler ötekilere** yem olsun diye” dediler!

24.6.1999

DENGE

Zor iş denge kurmak!..

Zor şey dengeli olmak!..

Çok zor şey dengeli düşünmek ve yaşamı dengeli değerlendirmek!..

Pek ender kişiler bu dengeli olma hâlini başarabilirmiş...

Uyanırken dengeli olmak...

Uyanırken dengeli olmak!..

İşin hakkını verirken dengeli olmak...

Eşin hakkını verirken dengeli olmak...

Aşın hakkını verirken dengeli olmak!..

Dünyayı yaşarken dengeli olmak...

Dünyanı yaşarken dengeli olmak...

Dünyanla sistem ilişkisinde dengeli olmak!..

Bunu yapamadığın zaman şöyle etiketlerler: **“Dengesiz”!**

Yerdekiler böyle etiketlerler...

Semâdakiler böyle etiketlerler...

Fevkindekiler böyle etiketlerler...

Bana ne onlardan, dersin; gene dengesizlik etmiş olursun; kayıtlanır; sınırlanır; tâ şirke kadar uzanırsın! Elini uzatıp yakalayacakken, dalı kaçırmış; uçuruma yuvarlanmış olursun!..

Belki vız gelir, dersin ama; kaçırdıklarını bilemediğinden böyle demiş olursun! **Yaratılmış SİSTEM ve DÜZEN içinde varsın; sonsuza kadar da öyle kalacaksın!..**

Ya **SİSTEM ve DÜZENİN gereklerine uyup**, dengeli olarak yaşayacaksın; dünyanın, cennet bahçelerinden bir bahçe olarak; dem be dem, **“Allâh”**ı seyredenlerden olacaksın!..

Ya da tepeceksin eline gelen nimeti... Şımaracaksın elindeki üç-beşle... Sonradan görmelerin etrafa para saçması gibi, dalaşacaksın etrafa üç kuruşluk bilgi ve yaşantıyla; **dengesizce...**

Bir gün gelecek, bildiklerin silinecek... Yaşı geçkin, beyni durmaya yüz tutmuşlar gibi, aynı şeyleri tekrar edip duracaksın... *“Ben hak, sen hak, o hak!.. Yok haktan başka bir şey...”* Lak lak lak!..

Yaşamda, denge kurmak ve hazım sahibi olmak en önemli hususlardan ikisi...

İnsanî ilişkilerde hazımlı olmak...

İlimde hazımlı olmak...

Dünyalıkta hazımlı olmak...

Dünyada hazımlı olmak!

Hazımlı insan, dengelerini iyi kurmuş insandır!.. Her alanda...

Kendini göstermek, başkalarına kendini kabul ettirmek; kendi haklılığını ispat etmek gibi bir çabaya girmez; kendi düzeyinde olmayanlara karşı... Kendi ilmini paylaştıklarına da, haklılığının sistemini açıklar, kuru iddialar yerine...

Denge

Vahdet, semâda yaşanır!..

Arz, kesret mahallidir; sistem ve düzenin gereklerinin açığa çıktığı alandır...

Semâ, sonsuza dek Bâkî'dir!..

Arzın, sonsuza dek Bâkî'dir!

Aman dikkat!.. Sakın cahiller gibi, semâyı gök, arzı da toprak diye anlamayasın!.. Basîret gözüne mil çekilir sonra!

Semâ ile arz arasında denge kuramayan “**denge**siz”ler; semâyı arza indirmeye kalkarlar... **Arz, her ne kadar semâ içindeyse de, arzda arzın sistem ve düzeni, kuralları geçerlidir...** Bilgisayar beyinler bunu anlayamazlar!

Duygulardan arınılmadığı zaman da, bunun otomatik sonucu dengesizliktir. **Duygular akıl gözünü kör eder...**

İlmi değerlendiren ise, her mertebede hep **akıldır**. İster akl-ı maad, ister akl-ı küll, ister akl-ı evvel... Hiç değişmez!.. Çünkü, **ilmi** değerlendiren hep **akıldır**.

İlim sıfatının yaratılmışta zâhir oluşunun adıdır “**akıl**”!..

İlim, üstündür **irfandan**; çünkü **ilim** sıfattandır, **tenezzülen** gelir... **İrfan** ise, kuldan zuhur edendir **urûca** yarar!

O yüzden de, sıfatları arasında “**irfan**” sıfatı yoktur **O**'nun; “**Aliym**” isminin işaret ettiği “**ilim**” sıfatı vardır.

Okulda öğretilen fizik veya fakültede öğretilen **tasavvuf** dersi değildir “**ilim**”!..

“İlim, ilim bilmektir; İlim, kendin bilmektir”!..

Dizeleriyle rahmetli **Yunus**'un işaret ettiği; “**arz ve semânın yaratıcısının**” kendini bildirmesidir!

“Kendin bilen” hazımlı olur...

“Kendin bilen” dengeli olur...

“Kendin bilen” sistem ve düzenin hakkını verir...

“Kendin bilen” kulluğunun hakkını verir!..

Bunların gereğini edâ edemeyen ise, ilim sahibi değil; ezber sahibidir... Bilgisayar hard diskleri gibi!

Peki ama, ya sorulursa; kim kime GÖRE dengeli ya da dengesiz, diye...

Unutmamalı ki, dengesize göre, dengeli de dengesizdir!..

İşte o zaman şöyle denir...

Vicdanı rahat; yaşamı huzurlu; **her dem cemâlullâhı seyreden** ve bunun gereklerini yaşayan; **“Allâh ahlâkı ile ahlâklanmış”** insan; hazımlı, ilminin yaşattığı şekilde huzurludur, **DENGE** sahibidir!.. O kendisi için değil, çevresine bir şeyler kazandırmak için yaşar... Bunun yolu da gerekiyorsa halvet, gerekiyorsa uzlettir!

İnsanlar arasında fitne çıkararak ise; uzak durulması, yanaşılması; belki ancak şerrine lânet uzaktan selâm gönderilesi kişilerdir... Dengesizin alâmetidir fitneci olmak... Dengesizin alâmetidir dedikodu-gıybet yapmak... Dengesizin alâmetidir nankörlük!

Hazımsızın işaretidir insanlardan pâye, mertebe saygı beklemek... Hazımsızın işaretidir, maneviyatıyla yetinmeyip dünyalık, para, sermaye peşinde koşmak... Hazımsızın işaretidir, *“Hep ben bilirim”* davasında olmak!

Allâh cümlemize dengeli, hazımlı dostlar ihsan buyursun; dengesiz ve hazımsızlardan bizi uzak eylesin!..

İlim, hazım, denge yolundan bir dem ayrı düşürmesin!..

3.4.1999
NJ – USA

REALİTE

Hüküm, **Allâh**'ındır!

Hâkimiyet, **Allâh**'ındır!

Allâh hükmü ile hükmetmeyen kâfirdir!

“...Kim Allâh’ın inzâl ettiği (hüküm) ile hükmetmezse, işte onlar hakikati inkâr edenlerin (kâfir) ta kendisidir!” (5.Mâide: 44)

“...Kim Allâh’ın inzâl ettiği (hüküm) ile hükmetmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir.” (5.Mâide: 45)

“...Kim Allâh’ın inzâl ettiği ile (hükümlerle) hükmetmez ise, işte onlar fâsıkların ta kendileridir!” (5.Mâide: 47)

Kâfirdir... Çünkü, inzâl olanın kaynağını örtücü olarak, **gerçeği inkâr etmektedir...**

Zâlimdir... Çünkü, gerçeğin hakkını veremeyen, **nefsine zulmetmektedir...**

Fâsıktır... Çünkü, hakikatini idrak edememekten dolayı, bozulmuş bir **“ben”lik kavramı** ile yaşamaktadır!

Şimdi gelelim konunun biraz daha derinliğine...

“**Tanrı**” kavramıyla şartlanmış bir beyin olarak olaya bakarsak, yukarıdan birinin, yeryüzünde yaşayan birisine yolladığı kurallarla, yaşanılan olaylara “**hüküm verme**” olarak, konuyu değerlendirebiliriz.

Ancak bunun ötesinde...

“**ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen**”in, ne olduğunu fark edip, sonuçlarını tefekkür edebilecek bir kapasiteye sahip isek...

Bu defa görürüz ki...

Evrende **TEK BİR Hâkimi Mutlak** vardır ve her zerrede, her an, sadece O'nun “**hükümü**” geçerlidir!

O **Hâkimi Mutlak**'ı, basîret yetersizliği dolayısıyla göremediği için inkâr ederek, bu gerçeği örten...

O **Hâkimi Mutlak**'ı değerlendiremediği için; kendini, O'nun dışında varsayarak, şirk koşmak suretiyle; “**nefs**”inin hakikatinden perdelenip, kendine zulmetmek suretiyle **zâlim** olan...

O **Hâkimi Mutlak**'ı hakikatinde müşahede edemediği için; beşerî şartlanmalar, değer yargıları ve duygularla bilinci bozulmuş, kokuşmuş olup; bu yüzden de her şeyi asli hakikatinden ayrı olarak değerlendirerek **fâsık** olan...

Şimdi bu bakış ile, “**İNSAN ve SİRLARI**” isimli kitabımızda açıkladığımız bir konuyu ele alalım...

“**Fâile Hubb ve fiile buğz**”!..

İslâm Dini'ne göre... Bu gerçekleri değerlendirmeye çalışan tasavvuf görüş ve anlayışına göre...

Kötü veya zararlı bir fiili ortaya koyan birini gördüğümüz zaman yapılacak iş şudur...

O kötü fiilden yüz çevirip, ondan nefret etmek; buna karşın o fiili meydana getirene karşı, en azından “**Yaratılmışı severim**

yaratandan ötürü” anlayışı ile sevgimizde bir eksiklik oluşturmamak!

Mutlak Hâkim, mutlaka bir amacına dönük olarak oluşturmaktadır her şeyi; ki bu da, o şeyin varoluş hikmetidir!..

İyi veya kötü, bize göre!.. Kim, ne derse desin!..

Fetva, DİN’in esaslarından değildir!

Fetva, mazeret olmaz ve şayet hata ise seni kurtarmaz!

Fetva ancak ve yalnızca istişari fikirdir!

Fetva gerçeğe uymuyorsa, anlayışı sınırlı birinin kısıtlı görüşüne göre ise; tüm tâbilerini de batırır!

Öyle ise fark etmeliyiz şu gerçeği ki...

Olan her şey, olması zorunlu olandır; olmama şansı yoktur; olacaktı öylece ve oldu! Olmayan her şey dahi, olma ihtimali olmaksızın, varsayım olarak vardı; ve olmadı!

Her birime, yalnızca, yaratılış amacına uygun olan; kendisini o amaç gereğince yönlendirecek olan kolaylaştı ve gerçekleştirdi...

Öyle ise, bu gerçeğe göre, bizim, hakikatinden perdeli, derûnuna göre değil, bedenselliğine dönük yaşayan; buna göre fiiller ortaya koyan şahsa karşı tutumumuz ne olmalı..?

Hakk’ı tavsiye, görevimizdir...

Bu tavsiyeyi reddedene, ısrar etmemek de görevimizdir!..

Eğer o kişinin anlayış veya davranışı, bizim değerlendirmemizle bütünleşmiyorsa, **“Allâh selâmet versin”** der, yolumuza devam ederiz son nefese doğru...

Yaşamda, hep birileriyle yollarımız kesişir ve bir süre paralel gider... Sonra, onun terkihiyle bizim terkihimiz arasındaki fark dolayısıyla, raylarımız arasında aç meydana gelir... O, bizden ayrılır ve kendi rayında yaratılış amacı doğrultusunda yoluna devam eder!..

Onun vagonları da elbette onun peşinden!..

Sonra gün gelir, duygusal bir anınızda gözleriniz sulanır; eski dostlarla da ayrıldı yollar birer birer; dersiniz!..

Bu ayrılıklar son nefese kadar devam eder; birer birer!.. Belki birkaç paralel terkip yanınızda kalır, dört koldan sizi taşıyacak kadar!..

Hoşu görü!.. Hoşgörü!..

“**Hâkim**”i görü... “**Hükmü**” görü!..

“**Sen**”, nereden “**Ben**”i görü!..

Evet dostum, gün gelir, “**yetti**” der; **Rabbine kulluğunu** yerine getirir, kendi yolunu kendin çizmeye başlarsın...

Kadirî’den, Rufaî’den gelir; hiçbir kendi orijinaliten olmadığı hâlde, aslını inkâr anlamında, nefsinin galibiyetini ilan eder, yolunu noktalarsın!

Bir bilebilsen neler kaybettiğini, eline geçenler yanında!..

Eş **Şehid**, “**Ben**”den sana!..

El **Hakiym**, “**Ben**”den sana!

Sanma ki, bu fakîrden yana!

Derûnundan zâhir olmada 99 ismin mânâsı... Derûnundan hükmü verip hakkında; sonuçlarını yaşatmada!..

Ben dağ başındaki kulübemde yaşarım yalnız!..

Allâh, kulunda Zâhir! **Allâh**, kuluna Vekiyl; **Allâh**, kulunda Muktedir!

Sen, yaşa ağalığınla, paşalığınla; şeyhliğinle, kullarınla!..

Ama bil ki, mahşerde, çok âlim ya da ârif bilinenler, âmâ bir hâlde dolaşacaklar meydanda!.. Tutunacak dal bile bulamayacaklar ortalıkta!

Hüküm Allâh’ın!

Rasûller bile yalnızca kulluklarını yerine getirmekteler.

Acilen **“Allâh ahlâkı ile ahlâklan”** ve Allâh dostlarını dost edinmeye bak ki, çevrene toplanmış **maddi-manevî çıkar tüccarları** mahvına vesile olmasın!.. İllâ ki Hükümü!

Yanıltıklarının hesabını bile düşünmeyecek kadar perdelenmiş olabilirsin... Sevdiklerini bile ateşe atıp, sonra da muradı ilâhî böyleymiş; diyebilirsin... Hükümü ilâhî buymuş; diyebilirsin...

Ama tek kesin gerçek şu ki...

Neye vesile kıldın isen; âkıbetin de o olacaktır!..

“İlim geldikten sonra hevâna tâbi olursan; nefesine zulmedenlerden olursun”!..

“Rabbim Allâh’tır” de!

Allâh hükmü ile hükmedebilmek için acilen Allâh ahlâkıyla ahlâklan!

Aksi hâlde ne **Allâh hükmüyle değerlendirme** yapabilirsin; ne de **“kâfir”**lik, **“zâlim”**lik, **“fâsık”**lik etiketinden ve yaşantısından kurtulabilirsin!

Allâh, yeryüzünde **“halife”** insan oluşun yaşamıyla kulluğunu ifa edenlerden olmayı nasip etmiş olsun!..

10.6.1999

TEVEKKÜL

Anlayışı kıt olanlar tedbir almaz ve bilinçsiz bir şekilde, “**Ben tevekkül ettim**” der!.. Bilmez ki, **tedbir almadan tevekkül etmek**, büyük çoğunlukla ahmakların harcıdır!

Anlayışı sınırlılar ve anlayışı kıtlar izahtan da bir şey anlamadıkları ve sadece papağan gibi ezberlediklerini tekrar ettikleri için; onlara hiçbir açıklama kâr etmez!

Bu yüzden, önce onlara iki olayı misal vererek, bir an duraklamalarını sağlayıp; bu arada fırsattan istifade, basîret sahiplerine yararlı olur umuduyla, **bir gerçeği** vurgulamaya çalışalım.

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) diyor ki:

“Deveni bağla, ondan sonra tevekkül sahibi olarak yaşa...”

Meşhur olaydır, **Halife Ömer**, ordusuyla Şam önüne geldiğinde, şehirde veba hastalığı salgını olduğunu öğreniyor; ve “**Geri dön!**” emri veriyor orduya... Soruyorlar:

– **Allâh’ın kaderinden mi kaçyorsun?..**

El cevap:

– **Allâh’ın kaderinden Allâh’ın hükmüne sığıyorum!**

1965 yılından beri tüm yazılarımda, **“kaderin mutlakiyeti ve değişmezliği”** üzerine yazmışken, şimdi fikir mi değiştirdim?

Kesinlikle hayır!

Kader hakkında 1965'te ne düşünüyorsam, bugün de aynı düşünüyorum; ve bu konuyu da bugün hiçbir yayında bulamayacağınız kapsamda, **“AKIL ve İMAN”** isimli kitapta açıkladım... Buna rağmen hâlâ görüyorum ki, büyük ekseriyet, **tevekkül-tedbir** ikilemini çözebilmiş değil... Bu yüzdendir ki, kısaca bir defa daha bu konuya değinmek istiyorum.

Kesinlikle biliniz ki...

Benim imanımdır ki...

Kader kesindir ve asla değişmez!

Bizim aldığımız tedbirlerin tümü de kader dışında ve kadere rağmen-karşı değil; aksine, kaderin sonucudur!

İçinde bulunduğunuz şartlar ne olursa olsun, o konuda alabileceğiniz bir tedbir varsa; her ne ise, az veya çok; kuvvetli veya zayıf; kapsamlı veya dar planda, hemen o tedbiri alınız!

Biliniz ki, aldığınız tedbir de, takdirin gereği ve kaderin sonucu olarak alınmaktadır!

Yanlışlık, tedbirin alınmasında değil; takdirin, tedbirle değiştirilebileceği düşüncesindedir!

35 yıl önce de dediğim; 1966 yılında yayınladığım **“TECELLİYÂT”** isimli kitabımda yazdığım üzere, **“Tedbir, takdirdendir”!..**

Dünya, hikmet yurdudur; ve bu Dünya'da oluşan her şey, kendinden evvelki sebepler etkisiyle yönünü bulur... Bu yaratan **Allâh'ın sistem ve düzenidir.**

Bir olaya karşı, *“tedbir almayarak tevekkül ettiğini”* söyleyenin hâli, takdirinde tedbir alma durumunun söz konusu olmayışındandır!

Kim, ne zaman, nerede, hangi şartlar altında tedbir alarak, o olaya yön veriyorsa, bu da, takdirin o istikamette oluşundandır!

Tevekkül, olaya tedbirle yaklaşmamak değil; ne olursa olsun, olanın Allâh'ın takdiriyle bu şekilde meydana geldiğini görmektedir!

“Allâh'ı -özünde- vekîl tutmak”, bâtinen tedbir alma kuvvesini devreye sokmaktır; işi başkasına ve dışındaki tanrıya havale etmek değil! Burayı iyi anlamaya çalışın.

Avam, tedbir alır; tevekkülden uzaktır!

Havâss, tedbiri terk eder; takdir neyse o olur; diyerek takdir edeni görmeye çalışır!

Hâssül havâss, tedbir alır; takdir edeni müşahede eder; tedbirin, takdir edenin takdiriyle açığa çıktığını seyreder... Sevreden, “Kendi” olur!

İşte, “**şirki hafı**” yani **gizli şirk** bu üçüncülerde ortadan kalkmıştır!

Mutlak olarak takdir edilen yaşanacaktır, tüm tedbirlerle beraber.

17 Nisan, yeni **hicrî yılın ilk günü**; ve Ay, Koç burcunda doğuyor yeni senenin ilk gününde... Koç burcunda doğan Ay'la başlayan yeni sene önemli bir başlangıca işaret ediyor 1999 içinde olmakla birlikte!

Dünya, aynı zamanda **Kova çağına** adım atıyor! Haziran'da Akrep burcuna dönecek olan Şiron, Ekim'e kadar, hidâyetten son nasiplerini almaları için, Güneş'i veya yükselen burcu Akrep'te olanlara son bir şans ulaştıracak!.. Sonra geri dönmek üzere Yay burcunda ilerleyecek... Yeniden Plüton'la buluşacak... Uranüs'le, Neptün'le omuz omuza verecek... Ve dahi, “**Beyaz At**”ı bekleyecek...

Allâh takdiri, olayları oluşturacak sebepler silsilesi içinde açığa çıkacak! Ve bizler, “**an**” içre oluşmuşu seyredeceğiz, kapasitemiz kadarıyla...

Ahmak; yediği ekmek ya da baldan aldığı enerjiiyi inkâr edecek,

kozmik etkileri inkâr ederken; farkında olmadan!.. Göğe oturttuğu tanrısına imanını savunurken!..

Ârif; tevekkülden bahsedip, tedbiri bir yana bırakırken...

Âlim ve vâris; tedbirin Hakk'ın takdirinin açığa çıkması olduğu müşahedesi içinde, elinden gelen tedbiri son noktasına kadar uygulayacak!

Sonuçta, kâinat yaratılmazdan önce, “**An**” içre planlanmış olanlar, aynıyla, projeden uygulamaya girecek “**mahlûkun zamanı**” içinde, Yaratanın indîindeki, bir “**hiç**” ve “**yok**” olarak! Kimi kavga edecek, senaryo gereği!.. Kimi gülererek ya da acıyarak seyredecek! Bu arada nice beyinler, ancak salata niyetine gidecek!

Ve, bir kere daha perde inecek!

Lâ havle velâ kuvvete illâ “B”illâh!

Allâh!..

HÛ!

17.4.1999

ORADAN BURADAN

Ağızdan çıkan söz, anne memesinden çıkan süte benzer; geri girmez çıktığı yere! Bir kere söylenmeye görsün!

Bazılarında ise beyninden çıkan düşünce, yaydan fırlamış ok gibidir! Sahibine, attığı okun sonucunu yaşamaktan başka bir şey bırakmaz!

Gönlün de sahibi vardır; kelbin sahibi olduğu gibi!

Mazeret, kendini kandırmacıdır; sistemdeki yeri ise, avuntudan başka bir şey değil!

O günde (gelecekteki bir meçhul günde mi?), kimseye mazeret sorulmaz!..

Diz yarası bir gün kapanır; ama dil yâresi çok güç!

Yaşamda ve sistemde, yalnızca içinde bulunduğun şartlar ve senden çıkanlar söz konusudur; sonucunu da yaşamak zorunluluğuyla beraber!

İhanetin diyeti yoktur!

Cehennem yolunun taşları iyi niyetle örülmüştür!

Zekâ, sana gününü kurtartır; ama bil ki, o zekâ “**ötekiler**”in mamasını da üretir!

Dünya’da kimle isen, ötesinde de onunla olmayacaksın; dünyadakiyle beraber olman çok daha yakın ihtimal!

Zâhirindeki, bâtınına ve hakikatine perde ise, “**Allâh**”tan perdeli geçeceksin âhirete!

Sorgu melekleri “**nûr**”dur; şekilden berî; ama, her mezara giren, onları farklı algılar! Neden ve nasıl ki?

Türkiye’de üç+iki, dört edebilir; beyaza, siyah denebilir... Ama dışarıda bunlar, başka değerlendirmeler de alabilir!

Atılan adımların sonucunu, zekâ başka türlü değerlendirir; akıl başka türlü!

Selin önüne kattığı çöpler, selden merhamet dilerlerse, kendilerini tatmin etmiş olurlar!

Aklın saf dışı edildiği yerde, zekânın ürünleri yenir; ama meyve zehirleyici de olabilir!

Zorbalık, akli ve mantığı geçici bir süre için esir edebilir; ama asla ebeden hükümran olamaz!

Hile yapanın başarısı, asla süre gitmez!

Kaybedecek, yaşamından başka bir şeyi kalmamış olana ölüm, yalnızca ödülendir!

İnsanlara baş olup, hükmetme duygusu “**emmâre**”nin dışı vurmasından başka bir şey değildir!

Mânâ ehlinin, siyasette yeri yoktur!

Maneviyattan tard edilen, siyaset sahnesinde yerini alır!

Orman, kaba kuvvetin hüküm sürüp; güçlü olanın dilediğinin, zayıf ve âcize uygulandığı yerdir!

Zorlamanın olmadığı, insanların birbirine tahakküm etmediği

arazilere **şehir** denir!

Köylerin, ağaları vardır!

İçi-dışı başka olanın, dünyası ve âhireti de başka olur!

Sultanın âkıbeti sulta altıdır!

Her şey bir gün tersine döner!

İnsanlar için değil, “**Allâh**” için varım!

Dünyan, sana aittir; bana değil!

“**Ben**”den kopmadıkça kendini tanıyamazsın!

Kendini tanırsan, “**ben**”i tanımış olacaksın!

“**Suç**”la perdelisin!

Beynindeki etiket, bana asla yapışmaz!

Kimse beni, bırakıp gittiği yerde bulamadı!

Dünyanda bulamadığımı Dünya’da asla bulamayacaksınız!

Deccal’in dünyasında tüm değerler ve gerçekler alt-üsttür, ters-yüz!

“Mehdi” bâtınından gelmedikçe, dünyanda hidâyete eremezsin!

Son nefese kadar tövbe kapısı açıktır; ama geçmişi telâfi asla mümkün değildir!

Gel sen, kendine kendin gibi bir yâr seçmekten vazgeç de;
“Allâh”ı yâr seç!

3.5.1999

DERS ALMAK

Etoburlar...

Otoburlar...

Otoburlar, “**meee**” dedi!

Etoburlar, “**sus**” dedi!

Otoburlar, sesini yükseltti...

Çoban, köpeklerini saldı!..

Otoburları bir gaile sardı...

Birleşelim, hepimizi de ısıramazlar ya dediler...

Çoban, baktı köpekler yetmiyor, çevrede dolaşan bir kurdu yakaladı, tasmaladı; sürdü koyunların üstüne!

Kurt, sahibinin sesi oldu, seslendi koyunlara:

“Koyunsun sen, koyun kal”!..

Koyunları koydular ağıla...

Sağdılar onları, bağırta bağırta!

Dedi çoban, **“Daha ne istiyorsunuz ağılda özgürsünüz ya!”**...

Koç, koyunları sattıktan sonra; çoban dilediğini niye yapmasın ki koyunlara!

Koyunlar, koyun!.. Niye oynanmasın ki onlara oyun!

Koyunların görevi, etini vermek; sütünü vermek; daha olmazsa postunu vermek!

Ağaların işi, eti yemek, sütü sağmak; postu ayaklar altına serip, üstüne basmak!..

Çoban, koyunlardan yana olacak değil ya!..

Elbette, ağaya yaranacak, yaltaklanacak; köpekleri salacak; kurda tasma takıp, koyunları korkutacak!

Koyunlar, koyun yaratılmış! Özgürlükleri, ağılda salınmak; eşini bulup, çiftleşip, kuzulamak; etiyle, kemiğiyle, derisiyle, kuzusuyla ağaya kulluk etmek!

Ağa, ağa yaratılmış!.. Elinde tufengiyle at üstünde dolaşıp, çobanlara gözdağı verip; köpekleri ve kurduyla koyunları kontrol edip; onların etiyle sütüyle derisiyle beslenmek; gönlünden kopanla da çobanı ve köpekleri, kurdu beslemek!

Koyunlar bilmez **“Diyet”**i ki kesip versinler kollarını; kurtarsınlar başlarını!.. Köpekler terk etmez ki ekmek yediği kapıyı!.. **Kurt tasmayı yiyip kul oldu mu ağa kapısına, boynundaki özgürlük simgesi dik tüyler iniverirmiş ne gam; ağaya hizmet şerefiyle yaşar ya artık!** Yalnızca ara sıra anar eski özgürlük günlerini, gözleri yaşlı... Bağımsız bir şekilde dağda bayırda dolaşıp, istediği gibi bağırıp, özgürlük naraları attığı günleri!

Ağa, güçlü!..

Güçlü, haklı!..

Ağanın, tufengi var!..

Tufengin mermileri var!..

Mermilerin alacağı canlar var!..

İnsanlara, koyunlardan alınacak nice ibret var!..

“Bu kitapta her şeyi misallerle anlattık Biz size” diyor Kur’ân...

“Açıklanmadık hiçbir şey bırakmadık bu kitapta” diyor Kur’ân...

Biz ise, sadece bir cilt içindeki sayfalarda yazılı kelimeleri anlıyoruz **“kitap”** denince...

“OKU”nası “Kitap”ın yalnızca Kur’ân değil, içinde yaşamakta olduğumuz, ALLÂH yaratısı SİSTEM ve DÜZEN dahi olduğunu fark edemiyoruz...

Zor oyunu bozar!

Oyunu güçlü olan kazanır!

Güçlü olan oyunun kuralını koyar!

Namlu, **“rest”** dedi mi, hukuk **“pes”** der!

Ceylanın şansı aslana yakalanmamaktır!

Yel değirmenleri Don Kışot’lara daima galebe çalar!

Haddini bilmeyene, güçlü olan, dilediğince haddini bildirir!

Geçerli sistemi “oku”yamayan, elini dişlilere kaptırır! Yetmezse, boynunu da kaptırır!

Karanlıkta kendini aldatanın, sabahı hüsrarla başlar!

Evet, bu gerçekleri görmek için, fark etmek, idrak etmek ve gereğini yaşamak için, gökten birileri mi gelmeli mutlaka?

Mehdi mi inmeli gökten uzay aracıyla; Deccal mi beklemeliyiz ordusuyla hâlâ; yoksa İsa mı gelecek de koyunların özgürlüğü savaşımı verecek?..

Ne zaman mucize ve kerâmetler beklentisinden kurtulup, yaşamın

gerçeklerini fark edeceğiz?..

Ne zaman, âlimin cahilden; zenginın fakirden; güçlünün güçsüzden; silahlının silahsızdan üstün olduğunu; onlara dilediklerini yaptırabileceğini kavrayacağız?.. Kendi kendimize söylenip, kendimizi aldatmaktan ne zaman vazgeçeceğiz?..

Ağa güçlü...

Güçlü haklı!..

Çünkü güçlünün tufengi var!..

Gerçekler bu kadar açıkken dünyada, ne zaman akıllanacağız?..

Yoksa hiç mi akıllanma umudumuz yok bundan sonra?..

Koyun!

Gelen, baktı dedi... Koyun!

Giden, baktı dedi... Koyun!

Evet, etiyle, sütüyle, derisiyle tüm verimiyle koyun!

İnsan...

Yaşamdan ibret alıp; kendisini bu gerçekler ışığında ölüm ötesi yaşama hazırlayan... Düşünen; değerlendiren, yolunu ebediyet hedefine göre çizen varlık!

“Halife” insan!..

Ne zaman varoluş hikmetinden yüz çevirirse, bu yaşamıyla davetiye çıkarmıştır sıkıntı ve azaplara.

İnsanlar ne zaman **“Allâh”**tan ve ebedî hayata hazırlanmaktan yüz çevirirlerse; **“Allâh”** onları belâlara düşür eder!

Başlarına gelen belâlar, kendi elleriyle yaptıklarının sonucudur!

Etiket müslümanlığı, bilinçli **“İslâm Dini”**ni kabul edemedikçe, kişiler ne dünya huzuruna erer; ne de âhiret huzuruna!

İslâm Dini’ni kabulde, kişinin önce bilinçli olması şarttır. Sonra

neyi niye yapması gerektiğini anlaması...

Fetva, mazeret olmaz! Fetva, DİN'den sayılmaz! Fetva ancak istişari fikirdir!

İslâm Dini'nin geçerli olduğu ülkelerde, ferde, hiçbir konuda zorlama yapılamaz! Gerçek "laik" anlayış, "İslâm"ın prensibidir!

"İslâm Dini"ni bırakıp, insanların kısır anlayışının sonucu olan "Müslümanlık dini"ni esas alanlar; sonra da bunu eleştirmeye kalkanlar, sadece kendilerine yazık etmekte; etiketli giysileriyle, ciddiyetsiz görüntülere bürünmektedirler!

Köyde ağa olabilirsin; ama çağdaş şehirlerde seni adam yerine koymazlar!

O takdirde yapacağın tek şey kalır sonunda!..

Köyündeki uydu antenleri toplatıp; telefonları yasaklatıp, çağdaş dünya ile bağlantıları kopartıp; köyüne kapanmak!

Bugün, çıkarları dolayısıyla, seni hoş görüyormuş gibi yüzüne gülenler, yarın çıkarları bitti mi, seni çöp gibi bir yana koyarlar...

Dünya'nın efendi vatandaşları yanında saygınlığın, köy ağası olarak hiçbir zaman mümkün olamaz!

Onların standart ve yaşamlarını kabullenmedikçe, seni ancak maşa olarak kullanırlar!

Tatmin ediyorsa seni, köyünde ağalık; var devam eyle!

Bil ki, **"ötekiler"** seyrediyor seni!.. Bekliyorlar ellerine düşeceğin zamanı!..

Elbette bir gün senin için de denecek o musalla taşında:

"ER kişi niyetine!"

7.7.1999

KARA BULUTLAR

Yaratan yaratmış!.. Bir sistem çalışıyor... Bu bir mekanizma!.. Bir canlı organizma; “Evren”! Bizler içindeyiz onun!

Duygu yok o organizmada! **İşlevler ve oluşan sonuçlar** söz konusu yalnızca... Suya atılan taşın yayılan dalgaları gibi zincirleme etkilemeler söz konusu... Her oluş bir oluşun uzantısı; bir başka oluşun oluşturucusu...

Toplumlar, insan bedeni gibi... İnsan bedeni, evrenin minyatürü gibi!

Mikroplar çoğalınca, bedeni yiyip bitiriyorlar! Toplumda mikroplar çoğalınca, içinde buldukları toplumu yiyip bitiriyorlar!

Mikroplar acımasız! Mikroplarda acıma duygusu yok! Mikrop mikropluğuyla işlevini yapmada!..

Tarıya tapanlarsa, mikrobon hesabını tanrılarına sormada!..

Tıs!..

Mesajı alamayanlar **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm)’dan, avuntu arıyorlar hayal dünyalarında!

“*Kahrol mikrop*” diyerek tatmin aramada!..

Vücutlarındaki mikroptan kurtulmak için, mikrop zehirini şırıngayla bedenlerine boca edenler; iki ayaklı mikroplara ise uçan şırıngalardaki bir başka tür bombalarla yaklaşıyorlar!

Dün Bosna’da, bugün Kosova’da yüz binlerle insan, mikrop etkisi altında tükenmedeyken; tasavvufu hikâye etmişler, “**o da Hak**” masalıyla gönül eğliyorlar!

Yiyorlar, içiyorlar, yatıp kalkıyorlar; doyasıya, patlayasıya, çatlayasıya! Yaptıklarının faturasıyla karşılaşmayacakmışcasına!

Kara bulutlar kara kara toplanıyor gökte... Yayımlar yayılıyor mikropların da, onları seyredenlerin de üzerlerine...

Birileri de şırıngalarını dolduruyor semâlarda!..

Mikrop yayılıyor; zavallı hücreler yenilip tükeniyor; şırınga doldurulup enjekteye hazırlanıyor...

Faturası ödenmemiş hiçbir hesap kapanmaz!

Bosna’daki faciayı seyredenleri bekleyenler var!.. O defter de kapanmadı, muhasebesi görülmedi... Faturası ödenmedi!..

Ödenecek faturalar var!..

Kurban günlerinde kurban olanların da faturası var!

Mekanizma çalışıyor... Dişlilerde, acıma duygusu yok! Yalnızca birbirleriyle kucaklaşmayı bilir onlar! Aralarına girenin vay hâline!

Kara bulutlardan yağmur boşandı mı, altında kalan ıslanır! Yağmur düşünmez altında kalan iyi mi, kötü mü, diye! Hem de fena ıslatır!

Kötülük işlevini yapanlardan fena kara dumanlar çıkıp göğü kaplıyor... Avrupa’nın üstü kararıyor!

Avrupa’nın kararmasını fırsat bilip başka yerleri de karartmak için

Kara Bulutlar

fırsat bekleyenler var... Dalganın kendilerine ulaşmasını bekleyenler... Ulaşacak da, üzülmesinler! Çok can yakacaklar!.. Ama karabulutları gibi, kendileri de bâkî değiller!

Kara bulutlar önce kendilerini üretenleri yok ederler, sonra kendileri yok olurlar!..

Sonra Güneş doğar, gene bir gün iyilerin üstüne... Gene sağlamlaşır hasta, mikroplarından arınıp!

Devran döner! Karanlık aydınlık olur! Hasta, mikroplar ölünce, sağlığına kavuşur!.. Bir gün gelir bu çile biter. Herkes lâıyığına kavuşur!..

Beşeriyetiyle üzülenlerden bazıları, hakikatiyle seyirdedir!

Hastalığa yol açanları, hastalıklıları, hastalıkla tükenenleri; hastalığı oluşturanların temizlenmesini seyirde...

İnsan bu!.. Verecek neyi var ki... Kiminin bir camı... Kimininse koca bir dünyası ve içindekileri...

Kiminin ruhu, bedeninden, boğazından kara çalı çıkar gibi çıkarmış; kimininki yumuşak tereyağından kıl çeker gibi...

Bill Donahue'un yazdığı gibi **Zen**'den... **“Ölmeden ölürsen, ölmezsin ölünce”!..**

Ama yemek, yatmak ve para için yaşıyor, kimden ne kaparım, kimi nasıl kullanır sırtından ne kazanırım diye yaşarsan, işlevin mikropluk olur! Ateşi sipariş vermiş olursun kendine... Yanarsın!

Bazen de bilirsiniz, mikropları yok etmek için ateşe atarlar mikroplu bedenleri, elbiseleri... Bedenin elbiselerini... Ruhların elbiselerini! Cerrah hiç acımaz kangren olmuş organı kesmeye... Cerrah acıma duygusuyla değil, insanı mikroptan kurtarma merhametiyle yaklaşır hastaya...

Birileri de kangren olmuş alanları aynı bakış içinde temizlemeye

koyulduklarında, aradaki mikropsuz olanlar da, diğerleriyle birlikte temizlenir!

Küçük balığın büyüğü... Büyük balığın, daha büyüğü var! Görünmeyenin görüneni; görünenin görünmeyenini var! Tâ arşa kadar!

Ha, bir de arşı gökte taht ya da koltuk sananlar var! Kelimeden lafızdan öteye geçemeyip; beyni dört köşe olanlar var! Mezelik beyin olmaktan öteye geçemeyen, beyinler var!

Mecazı hakikat sanıp; gerçeği sembollerde arayan; dişi piliç **içinde** Allâh bulmaya çalışan taze bebek beyinler!

Allâh'ı içinde bulan(!); karşısındakinin de **içinde** arayan bebek beyinler!

İçinde?.. Neyin, kimin **içinde?..**

Benim **içimde!..** Senin **içinde!..** Dışının **içinde!..** Erkeğin **içinde!..** Mikrobu **içinde!..**

Geçmişten ibret almak ile kin tutmayı ayırt edemeyenlerin içinde!

Atomun mu **içinde?..** Hücrenin mi **içinde?..** Bedenin mi **içinde?..** Beynin mi **içinde?..** Ruhun mu **içinde?..** Varlığının farkında olmadığımız; ancak belki de bir hücreni teşkil ettiklerimizin ruhunun mu **içinde?..** Onların bile farkında olmayanların nûrlarının mı **içinde?..**

Ya da sonsuza kadar sürecektir bu hayal âlemimizin mi **içinde!..**

“**Allâh âlemlerden Ğaniyy'dir**”... Seslenişini duyar gibiyim...

Ahmed Hulûsi diyorlar birileri bana; “**ben**” kimim? Bir âlem mi? Bir zerre mi? Neyimle, kimim; neyim?.. Kime sesleniyorlar bu isimle?..

Hadi, biraz balık ya da zeytinyağlı dolma yiyip, falancayı dinleyip, yatağa gidelim!.. Ya da zevkimize uyacak birini bulalım! Neyimize

Kara Bulutlar

gerek bu kadar soruyla, onların getireceği sorunla uğraşmak!

Bize kolaylaştırılmamış ki, bunlarla kafa yormak! Her kuş sürüsüyle uçar! Herkes ne için yaratılmışsa, ona o iş kolaylaştırılır.

Hulûsi, sana nelerin kolaylaştırıldığına bak da, anla ne için yaratılmış olduğunu; ona göre sürünü ara! Bırak yatak için yaratılmışlar yatağa; hücre için yaratılmış mikroplar hücreye, kurabiye için yaratılmışlar kurabiyelerine kavuşsunlar!

Mikrop mikropluğunu yapacak; kimileri kara bulutlar oluşturacak; kimileri dünyalarında yaşayacak; kimi de “**Allâh**” arayacak!

Kiminin yârî, kara toprak; kiminin ki de “**Ğaniyy Allâh**”!..

Devran dönüyor... Kara bulutlar toplanıyor... “**Allâh’a firar edin**” uyarısı da hâlâ geçerliliğini koruyor!

29.3.1999
New Jersey-USA

UYANMAK

Her sabah, değişik bir rüyadan uyandığımız hâlde; acaba ne oluyor da, dünya rüyasından, beklemediğimiz bir anda uyanıvereceğimizi düşünemiyoruz?..

Uyandığımızda, didişecek birileri kalmadığını gördüğümüzde, acaba hangi şartlar altında olacağımızı düşünüyor muyuz?..

Birbirimizin imtihanı olduğumuzun farkında mıyız?..

Akıl hastalarıyla, şizofrenlerle, diktatörlerle, erken bunayanlarla, zekâ özürlülerle, kişilik sorunu olanlarla, aşığılık duygusuyla yaşıyanlarla, tepeden bakanlarla, **imtihan içinde olduğumuzun farkında mıyız?..**

Onlar, nasıl olsa, içinde buldukları hâllerin sonuçlarını yaşayacaklar, uykudan uyandıktan sonra! Ama **ya onlara takılıp kalanlar!..**

Onlar, çoğunlukla **çevrelerine fitne** olurlar!

Onların neler yaptıklarını, gerçeğiyle, yakın çevreleri bile çoğunlukla bilmez! Onlar, kendilerini, farklı takdim ederler; ama arka planda yakınlarının bile bilmediği, kendilerinden beklenmeyen

birtakım davranışlarda bulunurlar! Bu yüzden de, en yakınları için bile, fitne olurlar!

Fitneden korunmanın yolu, ilme tâbi olmaktır!

Fitneniz, o fitne sizi etkilemez olana kadar son bulmayacaktır!..

Tek şansınız, o fitneye bağışıklık kazanmaktır... Dünya’da... Ya da kabir âleminde... Veya cehennemde!..

Eğer uyandığınızda pişman olmak istemiyorsanız, yaşam boyu sizi bırakmayacak olan fitnelere takılıp kalmayınız!

İnsanları tanımak istiyorsanız, ayaklarına basın; ama sonucuna katlanmayı da göze alın!

O zaman testi eğilecek ve içindeki dışarı akacaktır!

Olgunluk, kişinin maddi veya manevî menfaati zedelendiği zaman belli olur!

Birisi, birilerine kendini kabul ettirmek için çaba sarf etmekten geri kalmıyorsa, kendine veya ilmine güveni yok, kişilik sorunu var demektir!

Diyelim ki ben, insanların dolduruşuna göre hareket eden bir insan olarak nitelendiriliyorsam... Bunu değiştirmeye uğraşırsam, onu muhatap almış; kendimi, ona ispat çabasına girmiş olurum. Bunu diyene karşı bana düşen, “**Allâh selâmet versin sana!.. O zaman sen kendi değerlerinle devam et, benimle vakit kaybetme**”, demek olacaktır. Beni, değersiz bulanlar da olacaktır elbette...

Olaylar ve çevremdekiler; benim ilmimin, imtihan sorularıdır!

Çevremdekiler, aklını kullanabilenler de olabilir; yaşam boyu aklını tatile çıkartmaya karar verip, **duygularıyla yaşamayı seçenler** de... Bu durumda yapılması gereken, “**ilmi**” at gözlüğü yapıp; **aklınla ilmin yolunda yürümektir.**

Uyanmak

Hayatta, çevrenizdeki hiç kimseyi örnek almayın! Unutmayın ki, kul kusursuz olmaz!

İnsanlarla, ilim için arkadaşlık edin, dedikodu için değil!..

Dedikodusu olanın ilmi yoktur; bunu kesin bilin! İnsanları çekiştirenlerin, bilgisi ne kadar olursa olsun, nefis mertebesi “emmâre”dir; bunu hiç aklınızdan çıkartmayın!

İlme sarılın ve ilmin yolunda yürüyün!

Yazdığım bilgilerden yararlanarak yaşamına yön vermeyenlere; dedikodu ve çekiştirmelere devam edenlere; beni görmek de hiçbir yarar sağlamaz!.. **Bedeni görmeye değil, size ulaşan ilmi görmeye çalışın!** Bedensel beraberlik, dedikodulara ortaklık getirecekse, uzak durmak çok daha hayırlıdır!

İnsanların bedenine yönelen, bir gün mutlaka o bedenden kesilecek ve yalnız başına kalacaktır... İlme yönelen ise, asla mahrum kalmayacaktır!

Kişileri örnek alan, o kişinin aklına yatmayan bir davranışı dolayısıyla, bir gün mutlaka önemli bocalamalar geçirir.

Allâh Rasûlü'nün getirdiği **ilmi değerlendiren** ise, asla pişman olmaz; ve **o ilmin yolundan** hedefine ulaşır.

İlmi değerlendirmeyen ise, gaflet uykusuna ebeden devam eder...

Uyanmak, Dünya'da mümkün olabilir...

“Mâlik-el mülk, mülkünde dilediği gibi tasarruf etmededir; bunu da başıma musallat eden O'dur” diyebilirsiniz... O zaman, yolda üzerinize havlayarak saldıranla uğraşmaz, **Sahibi**'ne seslenirsiniz!

Havl ve kuvvet Allâh'ındır! Sınanma sırasında yapılacak iş, Mülkün sahibine yönelmektir...

Yoğun imtihan ve fitne günlerine ilerliyoruz...

“Ben Allâh için varım. O, mülkünde dilediği gibi tasarruf eder, ne dilerse onu yapar” diyebilirsek, yakın veya uzağımızdakilerden bize isâbet edenlere rağmen, sonuçta kazanan biz oluruz.

Yönelişimiz, **“Mülkün Sahibi”**ne olmaz da, maşasına olursa; seviyemiz de maşanın seviyesi olur! Kınadığımızla aynı koltuğu paylaşırız!

“Allâh’a firar edin” âyetini dışa değil, **içe doğru olarak** algılayamazsak; bunun gereğini yerine getiremezsek; **hayalimizdeki tanrının kulu olarak** tüm geleceğimiz yangında geçer!

Dostlarım, lütfen şunu aklınızdan çıkarmayın; yaşadığımız olayların sert dalgaları altında gaflete düşüp, şu gerçekten perdelenmeyin...

Biz, eğer **“Allâh”**a iman edenlerden isek, **“Allâh ahlâkıyla ahlâklanmak”** ve bunun gereğini yaşamak için varız!..

Allâh’a imanla vola çıkıp; “mülhime”den sonra, birimselliğine tanrısallık atfederek, “küfrü mutlak”a girip; “Nefsi emmâre”ve düşen; sonra da hatasını fark edemeyerek; ya da fark etse de gururundan ötürü kabullenemeyerek, bu hâl üzere ölen çok kişi vardır ki; onlar, çevreleri tarafından bilgilerine ve söylediklerine bakılarak “velî” sanılmışlardır!

“Velî”den Kurân’ın izin vermediği hâller sâdır olmaz!

“Velî”; dedikodu, gıybet yapmaz, insanları çekiştirmez; nankörlük yapmaz!

“Velî”; insanları kendine kul köle etmez! Onları, çevresinde el pençe divan durdurup, kişisel tatminle uğraşmaz!

“Velî”; Settâr’dır, örter kusurları, yanlışları! Bağışlayıcıdır; görmezden gelir hataları...

“Velî”; insanlara laf yetiştirip, onları mat etmek, küçük düşürüp kendini yüceltmek için savaş vermez! Haklılığını ispat gayreti içine

girmez!

“Velfi”; bilir ki, herkes hak ettiğiyle beraber olur; lâıyııyla beraber uçar!

“Velfi”; ilmin kıymetini bilir; insanların peşinden koşup, ilmi ayağa düşürmez!

Çünkü, “Velfi” mutmaindir ilminde ve hakikatinde; “mülhime” bilgisinin fitnesinden ve “emmâre”nin göbeğinden uzak yaşamaktadır!

İlimden sonra hevâsına tâbi olup; “mülhime bilgisini” kullanarak, “emmâre” nefsanıyetiyle insanlara tahakküm etmeye çalışanlar, sonunda hüsrana uğrayacaklardır!.. Onlara tâbi olanlar da!..

Allâh, beni ve inananları bu gibilerden uzak eylesin!

26.4.1999

SINAV

“Biz sizi imtihan ederiz...” ile başlayan cümleler...

Başlarız düşünmeye... Kim bu bizi imtihan eden?.. Neden bu imtihan denen olayları oluşturup, bizi de içine atveriyor!

Sanki, kazanıp kazanmayacağımızı bilmiyor mu?..

“Hakkındaki hükmüm bu!” dese yukarıdaki; bizde itiraz edecek mecâl mi var?..

Kazanamazsak ne olur?..

Ne zaman veya ne zamana kadar imtihan?!.

Uzayıp giden bir yığın soru yumağı düşünebilen beyin için...

Biz sanıyoruz ki...

Yukarıdaki biri, bizim için bir şeyler düzenledi, biz Dünya'ya gelmeden birkaç saat evvel!..

Sanıyoruz ki...

Güneş, bizim için doğup batıyor!!!

Mevsimler, bizim için değişip duruyor!..

Buğday, bizim için yeşerip, koyunlar bizim için kuzuluyor!..

Felekler, Dünya üzerinde yaşayan bu fakîr için yaratılmış ve dönmede!

Yıldızlar, süpernovalar benim için yaratılmış galaksidede; benim için patlayıp duruyor!

Yağmurlar benim için yağıyor; bitkiler benim için doğup yeşerip yayılıyor!

“Geç anladım taşın sert olduğunu!..

Ateş insanı boğar; su yakarmış!!!

İnsan yaşamın gerçeklerini(?)...

Benim yaşıma (54) gelince anlarmış!??”

Uydurma, uyarlama; anlayışımı insanlara sergileme!..

Akıllı adamlar benim yorumlarıma güvenmiyorlar...

Dünya, onların hatırına dönüyor; Güneş, onların hatırına ışık-ısı yayıyor!

Onlar kendi çabalarıyla para kazanıp; kendi özgür irade ve akıllarıyla bu mertebeleri elde ediyorlar!

Güneş yılı itibarıyla yeryüzünde ortalama sekiz saniye yaşayan insanoğlu; kendini yeryüzünün hâkimi görmeyi bırakın bir yana, göklerin hâkimi olmaya çabalıyor; hayvanî duygularından arınamadan!

Tahakküm, zorlama!.. Tam zeki hayvanlara yakışan duygu!

İnsan olmanın sınavı ise yaşam boyu devam...

Evet, nereden geliyor bu sınav ve kim düzenliyor soruları?..

İnsansılar...

İnsanlar...

Sınavlar insanlar için!..

Sorular; kendini içinde bulduğu olaylar!..

Sınıf geçme şartı, sorulara doğru cevap verebilmek...

Doğru cevaplar, RASÛL'den ulaşılmış bizlere... Kitap'ta yazılı...

İnsana yakışan temel prensipler bildirilmiş!

Sen, olaylar içinde bulmuşun kendini, bilinçlendiğin günden bu yana... Hususi biri, olayları senin için düzenlemiyor!..

Yaratan, **“Sistem”**i yaratmış... **“Kendini tanı; kendindeki beni bul ve “Ben”imle yaşa; Bana yakışır şekilde”** demiş... **“Benim ahlâkımla ahlâklan”** demiş...

Her dem, bir olayla karşı karşıyasın!

Güneş, senin için doğup batmıyor; yağmur, senin için yağmıyor!

Sen olayların içinde buldun kendini, elinde olmayan bir zaman ve ortamda... Olaylar kendi yolunda akmaya devam edecek!

Sen...

Ya karşılaştığın olaylar içinde, RASÛL'ün haber verdiği şekilde, kendi hakikate yakışan bir biçimde; ilmin gereği olan davranışlar ortaya koyarak, hakikate bir adım daha yaklaşacak; yakîninin meyvelerini derleyeceksin...

Ya da... İlmî ve aklını bir yana koyup; şartlanmaların, ilkel değer yargıların, duyguların istikametinde davranışlar ortaya koyacak; sahiplik düşüncesi ve duygusuyla yaşamına yön verip, sonuçta pişmanlıkları oynayacaksın! Boşa geçen, değerlendiremediğin zamanı, yapman gerekirken yapmadıkların sonradan asla telâfi edemeyeceksin!

Karşına her dem gelen, her olay, **ilminin imtihanıdır!**

Ya, doğru cevabı vereceksin, doğru cevap seni başka sorulara aktartacak; ya da yanlış cevap seni daha başka sorularla karşılaştıracak!

Doğru veya yanlış, cevaplayıp geçtiğin soruya tekrar dönme şansın yok!

Sistem acımasız!

Sistem kesin!

Sistem katı!

Sistem senin için yaratılmamış!.. **Sen, sistem içinde buldun kendini!**

“Felekleri senin için yarattım”ın muhatabı, Hakikat-i Muhammedî; NOKTA!

Senin-benim et-kemiğim ise, ancak kurda kuşa yem!

Haddini bilmeyene bildirecek, toprak altına girildiğindeki yaşam!

İnsan, yarınki rahatını olduğu gibi; ölüm ötesi yaşam rahatını da düşünebilecek asgari akla sahip olandır!

İnsansı ise, laf salatası ile ömrünü sürdürür; ancak **“ötekiler”**in sofrasına salata olacak beyniyle!

Bakıyorum boşa geçen 54 senelik geçmişime... Ne elde var, ne avuçta!

Zâhirim muhtaç; bâtınım muhtaç!

Zâhirim fakîr; bâtınım fakîr!

Hâlâ fark edememişim sistemi hakkıyla!

Hâlâ anlamamışım taşın sert olduğunu!

Hâlâ mucize, kerâmet bekliyorum!

Güneş'in benim için, batıdan doğmasını; şeytanın şeytanlığını, deccalin deccallığını benim için bırakmasını istiyorum, bekliyorum!

Sistem sesleniyor hâl diliyle her an bana; ama kulaklarım sağır olmuş, duymuyor!.. Gözlerim kör olmuş görmüyor!.. Kalbim sanki mühürlenmiş, **algılamıyor sistemin gerçeklerini!**

Ekmeden, biçilmediğini!

Ne ekersen, onu biçeceğini!

Pahasını vermeden, hiçbir şey alamayacağını!

“İnsan” etiketli mahlûkatı insanların, asla “insan” olarak değerlendirmedeğini!

“Ötekilerin” insanlara hiçbir düşmanlıkları olmamasına rağmen; ortamlarına gelen kuvvesiz insan ruhlarına, timsahın bir ördeğe, aslanın bir ceylana, insanın bir kuzu yada tavuk veya balığa yaklaşır gibi yaklaşacağını, bir türlü fark edip kavrayamıyor, hissedemiyorum!

Oysa bunlar, sistemin gerçekleri!

“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in yaratmış olduğu “Sistem”in gerçeklerini fark edebilenler, uyarıyorlar bizleri...

Sistemin gerçeklerine her ters düşüşümüzde, bir kez daha yanmamıza rağmen, el an ısrar ediyoruz o gerçeklere göre yaşamamakta!

Sonra da öteye dair mucize beklentileri içine giriyoruz yeniden!

Kaybettiklerimizi, yitirdik! Bari bundan sonraki sınavları verebilsek!..

10.5.1999

CENNET

Kimi istiyor cenneti... Kimi istemiyor!..

İstemeyenler, cehennemi tercih ediyor. Zira, orada olacakmış bütün ülkelerin güzelleri, dansözler, şarkıcılar... vs...vs...

Bazıları da, cenneti bu türden tahayyül ettiklerinden; “**Ne yapayım ben cenneti, bana seni gerek**” demiş... De, o “**seni**” kelimesi ardındakini elbette ancak kendi bilir... Bilemiyoruz o kelimeyle neyi amaçladığını...

Peki nedir cennet yaşamı?..

Bostan, bahçe anlamında kullanılan “**Cennet**” kelimesiyle **sembolize** edilen ortam veya boyut nasıl bir şey?..

Kimler o ortama girecek?.. Nasıl girecek?.. O ortam nerede?.. Orada nasıl yaşam var?.. Sorular pek çok!.. Cevap..?

İrdelersen, ya kâfir derler, ya münkir!.. İnsan olarak, düşünen beyin sahibi bir fert olarak, merak etme ve araştırma! Hakkın yok çünkü!

Sana yasaklamış bunları sorgulamayı, cevap verme cehli ve

acziyeti içinde olanlar!

Ama bizde merak var ya!.. Serde araştırmacılık ruhu var ya!.. Geçmişte de bu konuyla ilgilenmiş pek çok ermiş var ya...

Ben de kurcaladım bu konuyu onlardan... Sonra, aldıklarımı, biraz da bu devrin ilmî gelişmeleriyle sentez yapıp yorumladım... şimdi algıladıklarımı, içinde bulunduğum ortam elverdiğince, anlatmaya çalışacağımı... Adımı dikkatli atmak gerek; tahtalar hayli koflaşmış zira!

Tekrar edeyim... Bunlar benim kişişel yorumlarımdır... Yorumlarımı diler değerlendirirsiniz; dilerseniz güvenilmez bulur; böyle de düşünen varmış deyip, bir yana koyar; fırsat bulunca da doğru bildiğimizi bize yazarsınız. Elbette bu konuda soracaklarımızı da kabullenmek kaydıyla!

nce şu tasnifi yapalım...

Dünya yaşamının cennet kavramı var; kendi şartları içinde...

Kabir âleminin cenneti var; kendi şartları içinde...

Mutlak mânâda cennet var... Kendi şartları içinde...

Bazıları “Cennet” kavramını, bunlardan **yalnızca biri** için kullanınca, olayın anlaşılmasında çok gtkler yaşanıyor...

“**Dünya cenneti**” denince, bundan kişişinin tabiatına uygun gelen, zevklerini tatmin edebildiği bir ortam anlaşılıyor genelde... Yanı sıra, içinde bulunduğu manevî âlemdeki huzur da anlaşılabilir. Tabii, bu kısa süreli de olabilir; uzun süreli de...

“**Kabir lemi cenneti**” ise, bir hayli farklı “**Dünya cenneti**”nden! Kişi, mezarda yaşanan maddesel algılamalı boyuttan, kabir lemine geçtikten sonra... Eğer, kıbeti cennet olacak ise, yaşamı “**Kabir cenneti**” denen bir biçimde gelişme gösteriyor.

Kişi, kabir lemine geçtiği andan itibaren, cehennem ve cennet

boyutlarını algılamaya başlıyor, **ruhanî algılama sistemiyle!** Burada, beş duyu yok artık... Onun yerine, **kendisine ulaşan dalga boylarını Dünya’da edindiği kapasiteye göre algılayıp, değerlendiren bir ruhî algılama sistemi** var... İsterseniz buna, “**ruhun beyni**” adını verelim, anlatımda kolaylık olsun diye...

Kabir âleminde yaşamakta olan kimse, bir yandan cehennem boyutunu seyrederken ve bundan büyük korku duyarken; diğer yandan da, cennet boyutunu seyretmekte; bunun özlemini çekmekte; bu arada **kendi türünden ve boyutundan ruhanî varlıkları ve ruh boyutuna tenezzül etmiş melâikevi** de algılamaktadır.

Rüyada, nasıl belli duygular ve düşünceler belirli sembollere bürünerek kişi tarafından seyredilmekte ise...

Kabir âleminde de kişi, bir tür rüya gibi, Dünya’da edindiklerinin getirisini otomatik olarak seyretmekte ve yaşamaktadırlar. Bazen zevkle, bazen kabûslar şeklinde!

Artık Dünya ile iletişimi kesilmiştir... Yalnızca, Dünya’dakilerin kendisi hakkındaki yönlendirilen düşüncelerini ve dualarını, anladığı kadarıyla Kurânsal mesajlarını almaktadır... Fakat bütün bunlar onu uzun süreli meşgûl etmemektedir. Bu tıpkı, tek yönlü çalışan bir receiver (alıcı) gibi olmaktadır. Ruhun beyinde oluşan dalgalar, bizim beynimizin alma kapasitesinin çok üstünde olan yüksek frekanslı dalgalar olduğu için, onların alınması insanlar tarafından mümkün olmamaktadır. İnsan beyinleri bazı şartlarda, en fazla Cin boyutundakilerin dalgalarını değerlendirebilmektedirler.

Kabir âlemi yaşamında, uykuda yaşadığımız duyguları, çok daha fazlasıyla ve çok daha yoğunluklu olarak yaşayacaksınız.

Bu durum “Sistemin kıyameti” dediğimiz, Dünya’nın Güneş tarafından yutulması evresine kadar devam edecektir.

Güneş, Dünya’yı yutmaya başladığında; Dünya’nın manyetik alanı ortadan kalktığında, **bütün insan ruhları, otomatik olarak kendilerini bizim anlayışımıza ve yapımıza göre “Cehennem”**

olarak tanımlanan Güneş'in, dalga boyutlu yapısı içinde bulacaklardır...

Bu evre, “insanların kabirlerinden çıkması” olarak tanımlanmıştır.

Dünya'da “**ibadet**” (hakikatleri olan Allâh'a ait özelliklerin kendilerinde açığa çıkması) adı verilen çalışmalara gereken önemi vermiş olanlar; bu çalışmalar sonucu edindikleri **NÛR** ile, enerji ile, kendilerini cehennem ve içinde yaşamakta olan canlılarının ortamından kurtarıp, cennet boyutuna geçiş yapacaklardır. Sahip oldukları **NÛR** oranının getirdiği hız nispetinde...

Cehennemden kaçış; Ruh bedenlerin cehennem ortamında terk edilmesi ve **NÛR** bedenle **yeni bir boyuta geçilmesi** suretinde olacaktır!

Nasıl madde beden, Dünya'da bırakılıp, ruh bedenle kabir âlemi ve cehennem boyutuna geçildiyse; **ruh beden de cehennem boyutunda terk edilerek, NÛR bedenle cennet boyutuna geçilecektir!**

Esasen âlemdeki her yapıda, **ruh** ve **nûr** boyutları mevcuttur! Mesela Güneş'in dahi **ruh** ve **nûr** boyutu vardır. Gözümüzün algıladığı ise, Güneş'in madde-gaz boyutudur. Bu yüzden de **Güneş içinde yaşamakta olan “ruh boyutu ve nûr boyutu canlıları”ni algılayamamaktayız!**

Ruh gözü ile görenler o boyutu; Nûr boyutunu algılayabilenler ise, elbette ki, o boyuta dair algılamaları yapmaktadırlar.

Nûr boyutunda, ruh boyutunda olduğu gibi bir sâbit beden görüntüsü, şekil yoktur! Burası salt bilinç boyutu olup, bilinç tahayyül ettiğini canlı olarak anında yaşar! Rüyada algılanan maddesi yaşam duygusuyla!

Cennetteki kişinin kudreti, kendindeki vehim kuvvesini kullanabildiği miktardadır... Bu esasen Dünya'da dahi böyledir!

Cennet

Ruh boyutundaki beden görüntüsü, şekli genelde; kişinin Dünya'dan ayrıldığı andaki son görüntüsü üzerinedir.

Nûr yapılı birimler ise bir beden veya şekille bağımlı olmayıp, dilediği beden şekline bürünebilir...

Nûr boyutundaki cennette yaşayanların tümü, gerçekte nûr yapılı, şekilden berî bilinç varlıklardır; algılayanın veritabanına göre görüntü verirler.

Kabir âlemindeki sorgu meleklerinin, herkese değişik gelmesinin de nedeni budur.

Cennet boyutunda, **o kişinin ilmiyle sınırlı olmak şartıyla, Allâh isimlerinin özellikleri açığa çıkacak**; o boyutta yaşayanlar; Allâh'ın kuvvet-kudret ve yaratıcılığıyla, diledikleri her şeyi istedikleri anda, istedikleri şekilde yaşayabileceklerdir!

19.4.1999

KANDIRAMADIM

Yutturamadım bilgisayarıma!

PC’de yazarken, yaptığım harf hatalarını düzeltme görevini yapan bir alt program var... Bu alt program, bir kelimeyi yanlış yazarsam, hemen ana programın devreye girip, kelimenin yanlış olduğu yolunda ikaz etmesini sağlıyor... Bende ise o alt programın çalışmasını sağlayan “mssp2_tr.lex” dosyası kayıp!.. Bu yüzden, yazarken yaptığım hataları, otomatik olarak görme imkânım yok...

Sordum bilgisayarıcı arkadaşlara, onlar da bulamadı ki, bana yollasınlar!

Ben de hemen Türk zekâsını devreye sokup, olaya çözüm getirmeye çalıştım...

“mssp_tr.lex” dosyasının adını değiştirdim “rename” ile ve oraya “2”yi ilave ettim... Oldu “mssp2_tr.lex”!..

OLMADI!

PC’ye yutturamadım!.. Kandıramadım PC’yi!..

Lisanı hâl ile bana şöyle cevap verdi PC:

“Et beyinli sen de!.. Bol sıfırlı enflasyon beyinli!.. Zekân sıra beni

kandırıp, çıkarına ulaşacağını sandın değil mi?..

İsim değiştirmekle, içerik değişmeyeceğini ne zaman anlayacaksın?..

İçerikte benim aradığım olmadıktan sonra, ne kadar isim değiştirirsen değiştir, arzuladığına kavuşamayacağını ne zaman anlayacaksın?..

Hiç mi aklın yok!

Ne kadar zeki olursan ol, akıllı olmadıkça hiçbir yere varamaz; sürünmekte devam edersin!

Sistemden akıllılar yarar sağlar!.. Zekiler ise nal toplar!..

İsmi “sûfi” koymakla, adamın içi, şuurı sūfi mi olur?..

İsmi “müslüman” koymakla, bilinci “İslâm’ı kabul etmiş” mi olur?..

İsmi “mütevekkil” koymakla, adam “tevekkül sahibi” midir?..

Adı “mümin” ise, “şuurunda iman mı vardır”?..

İçinden çıktığın ülkenin nüfusu, yüzde 99 Müslüman diyerek, insanlar, senin gibi beni de aldatmaya kalksa da; yüz binde kaç tane “iman ehli” ve kaç tane “İslâm Dini’ni anlayarak kabullenmiş” insan vardır?

Senin yazdıklarını “oku”duğunu sandığın insanlardan kaç, yazdıkların istikametinde yaşamlarına yön verecek şekilde “oku”yorlar?

Sonra da, “Biz Ahmed Hulûsi’yi okuyoruz”, diyebiliyorlar?

Sen hiç, gül denmekle, devedikeninin yapı; şeker denmekle sulfatanın tad değiştirdiğini gördün mü?

Sen bu zekânla, ellerinle ürettiğin benim gibi bir PC’yi bile kandıramazken; kendini Yaratana nasıl aldatıp; adını, “mümin”, “müslim” koymakla cennete gireceğini sanıyorsun!

Kandıramadım

Et beyinli!

Hormon yemekten, beyninin devreleri altüst olmuş!

Beyinsiz yaşam, genel yaşam tarzın olmuş!

Okuduğunu anlamadan, gereğini yaşamadan, jimnastik yapar gibi namaz kılarak, tanrını kandırmaya çalışıyorsun!

Günde 36 defa ölü kardeşinin çiğ etini yerken, oruçlu olduğunu iddia ediyorsun! Yamyamlık yaşam zevkin olmuşken, vahşileri eleştiriyor; onlara atıp-tutuyorsun!

Hayatında bir defa "Kelime-i Tevhid"i fark etmemiş; "Kelime-i şehâdet"in ülkesinden geçmemiş insanlara, "evliya"dan, mürşit, diyorsun!

Ne zaman anlayacaksın, içeriğin, kavramın önemli olup, ismin sonradan geldiğini?..

Ne zaman idrak edeceksin, isimlendirmekle, müsemmanın değişmeyeceğini?..

Ne zaman kavrayacaksın, yaşam düzeninin içeriğe göre sistemde gelişme gösterip; her birimin içeriğine göre sistemde yerini alacağını?..

Hâlâ anlamayacak mısın, "Ben şuyum" demekle "şöyle olunmayacağını"?..

Sen bu et beynini, en az benim inorganik beynim kadar bile çalıştırmadan, aklını kullanmadan, nasıl düşünebiliyorsun cennete girebileceğini?..

İşin gücün başkalarını adam(!) etmeye uğraşmak, onların kılık-kıyafetlerine şekil verip, devleti Müslüman etmeye çalışmak!!!

Be hey gâfil! "İslâm"ın bahçesinden geçmemiş, "iman"ın nelere, nasıl olması gerekliliğinin ucuna değmemiş bu içeriğinle; ismin ne olursa olsun, hiçbir yere varamayacağını ne zaman anlayacaksın?

"Âhir zamanda adı mümin, müslim olan bin kişinin bir mescidi

dolduracağı hâlde, içlerinden birinde bile iman bulunmayacağı”
yolundaki ALLÂH RASÛLÜ işaretini hiç mi dikkate almıyorsun?

Dünya nüfusunda, Müslümanların ilk defa Hristiyanları geçip, sayıları 1.5 milyara uzandığı yazıldıysa; sen, içeriğin bu sayıda mı olduğunu düşünüyorsun?

Aldatma kendini!

Kandırma kendini!

İçler acısı pişmanlığa salma kendini!

Tüm yaşamın, kelimedede ve isimde geçti!

O yüzden bir defa bile “OKU”yamadın Kutsal Kitabı!..

O yüzden “OKU”yamadın Kur’ân-ı Kerîm’i!..

Hep kelimededen yola çıktın ve bu açmazın içine düştün!

Şunu anlayamadın!

İsimler, kelimeler yalnızca birer işaret levhalarıdır... Sen o işaret
levhalarını yüklenip, kendini zengin sandın!

Ahmak, bilgi ezberleyip, kendini âlim, ârif, velî sandı!..

İçerik?.. Bomboş!.. Tamtakır!..

Amaç, içeriğe ulaşip onu elde etmektir!.. İşaret levhası
koleksiyonu yapmak değil!

“Riba”, dedi; sen ise bunun hangi uygulamanın ismi olduğunu anlamadan, enflasyonun yüzde yüz olduğu ülkede, üç kuruşu olan ihtiyarı, emekliyi, “FAİZ”ci diye değerlendirip, ateşle korkutup, ele muhtaç ettin!.. “Kâr payı” ismiyle, önce “faiz” dediğine bu kez helal elbisesi giydirdin!

“Harama bakma” dedi; gözüne gözlük, kafana örtü koyup, eve TV sokmadın!.. Oysa “bakma”nın, “haram olanı arzulama!” içeriği taşıdığını anlamadın!

Tüm yaşamın, denizin üstünde kelimeler teknesinde geçti, bir türlü

kavram ve içerik denizine dalamadın!

Kelime ve isimler perdesinden bir kere olsun geçemedin!..

“Allâh” dedi; *Tanrı* yaptın!

“Rasûl” dedi, *peygamber* ettin!

“Semâ” dedi, *gök* ettin!

“İslâm Dini”ni yani “ALLÂH Sistem ve Düzenini kavra” dedi, “Müslümanım” diyerek işi bitirdiğini sandın!

Şuurunda zerre kadar Hz. Muhammed’in tebliğ ettiği “iman” anlayışı yokken; “müminim” diye kendini etiketleyerek, “iman” içeriğine sahip olduğunu ZAN ve iddia ettin!

Daha beynin mikrovoltun üstüne çıkmamışken, evrensel aydınlatıcı “mürşit” olduğunu sandın!

Zavallı et beyinli, isim ve kelime perdeli, hayal kulu!..

Şuur olduğunun bilincine ermemiş; “yukarda Allâh var” diyen, tanrı kulu!..

Sen bu bol sıfırlı kafa kağıdınla, ülkende, değerliyim diye kendini aldattırısın; ama, her rakamı değer olan “ötekiler”in ülkesine gittiğin zaman; sıfırlarının sıfır olduğunu gördüğünde, hâlin nice olur bilemem!

Haydi var git, kendini aldatmaya devam et!.. Kendini, âlim, ârif, velî, mürşit, müceddid, mehdi diye aldatmaya devam et; ve bu arada birazcık akıl bulursan, bir akıl hastanesinde kendine oda ara!

Belki sana orada, önemli olanın isim ve kelime değil; içerik ve kavram olduğunu fark ettirebilirler! Seni kelime ve isimle uğraşmak yerine, onların işaret ettikleri, olayları ve kavramları irdelemeye yönlendirebilirler!

Umarım bundan sonra, içerik değiştirmeden isim değiştirerek bir yere varamayacağını anlamış; beni boş yere oyalamaktan vazgeçmiş olursun!”

Tövbe, estağfirullâh!

Bir harf ile oynayıp, zeki Türk milletinden bir fert olarak, soruna bir çözüm bulayım, dedim; işitmediğim laf kalmadı! PC, benden akıllı çıktı!

Kahrol, gerçekleri acı acı yüzüme vuran PC!.. Çernobil virüsü gelsin hakkından!..

Doğruları hazmedemediğimiz yerde, biz de işte böyle kaba güçle örteriz onları! Yaşasın virüsler, virüslüler! Onlar gelir gerçeklerin hakkından hepsini imha ederek; ve de sonuçlarına katlanarak!

Elbet bir gün, seninle başa çıkacak üç paralık bir **akıl bulabilirim** bir yerlerde...

Bunun için de, bugünden tezi yok, bizim “Wayne”deki “Homedepot”dan aldığım, kripton ampullü el feneriyle dolaşmaya başlayacağım, yağmursuz bulutsuz Güneş altında, açık havada dolaşmaya, akli aramaya!..

1.5.1999

HOR GÖRME!

Satın alınanlar...

Lease yapılanlar...

Kiralıklar...

Kiralayanlar...

Kaba güçle yaşayanlar...

Hayvanlar, bilindiği gibi kaba güç kullanarak yaşarlar... Gözlerine kestirirler, saldırırlar!.. Ele geçirecek güçleri varsa, ele geçirirler... Onu yiyerek rızıklanırlar!

Avının gözyaşları ve haykırışları hiç umurunda değildir hayvanların!

Onlar için önemli olan, kendilerinden güçsüzü açıktan ya da hile ile yakalayıp yemektir!.. Canlı canlı parçalamaya başlarlar hayvanlar avlarını... Çocukları varmış, eşi varmış; onunki de canmış; hiç böyle düşünce ve duygular bulunmaz hayvanlarda! Düşünce ve duygudan mahrum var oldukları için de **“hayvan”** denmiştir onlara!

Hayvanlar anlatılmakla bitmez! Kimi iki ayaklıdır, kimi dört ayaklı, kimileri de çok ayaklı!

İnsanlar ise çeşitli şekillerde geçinirler...

Kimi satılıktır...

Kimi leasing yollu alınır...

Kimi kira geliriyle geçinir... Evini, arabasını, parasını ya da organlarını kiraya vererek ömrünü sona erdirir!

Satanlar çeşitlidir...

Kimi kalemini satar... Kimi ayağını satar... Kimi kolunu, kimi bacağı, kimi omzunu, kimi beynini, kimi böbreğini, kimi başka bir organını, kimi canını; kimi de ruhunu ya da imanını satar!..

Satılanların bazısının alıcısı, **Allâh**'tır; bazısının ise, kulları...

"Allâh onları satın aldı..." hükmünü duymadın mı?..

Kimi iman yollu kulluk eyler, kimi küfür yollu kulluğunu yerine getirir; bunu da ancak gönül perdesi kalkmış olanlar seyredebilir.

Bazılarını da diğer, daha varlıklılar satın alırlar.

Leasing ile satın alınanlar da vardır...

Bunlar uzun vadede teslim alınırlar ücreti mukabilinde... Ödemeler tamam olduğunda mal edinilirler!

İnsanların çok büyük çoğunluğu ise kira geliriyle yaşar!

Kimi evini kiraya verir, onun geliri ile yaşar; kimi arabasını ya da arsasını kiraya verir onun geliri ile yaşar; kimi de parasını kiraya verir, onun geliri ile yaşar...

Ama esas kiralananlar, bunların ötesinde olanlardır...

Beynini kiraya verir, geliriyle yaşar...

Kulağını ya da gözünü kiraya verir, bunun geliriyle yaşar...

Dilini kiraya verir, bunun geliriyle yaşar...

Elini, kolunu kiraya verir, bunun geliri ile yaşar...

Hor Görme!

Gövdesini kiraya verir, bunun geliri ile yaşar...

Bacaklarını, ayaklarını ya da bu mıntıkadaki başka organlarını kiraya verir, bunun geliri ile yaşar...

Velhâslı kelâm, bunların her biri bir yoldan kira geliri elde ederek yaşamını sürdürür!

Bu arada kimileri de diğer kiralıkları beğenmeyip, kendilerine göre bir tasnif yaparlar; bu kiralıklar daha iyi ya da kötü diye!

Kimi, kiraya verdiğiyle kendini tüketip geçer gider; kimileri ise kiraya verdiği ile yedi milleti tüketip geçer!

Zor şey yaşamak!..

Kimine kul...

Kimine belâ olmadan...

Yaşamak!

Kimileri, kira gelirini gübre eder gider; kimileri kira gelirini **nûra** tahvil eder!

Sermaye **Allâh**'tan!

Sermayeye tâlip de gene **Allâh**!.. Ama bazıları onu seçmezler müşteri olarak!

Kira gelirini ne yolda kullandığın da çok önemli!

Kime satıldığın ya da kiralandığın da çok önemli; zira getirisi sonuçta ebedî yaşamını etkileyici!

Hangi organının geliri ile, ne satın aldın ya da kiraladın?

Dünya, ticaret dünyası!

Kimi, yatırımını Dünya'da bırakıp gideceği şeylere yapıyor; kimi de âhirette karşılığını almak üzere "**karzı hasen**" – **borç** veriyor! Dünyası karşılığı âhiret satın aldığını düşünüyor!

Zor şey yaşamak!

Bir tarafını kiralamadan geçinip, kimseye yük ya da dert olmadan geçip gitmek büyük piyango!

Zor şey el elinde, el işinde çalışmak!

Malının pahasını, değerini bulmak!

Organlarının kirasıyla geçinmek bir yana; namus, şeref, haysiyet ve ebediyetinin karşılığı olan kira geliriyle yaşamak! Yaşarken, dem be dem tükenip gitmek!

Satılık adam ya da kadın derken; kendimiz neyi pazarlayıp, neyin geliriyle yaşamaktayız, düşündük mü acaba hiç?

Kiralamış organını, onunla geçiniyor, derken; neyimizin kirasıyla geçinmekteyiz, düşündük mü hiç?

Mirasyediler de var elbette bu dünyada!.. Ölmüşün ya da ölmemişin, ölememişin mirasını yiyenler de bir hayli!..

Büyük pahalar karşılığı toplanan sermayeyi yiyenler de bir hayli... Varlıklarını pazarlıyorlar onlar da... Varlığın bir parçası olmanın karşılığını alıyorlar...

Satılan ya da kiralanan organların da pahası var elbette!

Bazen ucuz mal bulup kiralıyorsun ya da satın alıyorsun ki, uzun vâdede pahalı maldan kat be kat pahalıya mâl oluyor sana!

Ucuzdur vardır illeti; pahalıdır vardır hikmeti!

“Ucuz mal alacak kadar zengin değilim!” türünden sözler bu gerçeğe dikkati çekiyor!

Pahasını ödemediğin şeyi asla elde edemeyeceksin!..

İster satın almak iste, ister kiralamak; mutlaka onun pahasını ödemek zorundasın!

Neyin karşılığında Allâh'ın seni satın almak istediğini öğrenmek istiyorsan, **“Kitap”ı iyi “OKU”!**

Hor görme dostum, **garîbi!**

Hor Görme!

Hor görme dostum, **fakîri!**

Hor görme dostum, Allâh sermayesi organlarının kirasıyla geçinip gideni!

Aynaya bak!

Sonra dön bir daha bak!

Basîretinle gör bak, bakalım neyin geliriyle, nasıl geçinip gidiyorsun?

Eline geçenlerin pahasını neyinle, nasıl ödüyorsun?

Tik tak... Tik tak... Tik tak!

Saat durmadan çalışıyor; aybaşı neredeyse her gün gibi geliyor; kiraya verdiği nesnen dem be dem eskiyip değerini yitiriyor!

Eskidikçe değeri artan tek organ, ilim-irfan yüklü beyin! Ve hâsılası iman; ya da ikân!

Satılacaksan Allâh'a satıl!.. Kiralayacaksan Allâh'a kirala!..

Sakın kimseye de dil uzatma!

16.6.1999

ZULMETMEYİN!

Kadın...

Dişi...

Giyinecek, süslenecek... Oyanacak boyanacak... Allanıp pullanacak! Daha yetmezse, kestirecek bir taraflarını, yağlarını aldıracak!.. Kâh düzelttirecek bir taraflarını, kâh incelttirecek, kâh şişirtirecek!..

Dünyası bu, dışinin!..

Yaşamı mutfakla yatak arasında geçecek, pazarlama saatleri dışında!..

Zulmetmeyin ona!

Beynini çalıştırmasını istemeyin!

Aklını kullanmasını önermeyin!

Yaşamını ölüm ötesi değerlere göre değerlendirmesini teklif etmeyin!

Zulmedersiniz!

Kişinin kapasitesinin üstünde olan şeyi ondan istemek, zulümdür!

Erkek...

Yemek için çalışacak... Para kazanacak... Yiyecek... Piliç peşinde koşacak... Tuttuğunun bedelini ödeyecek; çitır çitır yiyecek! Sonra da bir sigara tütürüp, keyfine keyif katacak!..

Zulmetmeyin ona!

Herkesi kendisi gibi bilir o!

Herkes kendisi gibi, para için yaşar, sanıyor!!!

Demeyin ona, kafanı çalıştır!

Aklını, İbrahim (aleyhisselâm)'dan aldığın davet yolunda kullan!

Tanrı ve tanrıçalarını terk et de Allâh'a er!..

Allâh seni kendi için yarattı, sen kimlesin?

Zekidir, hemen şeytanına hizmet verir: “Ben zaten O’ndan gayriyle değilim ki!”

Zulmetmeyin ona!

Allâh’ın yarattığı “yok”lar olan çokluktaki haval sûretleri ile beraberliğin, gerçekte, “ALLÂH”la BİRLİKTE olmakla hiçbir alâkası olmadığını anlatmaya çalışmayın ona!

Zulmedersiniz!

Bir dinler, beş bildiğini yapar!

Demirdir; ateşe girdiğinde büründüğü ateş kırmızılığına aldanmayın; ateşten çıktığı anda, gene demirin soğuk yüzünü görürsünüz onda!

Zulmetmeyin!

O bu yolda kulluğunu yapacak ve sonrasında da bunun sonuçlarını yaşayacaktır!

Kaktüsü gül; darıyı pirinç; Dünya adamını **Allâh adamı** yapamazsınız!

Zulmetmeyin!

Zorlamayın... Zulmetmeyin!..

Kız...

Süslenip püslenecek! Gonca gülken, elden ele gezen solmuş güle dönecek!.. Milyonlar vererek kokular alıp, çiçekler gibi kokacak... Açılıp saçılacak; gülfıdan bedeniyle gururlanacak... Anasının izniyle, zarını koruyup; her kumara oturabilecek!

Zaten güzelliğinden başka sermayesi yok ki; pazarlayabilsin!

Beynini almayı unutmuş Dünya'ya gelirken!.. Müzik, eğlence ve süs! Tüm dünyası bu işte!

Tahsil, ilim, irfan istemeyin ondan!

Zulmetmeyin ona!

Gelirken yanında getirmediği şeyi kullanmasını isteyerek; zâlimlerden olmayın!

Zulüm, enfüste olur...

Zulüm, âfakta olur...

Enfüsteki zulüm; **nefsinin hakkını vermeyip, “bilincini “ALLÂH”tan mahrum bırakmaktır”!**

Âfaktaki zulüm, kendisinde olmayan şeyi ortaya koyması için kişiyi zorlamaktır!

Parası olmayanı, para bulmaya zorlamak zulümdür...

Beyni olmayanın, aklını çalıştırmasını istemek, zulümdür!..

İlmi olmayandan, ilimden söz etmesini istemek zulümdür!..

Allâh, zulmedenleri sevmez!

Allâh, zâlimlerden intikam alır!

Allâh, yarattığını hoş görmeni ister!

Hulûsi, sakın zâlimlikten!

Herkes ne iş için yaratılmışsa, ondan yalnızca yaratılış amacına göre fiiller bekle!

Parasızdan para; akılsızdan akıl; cahilden ilim; dişiliğiyle yaşıyandan beyin; damızlık olarak yaratılmıştan, **Allâh ilmi** isteme!

Onlara zulmetme!

Zeki insanlar vardır... Onlar için önemli olan tek şey paradır! Çünkü para, en ulu puttur! O puta sahip oldukları sürece sevilip sayılırlar! Adam muamelesi görürler. O puttan gayrı şeyleri yoktur; onun için de dört elle sarılırlar o puta!

Putları dişi verir, sarışını esmeriyle... Yiyecek-içecek verir, envai çeşit! Mal-mülk verir Kârun gibi!

Doyasıya, patlayasıya yerler içerler; yatarlar kalkarlar!..

Beyinleri vardır; dedikodudan başka şey bilmezler... Bir sohbet oturduklarında en fazla beş dakika durabilirler dedikodusuz! İlim mi?.. Evet evet, özel şark kilimleri vardır elbette!

Öylesine zekidirler ki, kendilerini sağlama almak için kimseye güvenmezler! Bizâtihi tecrübe etmeden hiçbir şeye inanmazlar!

Ateşi ellerine almadan, yakıcılığını kabul etmezler! Sağlamcıdırlar ve de şüpheli!

Elektriğin çarptığını ancak tutarak anlarlar ve kabul ederler!

Ölüm sonrası hayatın gerçekliğini ve oraya ancak Dünya'da iken hazırlanabileceklerini, ölüp de sonraki yaşamı tattıktan sonra denemis olarak kabulleneceklerdir!..

Kendi vicdanlarını uyuşturmak için, hacı efendilere, hoca efendilere, şeyh efendilere gidip, el öpüp, nostalji dinlerler; günah çıkartıp vicdanlarını rahatlatırlar!..

O kadar sağlamcıdırlar bu zeki insanlar ki, kendi akıllarına bile güvenmezler; akıllarıyla rotalarını çizmezler; bir sürüye katılmayı yeğlerler!

Zulmetmeyin!

Zulmetmeyin!

Onlardan akıllarını kullanıp, ilim üzerinde tefekkür edip, geleceklerini sağlama almalarını istemeyin!

İnsanlardan kendilerinde olmayan şeyleri istemek, onlara zulmetmektir!

Sakın bunu aklınızdan çıkartmayın!

Zâlimlerden olmayın!

Allâh, zâlimleri sevmez!

Allâh, mazlumun da Allâh'ıdır! Koyunun da! Pilicin de!..

Ezan ulaşmadıysa kulağınızdan beyninize doğduğunuzda; elbette icabet edemeyeceksiniz TAM DAVETE!

Koyunların beyninde davetleri değerlendirecek açılım bulunmaz ki, onlara ezan okunsun!

Tüm yeşillikler hepimizin...

Koruyalım yeşillikleri ve onlardan yararlananları da, koyunları da sevelim.

“TANRI” ADINA

Anlayışı sınırlı ve anlayışı kıtların bu yazı hakkındaki “**anlayış dehâsı**” olan eleştirilerinden sığınağımsın “**ALLÂH**”ım!

Beceremedim; Çin hikayesindeki delilerin arasına düşmüş akıllının, huzura ermesi için delileşmeye kabullenmesini!

Kendimi, tımarhanede gibi düşünüp; etrafa bakışımı kapamaya çalışıp; geçmişe dönük kendimi seyrederek, eleştirmeye gayret ettim!..

Eskilere uzandım...

15-17 yaşlarındaki ateist günlerime...

O zamanlar düşünüyor ve içinden çıkamıyordum, yukarıda bir tanrı olabileceği fikrinin!

Evrensel gerçekler yanında, gökte bir yerlerde tanrı olabileceği fikri, bana çok ilkel geliyordu! Hele onun yolladığı, postacı türünden bir peygamber ya da elçisi!

Kabullenebildiğim tek gerçek, ortada algıladığım bu evrenin, mutlaka bir yaratıcısının olabileceği idi! O zamanlar, bir yandan kendi kendime ve kurslarda öğrendiğim İngilizce’me ders veriyordum lise

talebelerine. Diğer yandan da dublaja gidip gelmeye başlamıştım...

17 yaşında iken Eylül 10'unda babam terki dünya etti aniden!

Üç gün sonrası Cuma idi... **Mekke**'de doğduğunda **Kâbe** eşliğine konulup, orada âdet olduğu üzere kendisi hakkında hayır dua edilmiş annem, rahmetli **Adalet** yalvardı bana; "Ne olur Cuma namazına git de, baban için dua et" diye...

Evimizin karşısındaki Cerrahpaşa Câmi'ne gidip, bir yabancı gibi en arkada sağ köşeye çekilip ezanı beklemeye başladım.

Derken ezan okunmaya başladı... İçime bir hüznün çökmüştü nedenini bilmediğim...

Sanki, bir ses derûnumdan sesleniyordu bana...

"Dünya'nın boşluğunu, her şeyin basitliğini ve sürekli tekrarını görüyorsun... Bu seni mutlu etmiyor, tatmin etmiyor. Gel bir de bizi dene! Pişman olmayacaksınız!"

Bir anda kafamın içinde düşüncelerimin değiştiğini hissettim ve karar verdim... Artık Müslüman olacak, 5 vakit namaz kılacak; abdestsiz yere basmayacak; Din'in ne olduğunu öğrenecektim.

Cuma namazından çıkıp eve geldiğimde ve hemen girişte, kapıyı açan anneme bunları söylediğimde gözünden yaşlar akmaya başladı... Çok mutlu olmuştu!

Sonra ikindi ve akşam namazına gittim ve karşı komşumuz rahmetli Cemal Abi'mize sordum, sende hiç İslâm'ı anlatan iyi bir kitap var mı?

Bana, Diyanet'in çıkardığı 11 ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini verdi hemen... Bir solukta bitirmiştım 11 cildi!

Dünyam değişmişti bir anda... Sanki o devirde yaşıyordum... Ben de Rasûlullâh ailesinden bir fert olmuştum, o hadisleri okurken... Sanki aralarında dolaşıyordum.

“Tanrı” Adına

Bu arada hadislerde ne okuyorsam hemen uygulamaya geçiyordum...

Her okuduğum, “**kelime**” olarak yani “**zâhir**” anlamıyla kafama giriyor ve yerini alıyordu.

Her gün oruç tutuyor, sabah namazlarında bazen câminin kapısını ben açıyor; hatta bazen de o gudubet akortsuz sesimle, var gücümle insanları uykusundan ediyordum minareden ezan okuyarak; Tanrıma yaranmak için!

Ateistlikten, mekân veremediğim gökteki Tanrıma tüm kalbimle inanır hâle dönüşmüştüm.

Harama bakmamak için, kadınların yüzüne bakmıyordum! Komşulara kıızıyordum başları açık olduğu için, bu yüzden cehenneme gideceklerini pencereden bağıırıyordum onlara... Hep Tanrım için yapıyordum bunları!

Artık tüm günlerim evde kitap okumakla geçiyordu neredeyse... Diğer bir komşumuz **Elmalı**’nın tefsirini vermişti 8 ciltlik, onu ve bulduğum sair hadis kitaplarını okuyordum devamlı. Arada bir de gidip İngilizce ders verip üç-beş kuruş alıyordum.

Artık tek amacım, Tanrıma iyi bir kul olup, Rasûlullâh yolunda insanlara hizmet vermek idi.

Tabii bu arada öğrendiklerimi devamlı sorguluyor, sorular çıkartıyor, cevaplarını arıyordum... Hatta bu arada, Dünya’nın düz olduğuna; Nil’in Dünya düz olduğu için ekvatora doğru aktığına bile inanmışım sâfiyet ve güven duygusu içinde, “DİN”i anlatanların doğru söyleyeceğine inanarak...

Sorularım hiç bitmediğinden, beni önce Rahmetli Gönenli Mehmed Efendi ile, sonra da Rahmetli Medineli Seyyid Osman Efendi ile tanıştırmışlardı.

Osman Efendi ile çok kısa sürede dede-torun gibi olmuştuk... Çok

sevmişti beni nedense! Çok gizli bilgiler anlatmaya başlamıştı bana.

Bu arada ben de artık tasavvuf kitapları okumaya başlamıştım... Abdulkâdir Geylânî, İmam Gazâlî, Muhyiddini Arabî, Şahî Nakşibend ve daha nice zâtların eserleri; benim bakış açımı tamamıyla değiştirmeye başlamıştı... “**ALLÂH**”ı fark edip, “**tanrı**” kavramından uzaklaşmaya başlamıştım artık.

Öyle ki...

O sıralar beni götürdükleri Rahmetli Mehmed Zâhid Kotku Efendi ile, Erenköylü Sami Efendi'nin, benim “vahdet” anlayışına uzak düşen; daha ziyade, -belki de buldukları ortam veya zaman şartları dolayısıyla- “**zâhir**” ve “**kesret**” ağırlıklı sohbetleri tatmin etmemişti beni...

Ben derin “**vahdet**” sohbetleri arıyordum...

Bu arada 106 yaşındaki bir Nakşi şeyhi, câmide beni görmüş, yanına çağırmış, bana şu teklifi yapmıştı...

“Yüz bin İhlâs (kul Hû vallâhi) oku ve yanına gel”...

Bunu dedi; ben başladım ve 20 günde tamamladım yüz bin İhlâs'ı; ama bir daha göremedim onu, zira dünyasını değiştirmişti o arada...

Artık, “**zâhir**”e ve “**şekil**”e dönük değerlendirmelerim değişmiş; her şeyi “**vahdet**” anlayışı açısından sorgulamaya ve değerlendirmeye başlamıştım... Bu arada, bu anlayışın ve hissedişin sonucu olarak “**TECELLİYÂT**” isimli kitabı yazmıştım.

Bugünkü düşüncelerimin tohumuydu o kitap! Yeşerdi o tohum, şu an'a kadar yayınladığım kitaplar dalları oldu; yaprakları savruldu internetle Dünya'ya!

Evet, yıllar sonrasında gördüm ki...

Benim o ilk yıllarımdaki üzere, insanlar genellikle, **Kur'ân-ı Kerîm**'in kelimelerinin yalnızca “**zâhir**” anlamı üzerinde duruyor;

Kurân’ı anlamak, ne vermek istediğini düşünmek yolunda hiç gayret etmek istemiyorlar!

“Kapıkulu” olmak hoşlarına gidiyor, düşünerek hareket etmek; anlamak için sorgulamak yerine!

Kelimelerin, anlatılmak istenen anlamların kılıfları, giysileri olduğuna hiç dikkat etmiyorlar!

“Harama bakma!” komutunun, gözle bakmak değil; **“haram olanı arzulamamak”** anlamında olduğunu düşünemiyorlar! “Nesne”nin değil, **“kendi hakları olmayan nesneyi arzu etmenin”** haram olduğunu fark edemiyorlar!

“Fâile değil fiile buğz” şeklindeki **İslâm’ın EN ÖNDE GELEN temel prensibi** hiç anlaşılmamış!

Hz. Ebu Bekr ve Hz. Âli’den günümüze kadar gelip geçmiş ve **İslâm’ı sırtlayıp bu günlere taşımış olan tasavvuf düşüncesi ve ehlinin kıymeti** hiç bilinmiyor!

Tam bir kör dövüşü sarmış ortalığı!

Herkes kendini, geçmişteki bir din âlim veya ârifinin muhatabı etmiş ve kendini onunla kayıtlamış; kimse, **Kur’ân ve Allâh Rasûlü’nün DİREKT muhatabı olduğunun** farkında değil!

Hele hele o günlere gelmişiz ki, Tanrı adına, neredeyse insanlar katledilecek!

Tanrı adına kendilerini **“tanrı halifesi”** ilan edenler, **“tahakküm duygularını tatmin için”**, neredeyse insanları kamçıyla câmiye sokup, oruç tutturup, baş örttürtecekler!

Öte yandan, hem insan haklarından söz ederken; insanların, neredeyse yatak odalarına kadar her yeri **“kamusal alan”** ilan ederek; hani idiye aldıkları nefesi bile dinleyip, emir-komuta zinciri **çinde yalnızca kendi arzularını uygulatmak isteyen**; İran tipi “cumhuriyet” veya eski Doğu Almanya tipi “demokratik”lik özentisi

içinde olanlar var!

Tanrım aklıma mukayyet ol!

İnsanların birbirlerine ve haklarına saygı duyacağı, hiç kimsenin bir diğeri için kişisel haklarına tecavüz etmeyeceği bir ortamı göremeyecek miyiz?..

Yoksa buna lâıık olmadığımızı mı düşünüyorsun!

“Her topluluk lâıık oldukları tarafından yönetilir” mi diyorsun?..

23.5.1999

VURUP GEÇMEK

Burası Amerika... Kuzey Amerika’da New Jersey Eyaleti... New York Eyaletine komşu eyalet. Amerika Birleşik Devletleri, 50 kûsur eyaletten oluşuyor. Her eyalet ana devletin taban hakları ve ana yasaları ile sınırlı olmak kaydıyla, kendi kanun kuralları ile yaşayabiliyor.

Bizim oturmakta olduğumuz New Jersey, büyük ölçüde New York’ta çalışanların yerleşik olduğu bir eyalet... 30 kûsur şehirden oluşuyor... Burada, evden çıkıp dört şeritli gidişi olan otobana girip, yaklaşık yüz kilometre hızla gittiğiniz zaman, tûnel geçişinde biraz oyalanmakla birlikte, 35 dakikada herkesin “New York” diye bildiği Manhattan’a giriyorsunuz.

Manhattan’da görülen Amerika, aslında Amerika değil de; Amerikan standartlarını yaşamakta olan bir Dünya Başkenti sanki... Manhattan’ı görmüş biri, kendisini asla, Amerika’yı görmüş olarak saymamalı... Çünkü New Jersey’e, veya Connecticut’a (NY’nin kuzeyi) çıktığınız anda, her şey değişir... Hatta NY City’ye dahil olan Quins veya Brooklyn ilçeleri bile bir başkadır Manhattan’dan!..

Burada yani New Jersey’de yaşam hayli farklı!.. Genelde sakin bir hayat isteyen yabancıların da inzivaya çekildiği bir yer...

İnsanlar birbirlerine saygılı... Trafik ışığının olmadığı bir yerde dahi, yol kenarında bir yaya görüldüğünde, ona 10-15 metre kala durulup geçmesi için yol veriliyor... Gece ikide boş yolda kırmızı ışıkta durmak ayrı bir zevk veriyor insana. Kavşaklarda, daralan yollarda, dönüşlerde, birden fazla şeritten geliyorsa arabalar, kural gene belli! Bir sağdan, bir soldan! Herkes sakın ve huzurlu, hakkına razı; ve mütebessim!

Bir binaya ya da bir alışveriş merkezine girecekseniz, önünüzdeki kişi, kapıyı, arkadan gelene çarpmasın diye, mutlaka tutar ve bekler sizi...

İnsanlar birbirlerine kaza ile dokunurlarsa, hemen özür dilerler... Ya da yanınızdan geçecekler ise, müsaade isterler.

Türkiye'den gelmiş Mehvar, gece saat 01:00'de, evden Türkiye'yi aramak için çıkış kodu olan "011" yerine yanlışlıkla, acil yardım kodu olan "911" tuşuna basarsa telefonda; hiç fark etmese bile, birkaç dakika sonra polis arabası kapınızda olacak, polis kapınızı açtıracak, evdekileri görmek isteyecek ve her şeyin yolunda olup olmadığını inceleyecektir.

Bir araba bir arabaya kazara vurursa, insanlar arabalarından inerler, özür diler, geçmiş olsun derler; birbirlerine araba ruhsat numaralarını, ehliyet numaralarını ve sigortalarını ibraz ederler; veya olay büyükse birkaç dakika içinde orada hazır bulunacak polise kaza raporunu tutturup yollarına devam ederler.

Devlet Başkanını, senatörünü, milletvekilini, valisini, belediye başkanını, emniyet müdürünü halk seçer; ve halka karşı sorumludurlar.

Burada Devlet, millet içindir; millet, Devlet'in kapıkulu değil!..

Amerikan halkının tek bir askeri bile çok değerlidir ve asla onun ölümünü kabullenemez bir savaşta...

İnsan değerlidir Amerika'da!..

Bir gariptir Amerikan zihniyeti... Varlıklılara vize vermemek için

Vurup Geçmek

her eziyeti yapar; dil bilmez işsizlere loto ile “greencard” yani Amerika’da süresiz yaşama ve çalışma vizesi verir! Gelenlerin büyük kısmı barınamaz döner gider memleketine!

Her ne kadar Manhattan’ın bazı kesimlerinde bir hayli “homeless” denilen alkolik ve uyuşturucu düşkünü, bağımsız yaşamayı seçmiş, mesleksiz kişiler varsa da, Amerika genelinde her insan devletin ihtimamı altındadır.

Bunun yanı sıra... Amerika’da toplum, birtakım çok güçlü görünmez kontroller altındadır. Kişinin aldığı nefes bile gereğine göre kontrol edilebilmektedir. Yaşamın kredi kartları ve “PC”ler üzerine kurulması, belirli gelir düzeyi üstündekilerin, onlar farkında bile olmadan her şeylerini kontrol altına sokmaktadır.

Bilgisayarla yaptığınız her işlem, noktası virgülüne kadar istendiği anda kayıtlarda tespit edilebilmekte; kimin, kimle neler görüştüğü bilinebilmektedir...

Telefonların tüm konuşmaları çok rahatlıkla istenildiğinde dinlenebilir.

Hatta yanınızdaki çalışır vaziyette kapalı duran telefonların dahi, konuşmaları aktarabildiğinden söz edilmektedir.

Amerika’da gizliniz, ancak ikinci bir şahsa duyurmadığımız niyetiniz olabilir; dinlenilmek istenildiğinde!

Burada da toplum, Türkiye’de olduğu gibi medya tarafından güdülmektedir.... Ne var ki, burada çok menfaat grubunun pek çok medyası olduğu için, genel konularda çok karşıt fikirler de ortaya atılabilmektedir. Ancak üst düzey konularda topluma verilmek istenenler kolaylıkla verilebilmektedir, kullanılan medya aracılığıyla...

İnsanlar burada istediği gibi giyinir kendi örf ve inancına göre, buna da saygı duyacak olgunlukta yöneticiler vardır. Kimse kimsenin kıyafetine bakmaz.

Ama önemli bir nokta... İngiltere’de gördüğüm kadar olmasa bile,

Amerika’da toplumun çok büyük ölçüde tutucu olduğu da, bana hayret veren gözlemlerim arasında...

Rahatlıkla diyebilirim ki, genel olarak Türkiye’de yetişen Türkler bir hayli zeki, İngiliz ve Amerikan toplumundan... Ve **bu zekâ çoğunlukla kanun-kural, başkalarının haklarını tanımazlığa ulaşıyor!**

Niye böyle bir toplumdan söz etme gereğini duydum?..

Çok çok özetle, içinde yaşadığım bu havayı size yansıtmak istedim bir...

Böyle bir toplumun dahi, yarının getireceği çok zorlu şartlar karşısında ne kadar ayakta kalabileceğine dikkat çekmek istedim iki...

Rusya – Çin – Kuzey Kore ittifakı günden güne güçleniyor; batı için çok önemli kara bulutlar oluşturmaya başlıyor... Bazıları, Amerika’nın büyük savaşta alacağı önemli yaralardan sonra Birleşik Devlet bütünlüğünün kalmayacağını; eyaletlerin bağımsızlıklarını ilan ederek çok sayıda yeni Amerikan Devleti’nin ortaya çıkacağını söylüyorlar... Avrupa’nın ise konuşulacak yanı bile kalmayacakmış; rivayete göre!

Türkiye’de bazıları ise, Fatih kuşatması altındaki İstanbul papazlarının meleklerin cinsiyetini tartışması türünden lokalize konularla gün dolduruyorlar... Halkın olası bir büyük savaşa karşı hiçbir hazırlığı yok!

Bundan 35 yıl önce rahmetli hocam Seyyid Osman Akfırat’ın dizi dibinde otururken, “**Şimdi İstanbul’da ev alınmaz Hulûsi... Yarın öbür gün Ruslar İstanbul’u işgal edince, herkes evini yok pahasına satıp Anadolu’ya kaçacak, işte o zaman ev alınır!**” demişti... Sanırım, ben de bunu, çocuğum olmadığına göre, torunum yaşındakilere nakledeceğim... Belki onlar da, daha sonrakilere nakledecek...

Bu arada, Dünya toplumlarının geleceği bakımından 1999-2002 arası çok önemli diyorlar, bu işlerden anladıklarımı

sandıklarımız!

2020’de elektronik-otomatik bir yaşam içinde olabileceğimiz ihtimali kadar, elektriksiz toplumlar ihtimali de söz konusu...

Türkiye’deki beyaz atlı Mehdi beklentisi, Hristiyan âleminde beyaz atlı İsa beklentisiyle açığa çıkarken; Beyaz AT Pegasus takımıldızında patlamış olan süpernova ışınımının insan beyinlerine 2002 civarında ulaşacağını söyleyenler var... (ne olurmuş mikrodalga ışınım gelirse!!! Biz ancak kafamıza odunla vurulursa bunu anlayan bir toplumuz; hem mikrodalga ışınım mutfaktaki fırını çalıştırır!!!)...

Uranüs ve Neptün’ün Kova’daki; Plüton ve Şiron’un Yay’daki konumları ve tesirleri Kova çağına giren Dünya’da çok çok önemli değişiklikleri beraberinde getirecek diyorlar...

Evet, buralarda bir şeyler naklediliyor; bir şeyler naklediyoruz sizlere...

Bu arada ömürler tükeniyor!..

Kimimiz, gideceğimiz yere inanıyor; ve oraya hazırlık yapıyoruz... Kimimiz de, vurup-vurup birilerini, sonuçta **kendimizi kandırıp geçiyoruz!**

Allâh, Allâh Rasûlü’nün anlayışından ve yaşam değerlerinden ayrı düşürmesin bizi!..

Ölüm ötesinde, telâfisi olanaksız olan, pişmanlıklarla azaba düşmekten korusun!

14.4.1999

MANTIK

Zor şey mantıkla bakabilmek ve düşünerek değerlendirebilmek!

Anlayamadığım o kadar çok şey var ki bu aralar...

Mesela, devlette yürütmenin başının, “**T.B. Millet Meclisi**”nin “**Devlet**”in **Meclisi** olduğunu söylemesinin mantığını anlayamadım! Demek, o meclisteki temsilcileri bir şekilde, devlet seçiyor; onlar devletin temsilcileri imiş!!!

O takdirde, elbette ki, devlet, oraya istediğini sokar, istediğini sokmaz! Buna, ne hakla, birtakım kendini bilmez adamlar karşı çıkıyor anlamış değilim! Üstelik bu “**sav**” yanlışlıkla söylenmiş değil! Zira bu konuda sayın Yürütme Başkanı bir değiştirme yapmadı!

Sonra sayın Devlet Başkanı bir açıklama yaptı ve başı örtülülerin, **devletin eğitim kurumlarından** yararlanamayacaklarını tebliğ etti...

El Hak! Devlet ne isterse yapar!.. Ancak devletin bir kurumunda geçerli olan kural, mesela diğer bir kurumunda geçersiz olmaz, sanırım... Bu durumda, **devletin eğitim hizmetinden**, başörtülüler yararlanamayacakları gibi; devletin sağlık kurumlarından da yararlanamayacaklardır demektir!..

Dahi, tüm **devlet hizmetlerinden yararlanmak gibi bir hakları**

yoktur başı örtülülerin demektir... Vergi ise, elbette verecekler bu devletin topraklarında yaşadıkları için!..

Sonra bir şeyi daha anlayamıyorum...

Kanuna göre, devletten izin almadan başka ülke vatandaşı olanı elbette ki vatandaşlıktan çıkartacaklar!..

Ancak, **Amerika, İngiltere, Almanya, Fransa, Belçika ve daha pek çok ülkede, ilgili kanuna göre müracaat edip yazılı izin almamış milyonlarca vatandaş var...** Bu durumda kanun karşısında hepsi eşit olarak kabul edilip, vatandaşlıktan çıkartılacak mı; yoksa bazıları daha bir eşit olarak, eskisi gibi devam edecek mi?..

Sahi, **“Millet”** ya da sayın yürütmenin başının dediği gibi, doğrusu ile, **“devlet”**in **Meclisinde**, yabancı devlet vatandaşı vekiller de var mı? Onlar nasıl araştırılacak, ve bulunursa, bunlar ne olacak?..

Bunlar mantığının içinden çıkamadıkları idi... Bir de mantığının kabullendikleri var...

Bana kalırsa, **Türkiye’**deki insanların yüzde 95’i, bir Arap veya Acem ülkesindeki despot rejimlerden hoşlanmaz ve o idareyi kabullenmez!

“İslâm Dini”ne göre, despot, diktatör; eski Doğu Almanya türü **“demokratik”**; eski Sovyet tipi **“cumhuriyet”**lere yer yoktur insanlıkta!

“ZORLAMA” hakkı, Kurân’da kesinlikle vurgulandığı üzere, Allâh Rasûlü’ne dahi verilmemiştir.

“İslâm Dini”ne göre, kişinin bir başkasının hakkına tecavüzünü önlemek dışında toplunun **“zorlayıcı”** kural koyması mümkün değildir.

İslâm’a göre esas, kişinin kendi gönül rızasıyla, dilediğini yapması ve sonucuna âhirette katlanmasıdır!

Kimse kimseyi, “İslâm Dini” gereklerine göre, namaz, oruç ya da başörtüsü konusunda zorlayamaz!

Daha önce yazmış olduğum “Kur’ân Okumak” veya “Kur’ân Ruhı” yazılarında açıklamaya çalıştığım üzere, İslâm Dini insanlara en özgür ve insan haklarına riayetkâr yaşam şartlarını getirmiştir.

Gerçek uygulamasıyla “CUMHURİYET” rejimi, gerçek “İslâm” anlayışını temsil eder; çünkü tamamıyla halk iradesinin yönetime yansımasıdır, cumhuriyet!

Saltanat veya diktatörlük olan hilâfet türü rejimler kesinlikle benim “İslâm” anlayışıma sığmaz! Bugün Türkiye’nin komşusu olan “Cumhuriyet” etiketli toplumlarda, insanlar bir şeyler yapmaya zorlanıyorsa; oralarda, “Cumhuriyet”in sadece etiketi vardır, zira orada dikta ve despotizm vardır...

Temel gerçeği bir kere daha vurgulayalım...

“İslâm Dini”; insanlara, ölüm ötesi ebedî yaşam saadetinin yollarını bildirmek üzere tebliğ edilmiştir!

“İslâm Dini”; birtakım insanların, kendi sırtından, diğerleri üzerine tahakküm aracı olsun diye gelmemiştir!

“İslâm Dini”ne göre, din adamları sınıfı yoktur! İslâm Dini’nde “din adamı” kavramı da yoktur!

Herkes, bu dünyaya yalnız gelmiş, yalnız gidecektir; kendisi bu konuda gerekenleri araştırmak durumundadır.

Bu konuda ilmi olanlardan elbette ki yararlanır... Ama hiçbir ferdin, dinî bir hüviyet veya mertebesi olamaz insanlar tarafından verilmiş! O kişi değerliyse, bu değerlendirmeyi Allâh yapar!

Ne bir ferdin, ne de devletin, kişi üzerinde “İslâm Dini” kurallarını zorla uygulatma ya da yasaklama hakkı yoktur. Zira zorlamayla yapılan davranış, kişiyi istemediği bir şeyi yapma noktasına sürükleyeceği için, o kişi “münafık”lığa itilmiş olur! Buna da kimsenin hakkı olmadığı gibi; imanı az da olsa var olan kişiyi münafıklığa itmenin vebalini o kişi sırtlanamaz; aksi takdirde o vebalin altından kalkamaz!

Adalete dayanan devlet, hangi inançta olursa olsun her vatandaşına eşit mesafede olmak zorundadır.

Devletin kimseyi, dinî inançları dolayısıyla zorlama veya yargılama hakkı olamaz!

Tüm insanlar yalnızca Allâh'a karşı sorumludurlar dinî inançları ve bu nedenle yaptıkları dolayısıyla!

Kimse kimseye dinî inancı dolayısıyla hesap vermek zorunda değildir; başkasının kişilik haklarına tecavüz etmedikçe!

Kur'ân, insanlara, hak edindirmek için gelmiştir; ellerindeki hakları almak ya da sâbitlemek üzere değil! Bu sebeple, Kurân'ın verdiği hakları arttırmak "KUR'ÂN RUHU"na ters düşmez; çünkü gelişme ve ilerleme esastır KURÂN'a göre!

Benim anladığım kadarıyla İslâm'da "**bildiğin gerçekleri çevren ile paylaşma**" vardır ve ana prensip budur. Bilgini paylaştığın kişi, bu bilgiyi aldıktan sonra dilediğini yapar ve sonucunu da kendisi âhirette yaşar... Muhakkak ki, herkes ettiklerini biçecektir.

Bu durumda, mesela, nasıl benim görüşlerime kimsenin tâbi olması gerekmiyorsa; herkes kendi aklıyla kendi yolunu çizmeliyse; ben veya **bir başkası da Kur'ân veya Allâh Rasûlü dışında kimseye tâbi olmak ve onun yorumlarına göre yaşamak zorunda değildir.**

Herkes, herkesten ilim alır; o ilmi aklıyla değerlendirir; isâbet ettiyse yararını görür; hata ettiyse de sonucuna katlanır!

İslâm Dini, insanların, sürü başını taklit eden koyunlar gibi yaşamasını tavsiye etmez!

Herkes imkanları nispetinde gerçekleri araştırmak ve sonra da düşünerek yaşamak zorundadır.

Niye böyledir?

Cünkü, âhirette mazeret öne sürme olanağı ve mazeret

mekanizması yoktur! Sistemde mazeret mekanizması yoktur!

Ne gerekçeyle olursa olsun, yemediğin balın enerjisi vücudunda oluşmaz!.. Bunu çok iyi anlamak gerekir...

Bu yazıda bazı anlayamadıklarım ile, anladığımı düşündüklerim bir araya geldi. Elbette herkesin bir miktar eksiği kusuru vardır...

Lütfen düşündüklerimden dolayı beni bağışlayın; ya da yargılayın!.. Ama bu fakîr de böyle düşünerek gününü tamamlıyor işte...

Karaya doğru giden dümeni kilitlemiş gemidekinin feryadı bu!

14.5.1999

KURTAR!

Gelişme ya da çağ atlama şansı yok!..

Yalnızca bekleyeceksiniz, ömrünü doldurup, takoz olmaktan çıkmasını!

Stalin veya Hitler veya Mussolini kafası gibi bir beyin!.. Ormandaymışcasına bir yaşam, kaba güce dayanan!

Zorbalıkla beyinlere hükmedip; onları düşünmekten, sorgulamaktan, tartışmaktan engelleyen, dünün ilkel materyalizminde kalmış, mürteci bir beyin!

Dinselliği, cüppe ve sarıktan öteye gitmeyip; kafasının içindeki teybinde üç-beş yüz ya da bin sene evvelki “yakıştırmaları”, eser miktarda **Kur’ân ve Rasûl** kelâmıyla harmanlayarak “**DİN**” diye pazarlayan ve bundan dünyalığını temin eden insancıkları görmüş, tanımış; tefekkür yoksunu zekâların “**İSLÂM**”ı inkârları!

Bu “yakıştıрма”ları gerçek sanıp, uğruna canlarını bile feda etmeyi kafasına koyan saf insanlar!

Düşünüp sorgulamanın, “günah” olduğu fikriyle bağlanmış, **insan olmanın düşünmek ve sorgulamak olduğunu** kavrayamamış, ya da kasten o hâlde bırakılmış bir halk!

Bundan yararlanıp, suçu kendilerine bildirilenlere iman etmek olan **post-modern kölelerini** gütmeye gayreti içine giren zorbalar!!!

“**Discrimination**”ın en büyük suç kabul edildiği ülke Amerika! Yani, insanları ırk, renk, dinî inançlarından ya da cinsiyetlerinden dolayı farklı görmek; bunlara dayalı bir biçimde, kişilere farklı davranmak; kanunları kişinin durumuna göre değişken yorumlayıp uygulamak!

“**Discrimination**”ın uygulandığı ülkelere, “ulu şef yönetimindeki kabile” gözüyle bakan Amerikalılar!

İşte kalkmışım ben böyle bir dünyadan, insanlara, **beyin dalgalarının** kuvvetinden bahsetmeye çalışıyorum...

“**DİN**”in “**insan**”a, kendisini **evrensel birim** olarak **yeryüzünde** (madde boyutunda) tanıyıp; semâda (şuur boyutunda) “**ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen**”in **teklik** boyutunda, hakikatini bulmak suretiyle “**ALLÂH**”a ermesi; beyin dalgalarıyla yeryüzünde bilinçli bir şekilde yaşaması ve çevresine yön vermesi için bildirildiğini, kavratmaya çalışıyorum.

40 yıla yakındır “**insan**” olarak, “meslek” olarak değil; düşündüklerimi, sorguladıklarımı ve sonuçta keşfettiklerimi yalnızca paylaşmış olarak bu dünyadan çekip gitmenin huzuru içinde yazıyorum...

Sonunda, yavaş yavaş düşünmeye başlayan, sorgulayan, neden, niçin, nasıl demesini öğrenen nesli görmeye başlıyorum.

Bana, dün başarıya ulaşmışları *taklit et*, diyorlar; benim bir mukallit olmadığımı **duyup, bunu yazdığım satırları gördükleri** hâlde!

Benim amacım, insanlar arasında başarılı olarak nitelendirilmek değil ki!

Ben yalnızca düşündüklerimi paylaşıyorum!

Aklını mantığını kullanabilenler, bunları değerlendirir; sonra da dilediği gibi yaşar! Ötesi benim umurumda mı!..

Kurtar!

Üç-beş gün sonra yaşamımın sona ereceği dünyanızda, en büyük pâyeyi almış olsam ne yazar?.. Ben **bulmuşsam** “**Allâh**”ı, senin vereceğin pâyeye ya da mertebe nedir ki benim yanımda!

Sen, düşünemeyen, sorgulayamayan, yalnızca para ya da erkek veya dişi et peşinde koşan beyinle, bana bir mertebe ya da dereke biçsen ne değişir benim için!

Var git, kaç yüzyıllık “**YAKIŞTIRMA**”ları “**DİN**” sanarak kendini avutup; boyla sonucunu!

Ne anlarsın sen, “**Selâmu aleyküm**” demekle “Günaydın” demenin farkını! Özünden gelen “**Selâm**” kavramının, karşı beyine yönlendirilerek; onda, özünden “**Selâm**”ın beyinde açığa çıkmasını sağlamak amacıyla, ona kapı açmanın nasıl olduğunu!..

Ne anlarsın sen, ukalaca “**Merci**” demekle, “**Allâh razı olsun**” diyebilmenin, karşındakine neler kaybettireceğini ya da kazandıracağını!..

Ne anlarsın sen, “**abdest alma**” fikriyle el-yüz yıkarken, beyin yaydığı dalgaların bedende belli fizyolojik etkiler oluşturarak, başka türlü arınmalar meydana getirmekte olduğunu!..

Ne anlarsın sen et beyinli, “**Allâh**” kelimesinin geçtiği her yerde “**senin özündeki gizli evrensel kuvveden**” söz edilip, O’ndaki hassaların açığa çıkartılmasının sana önerildiğini!..

Ne anlarsın sen, insandaki “**healing**” = “**şifa**” kuvvesinin beyinden kaynaklanan bir özellik olup, hastalara “**okumak**” denen şeyin dahi, bu esasa dayandığını, “**üfürük**” olmadığını; Amerika’da ve İngiltere’de bu tür sayısız “**şifacı**”ların olup, tıp mensuplarının bu olayı Rusya’da bile incelemeye aldıklarını!

“**Cemaate namazı edâ ettiren kişi, Kur’ân okumaya başladığı zaman ona bir nûr iner ve ondan bu nûr arkasındaki kişiye, ondan da sağlıklı sollu bütün cemaate yayılır**” uyarısının; Kur’ân okuma sırasında bu beyinden açığa çıkıp yayılan dalgaların, tüm cemaati etkilediğini; bu yüzdendir ki, öne geçen kişinin bu bilinç içinde işlevini hakkıyla getirmesi gerektiğini!

Bak dostum, ister müslüman ol ister ateist, **“İSLÂM DİNİ”** ile tanışmamakla, bil ki kaybettiklerinin ölçüsü de yok, telâfisi de!

Et beyinliliği koy bir yana, niye **Allâh indindeki “DİN”** dendiğini anlamaya; bu **“DİN”**i kavramanın sana neler kazandıracığını fark etmeye çalış!

Sosyal düzen, ya da iyi ahlâklı sade vatandaş olasan diye sana bildirilmemiş bu **“DİN”**!

Aklını başına topla, mantığını kullan, en son bilgilere ve global bakış açısına yüksel; evrensel düşünceyle sorgula **“DİN”**i, ne olduğunu idrak etmeye çalış!

O zaman, kavrayacaksın ki, yukarıdaki gök tanrısına tapınıp yaranasın diye gelmiş bir bilgi kaynağı değil **“DİN”**...

“Halife insan” olarak, evrenselliğe açılabilmen için sana bildirilmiş **“İslâm Dini”**!..

Ne olduysan oldun, ama yarın hepsini bırakıp gideceksin bu Dünya’dan, arınamadan, dünyanla birlikte!..

“Halife insan” olamadıysan, ne olacak hâlin?..

Diyorsun, uydurma; **ya gerçek ise söylediklerim?..**

Sistemde telâfi yok!..

Sistemde, mazeret geçerli değil!..

Bunların sonuçlarını hâlâ kavrayamıyorsan; var git çayıra gezin; ya da et yemeğe git!

6.7.1999

KURBAN KES?!!

Adam bir hata yapmış!..

Bağışlamamışlar, çaresiz kolunu kesecekler... Diyetini ödeyecek parası da yok... Çıkmış biri, adamın kolu kesilmesin diye diyetini ödemiş... Kolu kurtulmuş... Sevinmiş adam...

Mesleğini icraya devam etmiş... Kasapmış...

Diyetini ödeyen de uğrarmış dükkanına... Selâm sabah, sevgi dilekleri... Derken, dermiş...

– Unutma bu iyiliğimi... Kolunun diyetini ben verdim!.. Vermeseydim diyetini, bugün kolsuzdun! Aç açık değilsin; bunu bana borçlusun!

Bir defa... İki defa... Üç defa... Beş defa... On defa!..

Boğazına kadar gelmiş nihayet kasabın... Atmış kafatası!.. Kaldırmış kemik kestiği satırı havaya ve indirmiş koluna! Demiş:

– **Al, diyetini verdiğin kolu! Sen yoluna, ben yoluma!**

Allâh rahmet eylesin Ömer Seyfettin'den okumuştuk bu hikayeyi çocukluğumuzda!.. Neyse ki artık böyle kol bacak diyetleri yok...

Kol bacak diyetleri yok da...

Çok daha büyük beynelmilel diyetler var!.. Ya da... Ev, araba, iş, eş, aş, kitap, ilim, nam, isim!..

Sana bunları ben verdim, ben kazandırdım; diyen hazımsızlar!

“Ben”! der...

Aynı anda **“Allâh”** der, **“BEN”!**

Derken, **âlemlerin Hâlıkı ve Rabbi Allâh “BEN”;** dersen sen de **“ben”!..** Bil ki sonra çok yanarsın sen!

Kulunu yaratmış, yaratmadan önce de rızkını takdir etmiştir!

Kulun rızkı, yaratıldığı andan sonsuza kadar, kendisine takdir edildiği kadarıyla ulaşacaktır; dem be dem!

Zâhirde ve bâtında kulluğunu yerine getirmesi için, ihtiyacı ne kadarsa, o kadar rızk her an kendisine ulaşmaktadır gene Allâh eliyle!..

Kişi, takdir edilenin eline geçmesi için, fitratı üzere gereken kadar çalışmayı ortaya koymaktadır.

Kimse, ne bir eksik ne de bir fazla alamaz! Sunu yapsaydım veya yapamadım da alamadım derse; bu onun içinde yaşadığı gerçek sistem ve düzenden gâfil olmasındandır!

Gözleri görmeyen değil; basîreti sistem ve düzeni görmeyen, âmâdır!

Allâh verir!..

Bazen de kurban ister!.. Diyet ister!..

Kurban, arınmak içindir!.. Diyet, kurtulmak içindir!..

Besili, semiz, ama boynunda tasma izi olan köpekle, kuru kemikleri çıkmış kurdun konuşmasını dillendirmişlerdir! Tasmalıyla tasmatsız arasındaki fark anlaşılın için!

Bazen kurtlar da tasmalanır takdiri ilâhî!

Kurban Kes?!!

Ama tasmlar, asla takılamaz sonsuza dek, başkaları tarafından!
Birinin taktığı tasma er geç çıkar...

Ya senin kendine taktığın tasma!??

İşte bu dünyada çıkaramazsan tasmanı, ebeden çıkaramazsın boynundan!..

O elinle, **beyninle** taktığın tasmanın adı, “**BEN**”dir!

Bu tasmadan kurtulmanın yolu, diyetini vermektir! Kendini kurban etmektir...

“**KURBAN KES**”, hükmüne itaat edip, gerçekte var olmayan “**BEN**”ini (ene’ni) yok etmek; **Bâkî**’ye fâniyi kurban etmektir!

Kâmiller, “**al**” elimi derler...

Kâmiller, karşılıksız verirler...

“**Ben**”le tasmalılar ise “**ver**” elini derler...

Verdiklerini başa kakarlar...

Karşılıksız, belki selâm bile vermezler!

Allâh ahlâkı odur ki...

**Yağmuru karşılıksız yağdırır! Havayı karşılıksız solutur...
Gözü karşılıksız vermiştir, güzellikleri seyredesin diye; eli karşılıksız vermiştir, güzeli tutasın, zevkine eresin diye...**

“Ya Hulûsi hâlin nice dir, Allâh ilmini dağıtırsın karşılıksız diye de; hâlâ ne beklersin bu ilmin gereğini yaşasınlar diye! Bu ilme vesile kılınmanın karşılığı olmaz mı?” derler...

De, öyle mi acaba?

Var mı, bir beklentisi Hulûsi’nin bu yolda!

Biliriz ve dillendiririz ki...

Herkes kendisine takdir edileni yaşayacak ve bunun sonuçlarını da daha sonraki anda görecektir...

İnsanlar birbirlerine sadece onun takdirinde olanı ulaştırabilir; veren ise yalnızca Allâh'tır! Herkes, yaratılışında kolaylaştırılanı kolayca başarır; başaramadığı da takdirinde olmayandır!

Nice çöllere karşılıksız yağar yağmur ama, kum taneleri sadece seyreder damlaları!

Beklenti ya umuttandır, ya ilimsizlikten!

Toprak mezarını sırtında taşıyanlar, geçmiştir dünyadan ve içindikilerden... Zira **“fıfirru ilAllâh”** onlarda zuhur etmiş, **fıfirar etmişlerdir Allâh'a!..**

Allâh efâlini seyreder onlar, acaba bir gül daha açacak mı bahçede diye... Umutla... Sevgiyle... Bu da beklenti sanılır başkalarınınca...

Gönül ne mey ister, ne meyhane; gönül yâr ile dostluk ister, mey bahane... Dedikleri gibi, hemhâl olacak bir yâr ararlar cihanda... Bu da kesretin gereğidir, ve sonucu!.. Kesret mertebesinde, bu durum sonsuz devam eder...

Neyse dostlar, sizin fazla vaktinizi almayayım...

Verin...

Karşılık beklemeden verin...

Gerekirse **diyeterini** de verin!

“Ben”inizi de verin!

Allâh ahlâkıyla ahlâklanmak için sahip olduğunuz ne varsa verin!

Zaten alacaklar; mertlik yiğitlik sizde kalsın; verin!

Çıplak geldik; çıplak gideceğiz!..

Dünyalığınızı verin; âhiretliğinizi verin! Yaksa da yana yana verin!

Kurban Kes?!!

Altıncı bilir, altın **yanmadan** saflaşmaz!

“**Kurban**”dan bahseden âyetteki “**nusûk**” da, gümüşün saflaşması için arıtılması işlemi anlamına geliyor...

Bize teklif edilen belli...

“**Saf**”laş... “**Sâfiye**”ye ulaş!

Bunun için yaratıldı iseniz, bir dem gelecek bu kolaylaşacak; gerekenleri yapacaksınız; **saflaşacaksınız, sâfiyeye ulaşacaksınız!**

Ama bu belki de kolay olmayacak; çok zorlanacaksınız!.. Üzerinizdeki fazlalıkları vermek, bunca yıl çalışıp emek vererek sahip olduklarınızı dağıtmak, hele hele karşılıksız olarak uzatmak çok ağır gelecek ve yanacaksınız! Belki de yanıyorsunuz! Ama bilin ki bu yanlış hayrınıza! Çıplak geldik, çıplak gideceğiz, verin kurtulun “**BEN**”inizi bile!

YAZGI

“Babam böyle istememiş olsaydı, siz bana bunları yapamazdınız!” diyordu Hz. İsa (aleyhisselâm)...

Tasavvufta, **“Nefs-i Küll”** varlığın **“ana”**sıdır; **“Akl-ı Küll”** ise **“baba”**sı!.. Yani, yaratılmış tüm birimlerin **anası “Nefs-i küll”dür, babası ise “Akl-ı Küll”!**

Hz. İsa'nın bu sözünü paylaşıyorum...

Yaradanım takdir etmemiş olsaydı bunları yaşamamı, elbette ben ya da sen yaşamazdık bunları!

Tüm varlığımla, kendi başımaymış gibi oynayacağım rolümü; ama akabinde bileceğim ki, yalnızca bir oyun bu!

Güç oyunu bozar!..

Namlu, **“rest”** dedi mi, hukuk **“pes”** der!

Don Kışot yel değirmenleriyle savaşmış; biz okumuş geçmişiz hikâyeyi!..

Timsah, hâlâ yemede suya uzanan ceylanı...

Çekirge, anlamadın mı hâlâ, koyunların aslanla başa çıkamayacağını!

Yaşamda, herkesin hak ettiğini bulmakta olduğunu!

İşte bu Dünya’da geçer sistem neyse, ötesinde de olay aynı!..

Orada da bu sistem ve düzen devam edecek; güçlü olan “**ötekiler**”, güçsüzle açlığını giderecek!

Yaşamda günler hiçbir zaman aynıyla devam etmez... Kâh savaş olur, kâh barış; kâh yaz olur kâh güz! Bazen Aralık’ta Güneş açar; bazen Ağustos’ta dolu yağıp, her şeyi perişan eder!

Oysa bizim kesinlikle fark etmemiz gereken şey, “**Allâh**” için yaratılmış olduğumuzdur!

Ne demek bu?

“**ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen**”in, hakikatimiz olduğunu idrak ederek; o özellikleri kendimizde keşfedip, gereğini yaşamayı Dünya’da iken elde etmek!

Sen; Arabistan’da, güya şeriatla idare edilen ortamda da Dünya’ya gelebilirdin, ateist bir devlet sınırları içinde de... Bu senin elinde değildir! Ama, **senden beklenen** odur ki, ölüm ötesi yaşam boyutuna hazırlanıp o şekilde o boyuta geçmen, **kendi özündeki kuvveleri keşfederek kullanabilir hâle gelmen!**

Tao’culukta veya daha eskilerden itibaren Allâh Rasûlleri, hep bu anlayışı, o insanların seviyelerine uygun bir biçimde anlatmaya çalışmıştır!

Ne pahasına olursa olsun yaşamda kal ve özüne er!

Peki burada “**Allâh**” yolunda can vermenin yani “**şehîd**”liğin yeri nedir diye sorabilirsin?

“**Şehîd**”lik iki anlamdadır **İslâm**’da...

Bedensel şehîdlik...

Şuursal şehîdlik...

“**Bedensel şehîdlik**”; kişinin, **Allâh için** bedeninden vazgeçerek, bir şekilde öldürülmek suretiyle, bedensiz kalarak ruh boyutunda yaşamaya başlamasıdır.

Bunlar, aramızdan kaybolmaları ve bedenlerinin kullanılmaz hâle gelmesi itibarıyla “**ölü**” hükmünü alırsa da bizler tarafından; gerçekte onlar “**ölü**” değil, ruh bedenle serbest bir şekilde o boyutta yaşamaktadırlar. Kabir âleminde değil, “**berzah**” yani geçiş boyutundadırlar.

Dünya’da olup bitenlere de vâkıf oldukları söylenmektedir. Bunların öldüklerini bile başlangıçta fark etmedikleri anlatılmaktadır. Bu yüksek bir mertebe olmasına rağmen “**velâyet**” mertebesinin altındadır; çünkü bu kişide “**şuursal şehîdlik**” oluşmamıştır; yani “**ene**” ortadan kalkmamıştır!

Oysa esas hedef hayatta, Dünya’da iken “**ene**”yi terktir! Ki, gerçek “**BEN**” diyen açığa çıksın... “**OL**” dediğinde “**olsun**”!..

“**Şuursal şehîdlik**” ise; “**Zen**”de, “**ölürsen ölmeden, ölünce ölmezsin**” cümlesiyle ifade edilen; bizim kaynağımızda “**ölmeden önce öl**” şeklinde ifadesini bulan; “**kendini şuur boyutunda tanımak ve gereğini yaşamak**” diye açıklık getirebileceğimiz olaydır. Buna “**velâyet**” mertebesi; yani, “**Velîsi Allâh olan**”; yani hakikatinin gerektirdiği şekilde yaşayan da denir.

“**Velî**” sıfatını edinmiş olanı bizim bilmemize imkân yoktur!

Çünkü, zâhirde onu tanıyacak özel bir işareti yoktur!

“**Tanrı**”; kafamızda tahayyül ettiğimizdir ve onun vasıflarıyla “**tanrı velîsini**” şekillendirebiliriz...

“**Şeytanın velîsi**” de vardır... Onu da **şeytanî vasıflara** hizmeti dolayısıyla anlayabiliriz...

“**Allâh velîsi**”ni ise ancak zannımıza göre tahmin ederiz... Zira, nasıl “**Allâh**”ı **hakıyla değerlendirmek** mümkün değilse; **O**’nun sıfatlarıyla bezenmiŖ olarak aramızda yer alanı da, aynı Ŗekilde tanımamız mümkün olmaz!

“**Allâh ahlâkıyla ahlâklanmıŖ**” olanı tanımak, bizim gibi doğal fitrî yaŖamı içinde olanlara mümkün değildir.

Biz bugün, “**ALLÂH Adıyla İŖaret Edilen**”i nasıl kavrayıp, hissedip değerlendiremiyor; dolayısıyla iŖimize geleni **O**’ndan bilip; iŖimize gelmeyeniyi de karŖımızdaki bakkal Bodos’tan bilerek, **Ŗirkle kendimizi perdeliyorsak**; sonra da yıllar yılı, tekrar, o perdeden kurtulmak için bir taraflarımızı yırtıyorsak...

Aynı Ŗekilde, “**Allâh velîsi**”ni de tanıyıp değerlendirmemiz mümkün olmaz!

Sanırsanız ki, çok ibadetle insan “**velî**” olur! Evet, insan çok ibadetle olur “**velî**”; ama bu ibadet, yalnızca “**beden**” boyutu itibarıyla değil; “**Ŗuur**” boyutu itibarıyadır!

“**Velî**” olacak velet anasından doğduğu günden bellidir!

Gz kara olur, (gözbebeği siyah değil); dünya malı onun için değer taŖımaz! **Hak** nemlidir onun için; kimsenin hakkına tecavüz etmez; herkese **hak ettiğini** verir!

Eli açıktır, dağıttığının hesabını bilmez; cimriden “**velî**” asla çıkamaz! Söz verdi mi, mutlaka sözünde durur! İnsanlara yalan söylemez! Herkesin iyiliği için yapar yapacaklarını, kimseyi istismar etmez!.. Asla nankörlük yapmaz!.. Fitneci olmaz! Riya yanından geçmez!.. Dünya’da kaybettiği hiçbir Ŗey için zlmez ve dünyalık hiçbir Ŗey onun için bir değer taŖımaz!

“**Veren Allâh, alan Allâh**” dŖncesi, her dem onun dŖnsel temelini oluŖturur! Tek hedef ve amacı yaŖarken “**Allâh**”la **yaŖamaktır!..**

Yazgı

Ölüm, yalnızca bayramdır onun için; ve her an hazırdır boyut değiştirmeye... Ölümünden asla korkmaz!

Bunlar, bizim gibi sıradan beşerin bildiği özellikleridir “**velî**”nin!.. Ama bir de, bunların ötesindeki çok daha önemli özellikleri vardır ki, onları ancak “**ALLÂH**”ı **bilenler** bilebilir!

Dostlarım, ister refah içinde olalım, ister sıkıntıda, Dünya sahnesindeki bu oyun, bize bağlı olmadan geçip gidiyor!.. Oysa biz, Dünya’da yaşarken, “**ALLÂH**”a erersek, cehennem biter ve cennet yaşamı başlar! Herhangi bir olay şu an sizi yakıyorsa, tez elden o yanıştan arınmaya bakın!

Dünya’nın, güçlünün güçsüze dilediğini zorla yaptırması esasına dayalı olarak kurulduğu gibi; tekrar söylüyorum, ötesi de böyledir!

Siz bu arada acilen bir şeyler yapıp paçayı kurtarmaya bakın! **Yunus**’undan çok daha eskilerine ya da yenilerine kadar, pek çok “**velî**” bunu yaptı!

Türlü rejimlerde, sayısız “**velî**” yetişti ve boyut değiştirdi...

Zamane kavgalarına kendinizi kaptırıp, lütfen ana amaçtan kopmayın!

Ne olur anlayın artık, yitirdiklerinizi asla telâfi edemeyeceğinizi; ve bundan sonra, kaybetmeyin değerli sürenizi yarın sizinle olmayacak şeyler ile!

Kalktığınız koltuğa bir daha asla oturamazsınız! Aynı ırmakta iki defa yıkanamazsınız!

Kendi Mehdinize erişin, özünüzden inen İsevî hakikatin zuhuruyla Deccalinizi yenin!

Deccaliniz, ilminizdekileri, olmasa da olur gösterip; onları uygulamanın sizi eriştireceği hakikatten perdelemesin!

Pahasını ödemediğiniz şeyi asla elde edemeyeceğinizi lütfen

idrak edin!

Allâh'ın yaratmıŖ olduğu sistem ve dzenini gormezlikten veya anlamazlıktan gelenin, bunun sonuçlarına katlanması da otomatik olarak gerekleŖecektir!

Bunu fark edemeyenler için ise, asla mazeret geçerli olmayacaktır!

Herkes ortaya koyduklarının bedelini ödemektedir ve ödeyecektir!

15.5.1999

SON UMUT

Bir umut var...

Bugüne kadar bütün yazdıklarımın, anlattıklarımın hepsinin yalan olması!

Bütün bunları benim uydurmuş olmam!

Hayal tüccarı olmam!

Tamamıyla, kafamda kurguladığım şeyleri yazıp çizip anlatmış olmam!

Gökte bir yıldızda oturup, Dünya'daki insanları seyrediyor olmalı Tanrı...

Senin içindekileri bilmiyor olmalı!

Kolayca kandırılıp, kafakola alınabilecek cinsten olmalı!

İcabında rüşvet verilebilmeli!

Karşısındaki insanı bile kandıramayacak kadar kuş beyinlilerin dahi aldatabileceği kadar saf bir tanrı olmalı!

Yutturulabilmeli o tanrıya dolmalar; sarmalar!

İcabında bir çek; ya da birkaç sarışın-esmer yollanabilmeli hizaya getirebilmek için!

Bu yazıyı okuyan sen Türk'sen, Türk'ün tanrısı olmalı; Arap'san Arab'ın ya da Acemin Tanrısı olmalı!

Senin din anlayışın, O'nun indindeki din olmalı!

Bir yolla kandırılıp; cenneti kotarılmalı!

“Er kişi niyetine” denmemeli insanlara musalla taşında! Etiket, soysop, üniforma işe yaramalı ve makâmıyla, dünyalığı ve saltanatıyla, sağlığındaki kıyafetiyle postalanmalı onun yanına insanlar!

Umut bu işte!..

Zekâlarıyla yaşayanların umudu bu!

“OKU”yamayanların; **“oku”**ma bilmeyenlerin; laklaka ve dedikoduyla yetinenlerin; sürüden birilerinin umudu bu...

Ya öyle ise..?

Ya, öyle değilse?..

Ey Ahmed Hulûsi'nin yayınları kendilerine ulaşmış olanlar...

Ahmed Hulûsi imzası ile yazılıp anlatılanlar gerçek ise... Hak ise..?

Ya Ahmed Hulûsi'nin **“oku”**yup naklettikleri doğru ise, açıklananlar gerçek ve aynıyla vâki ise; o takdirde ne olacak?..

“Mal ve evlatlarınızın fayda sağlamadığı” bir gün gelecekse?..

“Ana-babanın evladından; karı-kocanın birbirinden kaçıp, birbirine lânet okuduğu” bir gün yaşanacaksa ölüm sonrasındaki bir evrede?..

Ya, yukarıda seni seyreden bir tanrı yoksa mazeret

serdedebileceğin?..

Ya, ölüm ötesi boyuta geçtikten sonra geçmişî telâfi etme imkânını tümden yitiriyorsan Ahmed Hulûsi'nin yazdığı üzere?..

Ya, varlığının her zerresini, kendi Esmâsından meydana getirerek seni yaratan Allâh ise?..

Her an yaptıklarının muhasebesi görülüp, bir sonraki anda öncekinin sonucunu yaşıyorsan? Gafletinin, perdeliliğinin sebebi de şu an'a kadar yaptıklarının karşılığını almış olman ise!..

Ya bedensel zevklerin içinde doyumsuzca yaşarken, eline geçen tüm bu nimetler **MEKR** ise?..

Ya Ahmed Hulûsi nankör, fitneci, kindar, yüz­süz, aldatıcı değilse; ve açıkladığı **SİSTEM, doğru ve hakikat** ise?..

Herkes, Dünya'da öğrendiklerinin değerlendirmesinin karşılığını alacaksa?

Allâh Rasûlü'nün her "**ezan**" işitildiğinde arkasından mutlaka okunulmasını tavsiye ettiği DUA'daki şu ifade çok önemli ise:

"Daveti TAM ve ikame olunan salâtn Rabbi olan Allâh'ım..."

Daveti TAM nedir?..

Salâtn ikame olması ne demektir?..

Bu ikisinin RABBİ olması, ne demektir?..

Bizden ne istenmektedir?..

Niçin **İbrahim** (aleyhisselâm), kıyamette **en uzun boylu ve müezzinlerin başı** olacaktır?..

Melekler, kişinin dışından değil de, bătınından zâhir olacaksa kişiye; karşımızda ya da yukarıda mazeret serdedeceğimiz bir tanrı oturmayacaksa tahtında; o takdirde neler gelecek başımıza?..

“Rubûbiyet”, Efâl mertebesinin Rabbi ise...

Failler, fâili hakiki olan Esmâ terkiibinden yani **Rabbinden** açığa çıkıyorsa...

Hakikatin olan Esmâ terkiibinin, yani **Rabbinin** idrakı ve yaşanması, niçin çok önemlidir?..

Esmâ terkiibin olan Rabbin, **“Hasiyb”** olarak her dem yaptıklarının hesabını görüyorsa ruhun bile duymadan; yarın kimden nereye sığınacaksın?

Zor dostum, zor!..

İman edebilmek bile akla bağlı! Ya yetmiyorsa bunlara aklın?

“Biz kendimizi hep valan-yanlış dedikodularla aldatarak Dünya’da geçip geldik... Şimdi de sonuçlarına katlanmaktan başka çaremiz yok” demeni hiç seyretmek istemiyorum!

“Para, mal-mülk, çoluk-çocuk, geçici Dünya zevklerine kandım da hiç bunlara kulak vermedim”; demeni hiç görmek istemiyorum!

Yarın pişman ve perişan olacakların; bugünde tanıdığı, ahbabı olmak hiç istemiyorum...

Yüreğim elvermiyor, bugünden onların yarınlarını görmeye!

Bir **umut** var, dedim ya!..

Keşke ben aldanmış olsam!..

Yazdığım ve anlattığım kitaplar-kasetler dolusu şeyler hayal ürünü olsalar!..

Ve anlattıklarımın kulak vermeyen insanlar, ölüm sonrasında hiç pişmanlık duymasalar!..

Yorgunum dostum!..

Son Umut

Bedbinim dostum!..

Üzgünüm dostum!..

Senin için...

Tüm sevdiklerim için...

Tüm seven ve sevmeyenler için...

Asırlardır söylenip yazılan gerçekleri hiç kâle almayanlar için!

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa’da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**’i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak “**sen bunları sorma, sadece denileni yap**” cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet’in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**’yi ve Rahmetli Elmalılı’nın “**Hak Dini**” isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **“Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla”** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **“RUH İNSAN CİN”**i yayınlamıştır.

Kurân'daki **“dumansız ateş”** ve **“gözeneklere nüfuz eden ateş”** uyarılarının **“ışınsal enerjiye”** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **“İNSAN ve SİRLARI”** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **“DİN”** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtturarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **“OKU”**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) hadisleri temelinde kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadktan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan** **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **“soyadını”** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka

oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır**. Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır**. Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi "**köy**"ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, "**DİN ADAMI**" diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!

Kimseden maddi veya sıvasî, va da manevî bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak Şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSÎ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009 (Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
5. HZ. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
6. YENİLEN, 2005

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, http://www.ahmedhulusi.org/kuran_talep.php linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.

Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: Kuyumcukent Yan Hizmetler Binası 1.Kat 1.Yol No: 5
Yenibosna/İSTANBUL

Tel: 0212 603 19 20
www.kuraniste.org

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SİDDİK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SİRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SİRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ, 2009
(Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte)

AHMED HULÛSÎ'NİN VİDEO SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerim Çözümü" Okunuşu
3. Abdulbasit Abdussamed'in Sesinden Arapça Orijinal Okunuşu ile Birlikte "Kur'ân-ı Kerim Çözümü"

B. SON SOHBETLER

1. Hologram Dünyan
2. Beyin Sırları
3. Beyin – Dua Mekanizması
4. Ehl-i Beyt'te Namaz

C. İNSAN VE DİN SOHBETLERİ

1. Ben "Muhammedi"yim
2. Kaynaktan Yarına
3. Kurân'ın Ruhı
4. Salât (Namaz) Ne İçin?
5. Hz. Muhammed'e İman
6. Tanrı(!)nın Ayak Sesleri
7. Hazineyi Okumak
8. Sünnet Ne Değildir?
9. Püf Noktası
10. Hz. Muhammed Farkı
11. Eski ve Yeni
12. Sünnetullâh
13. Sünnet-i Rasûlullâh
14. Bi-izni-hi
15. Enfüste ve Âfakta
16. "Tanrı Merkezli Din"mi?
17. İlim - İrade - Kudret

D. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Tanrı Ulu mudur?
2. Anladığım İslâm

E. İSLÂM VE BİLİM (1990-1997)

1. Dostça Bir Söyleşi
2. “Tanrı” mı “Allâh” mı?
3. Allâh’ı Tanıyalım - 1
4. Allâh’ı Tanıyalım - 2
5. Sohbet
6. Hakikat
7. Uyanış
8. Üst Madde
9. Dost’tan Dosta
10. Ruh Cin Melek
11. Sorular ve Cevaplar
12. Kaza ve Kader
13. Kader ve Astroloji

F. KONFERANSLAR

1. Hamburg Konferansı
2. Gelsenkirchen Konferansı
3. Berlin Konferansı
4. Londra Konferansı
5. İzmir Konferansı
6. Antalya Konferansı
7. Antalya Falez Sohbeti
8. Bebek Sohbeti

* Ahmed Hulûsi’nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi’nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerine www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

A. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ

1. Kurân'ı Anlamak İçin Ön Bilgi
2. Kur'ân-ı Kerîm Çözümü ile İlgili Önemli Açıklama
3. Kur'ân-ı Kerîm'in Çözümü
4. Zorunlu Bir Uyarı
5. Allâh Esmâ'sındaki Muazzam, Muhteşem ve Mükemmel Özellikler (Esmâ ül Hüsnâ)
6. Semih Sergen'in Sesinden Türkçe "Kur'ân-ı Kerîm Çözümü" Okunuşu

B. YENİLEN SOHBETLERİ

1. Anladığım İslâm
2. Şeriat Devleti
3. Açık Konuşalım
4. Tanrı Ulu mudur?
5. Yanmamak için
6. Taoizm-Budizm-Totemizm-İslâm
7. Salâvat ve Ayna Nöronlar
8. Kurân'ı Neden Anlamıyoruz?
9. Kur'ân ve Yeni Çağ
10. Kur'ân Mucizesi "Ekber"iyet
11. Kur'ân Sırlarının Derinliğine
12. Muhteşem Kaynak
13. Örtülen Gerçekler
14. Allâh Rasûlü'ne Gerçekten İman Ediyor muyuz?
15. "İman" Neye?
16. Muhteşem İrsâl
17. "İlmî Sûret" ve Hologram
18. Niçin "Data"?
19. "Nokta"ndaki Kudret
20. Yenilenin Artık

C. SESLİ KİTAPLAR

1. Hz. Muhammed'in Açıkladığı Allâh
2. İslâm
3. İslâm'ın Temel Esasları
4. Hz. Muhammed Neyi Okudu?
5. Akıl ve İman
6. Tecelliyât

D. SİSTEM SOHBETLERİ

1. İnsanın Gerçeği
2. İnsan ve Ölüm Ötesi-1
3. İnsan ve Ölüm Ötesi-2
4. Okumak
5. Korunmak İçin
6. Âmentü-1
7. Âmentü-2
8. İslâm
9. Gerçekçi Düşünce
10. Akıl ve İman
11. Tekliğe Giriş
12. Tekliğin Esasları
13. Mi'râc
14. Ruh İnsan Cın Melek
15. Kadir Gecesi
16. Halifetullâh
17. Nefs Nedir?
18. Bilincin Arınışı
19. Öz'ün Seyri
20. Tek'in Takdiri
21. Üst Madde
22. Kaza ve Kader-1
23. Kaza ve Kader-2
24. Kader ve Astroloji

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserleri **KİTSAN**'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSÎ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhı
4. “B” Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh’a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi “Oku”du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedi
29. Hazine
30. Veda

AHMED HULÛSÎ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVİRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERİM ÇÖZÜMÜ
İngilizce (Yeni)

2. İNSAN VE DİN
İngilizce (Yeni)

3. TEK'İN SEYRİ
İngilizce (Yeni)

4. EVRENSEL SIRLAR
İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça

6. İSLÂM
Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça

10. DOST'TAN DOSTA
Fransızca

11. MESAJLAR
Fransızca

12. TECELLİYÂT
İngilizce (Yeni Çeviri)

13. RUH İNSAN CİN
İngilizce

14. DUA VE ZİKİR
İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice

15. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice

16. KENDİNİ TANI
İngilizce

* Ahmed Hulûsî'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSÎ'NİN ÜCRETSİZ IPHONE, IPAD VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IPHONE UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ
4. Dost'tan Dosta

B. IPAD UYGULAMALARI

1. Kur'ân Çözümü
2. Dua ve Zikir
3. Esmâ ül Hüsnâ

B. PODCAST UYGULAMALARI

1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsî'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.

